

c e c a .

tutti i giorni con una ripetizione, v. rio

- | | | | | |
|----|-----------|----------|---|----------|
| 1 | P.Ovečka | 14' | Il clero indigena /SC 9/
Notizie dal mondo cattolico | 19
20 |
| 2 | P.Ovečka | | Le Nuove Rubriche | 21 |
| 3 | P.Špidlík | | P.De Nobrega -il Demosthene di Brazile | 22 |
| 4 | P.Ovečka | | Per un'asana et credente famiglia /SC 9/
La Prochia di Gesu, Divin Operaio /SC / | 23 |
| 5 | P.Špidlík | | Il Diavolo nel mondo di oggi /1/ | 24 |
| 6 | P.Ovečka | | Notizie dal mondo cattolico | 25 |
| 7 | Don Vrána | P.Ovečka | San Thomasso d'Aquina ed il comunismo | 26 |
| 8 | P.Špidlík | P.Ovečka | Il Diavolo nel mondo di oggi /2/ | 27 |
| 9 | P.Ovečka | | Attivita della S.Sede /2/
I Vescovi Polacchi ai suoi sacerdoti | 28 |
| 10 | P.Ovečka | | Notizie dal mondo cattolico | 29 |
| 11 | P.Ovečka | | La moltiplicazione dei pani - il miracolo
della vita nella natura | 30 |
| 12 | Don Vrána | P.Ovečka | Omelia per la quarta domenica della Quaresima | 31 |
| 12 | P.Novotný | | L'Orizzonte si rischiara /Studi /
Santo Padre nella parrocchia di San Giacchino
/SC / | |
| 13 | P.Ovečka | | Notizie dal mondo cattolico
P.Llorente al Congresso Americano /SC 6/ | |
| 14 | Don Vrána | P.Ovečka | Gli Arhomenti morali ed intellettuali
per la esistenza di Dio | |

- 15 P.Ovečka 14' Notizie dal mondo cattolico
Lettera del P.Kovanda,S.J. in Rhodesia
- 16 P.Novotný Giudici o Salvatori ? /Studi 16/
- 17 P.Ovečka La fame nel mondo /SC 12,16/
- 18 P.Ovečka La Lettera di Giovanni XXIII sul San Giuseppe
Per la festa del Mons.Beran
- 19 P.~~XXXXXXXX~~ Špidlík Recenzionem del libro "Muzica di notte" 1
- 20 P.Ovečka Notizie dal mondocattolico
- 21 P.Ovečka Chiesa in Ungheria /XEL'Oss.Rom./ 2
- 22 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico 3
- 23 P.Ovečka La Chiesa in Polonia 4
Motu Proprio "Suburbicarias dieceses"
- 24 J.Vrba P.Ovečka La Sacra Sindone /1/ 5
- 25 P.Ovečka Riti della Domenica delle Palme 6
- 26 J.Vrba P.Ovečka La Sacra Sindone /2/ 7
- 27 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico 8
- 28 J.Vrba P.Ovečka La Sacra Sindone /3/ 9
- 29 jp P.Ovečka Pellegrini di Boemia in Terra Santa nel
Česká sekce Vatikánstvího rozhlasu medio Evo - Notizie 10
- 30 P.Novotný I Luoghi dove ha sofferto Gesu 11
- 31 P.Ovečka Gesu non e morto in vano 12

ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy z kat.světa a pak poznámku k misijnímu úmyslu Ap.modlitby na měsíc březen: Za výchovu domácího kléru.

VM. Svátý Otec Jan 23. udělil ve středu dopoledne obvyklou generální audienci. V italském prosbu mluvil o své denní práci: dny papeže plynou v modlitbě za církev a ve vyřizování běžných záležitostí. Slyší zprávy radostné i smutné, jedná se o otázkách jednoduchých i velmi složitých, které se týkají věčné spásy jednotlivců, ano celých národů. Církev se rozvíjí víc a více, nejde k svému hrobu, ale vstříc krásnému mládí. Velkou radost působí papeži rozvoj církve ve v zemích, které nazýváme misijními: Církev tam se nijak neohlíží na původ nebo na barvu pleti: koho uzná za vhodného, volá ho ke kněžství ano i k biskupství, aby pásł ovce i beránky. Církev má kardinála Japonce, Číňana, Inda i Afričana. Nějedn u v zemích, které dosáhly samostatnosti, Církev se setkává s potížemi, které mohou zastánit nutný klid, potřebný k užitečné práci; než mezapomínejme, že ~~řek~~^{Bůh} je pánem i lidských zmatků, on jich dovede použít ke svým cílům. Bůh je dopouští, ale lidé jsou jejich příčinou, protože se neřídí Božími příkázáními spravedlnosti a lásky. Závěrem sv.Otec vybízel též přítomné k modlitbě za potřeby církve.

Svátý Otec dále přijal ve zvláštní audienci členy Italské národní rady Papežského díla šíření víry. Tento spolek, který koordinuje pomoc Itálie misijní práci církve, slaví ~~1. března~~^{1. března} své 40.výročí založení. Prvním jeho předsedou byl mons.Anděl Roncalli, nynější Jan XXIII.

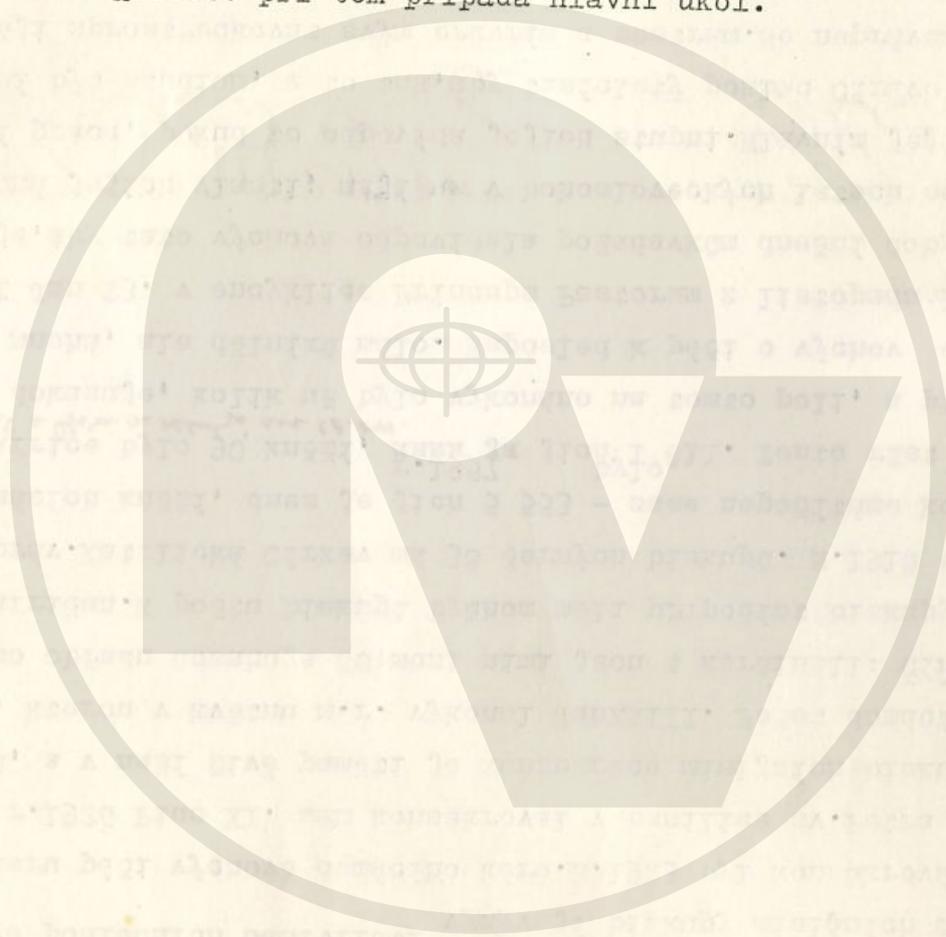
Svátý Otec jmenoval světícím biskupem čenstochovským mons.Štěpána Barelu, dosavadního spirituála a profesora mystické teologie na kněžském semináři v Čenstochově. Je mu 44 let.

Polsko. Na ksece ve Wloclawku v Polsku se konalo první sezení diecézního tribunálu; ^{kteřé} jednalo ~~se~~ o zavedení procesu blahořečení sl.Božího Michaela Kozala, světícího biskupa z Wloclawku. Mons.Kozal byl v listopadu ~~1939~~¹⁹³⁹ zatčen nacisty spolu s 44 bohoslovci a deportován do Dachau. Zemřel tam 26. ledna 1943 ^{po 49 let} následkem hrubého zacházení. Nacističtí dozorcí odmítli žádost ^o církevní pohřeb. Telesné pozůstatky mons.Kozala byly spáleny v krematoriu.

Lurdy. Biskup mons.Theas upozornil na nebezpečí, že by pouti se mohly změnit v pouhé turistické návštěvy. Modlitba musí vždy mít první místo při všech manifestacích konaných v rámci pouti. Modlitba a pokání dávají smysl pouti.

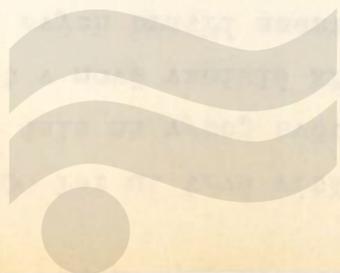
1900 let už trvá vítězný pochod katolické Církve dějinami. Hrstká¹² apoštolů se dala na výboj světa Kristu. A jednou z jejich prvních starostí bylo najít v nově vzniklé křesťanské obci schopné jinochy, kteří by se stali pastýři svých bratří a sester. Už Skutky apoštolů nám vyprávějí o prvních domácích^{ácíci} kněžích a biskupech. A tak tomu bylo vždy a všude. Výchova domácích kněžích byla velkým snem apoštola Indie sv. Františka Xaverského. Mezi prvními mučedníky Japonskými máme i japonské kněze. Otázka domácích kněžích je dnes tím naléhavější, a to ze tří důvodů: Rostou potřeby věřících, aby Církev mohla čelit horečné činnosti apoštolů komunismu, mohamedanismu, odloučených křesťanských církví; kněze žádá apoštolát mezi dělníky, apoštolát tiskový, rozhlasový, televizní, kněze žádají semináře a vznikající university. Západní tradičně křesťanské země nestačí dát misijním zemím tolik kněžích, kolik ty by potřebovaly, ano tyto země samy trpí nedostkem kněžích doma. A třetí důvod: Upřílišený nacionalismus a zaslepený antikolonialismus nedovolují vstoupit misionářům do zemí, které by jich potřebovaly. Právem proto papežové posledních desetiletí^{XXX} vyzývají biskupy misijních zemí, aby věnovali veškerou péči výchově domácího kleru. R. 1923 byl konsekrován první biskup Asiat, r. 1926 Pius XI. sám konsekroval v basilice sv. Petra skupinu čínských biskupů, a v naší živé paměti je konsekrace misijních biskupů převážně z Afriky, kterou v květnu m. r. vykonal Jan XXIII. Počet domácích biskupů, latinského obřadu dosahuje 80; mezi nimi jsou 4 kardináli: Číňan, Japonec, Ind a Afričan. K počtu biskupů bychom měli připočítat biskupy Číňany, o nich není zpráv. Katolická Církev má 38 černých biskupů. R. 1918 v Asii bylo 919 domácích kněžích, dnes je jich 5 553 - zase nepočítáme komunistickou Čínu; v Africe bylo 90 kněžích, r. 1957^{bylo} jich 1 811. Tento růst za necelých 40 let dokazuje, kolik už bylo vykonáno na tomto poli, a přece stále: paltů Žeň je mnohá, ale dělníků málo. Naposled k péči o výchovu domácích kněžích vybízel Jan 23. v encyklice Princeps Pastorum z listopadu 1959. Svätý Otec si přeje, aby tato výchova odpovídala požadavkům dnešní doby, aby byla přizpůsobená jejich vlasti; mají už v bohosloveckých letech se účastnit pastorační práce, pokud to odpovídá jejich stupni. Hlavním jejich zaměstnáním ale musí být studium, a to tak, aby tisícletý poklad Církve dovedli co nejvhodněji zprostředkovat svým bratřím a sestrám. Ne neprávem někdy se volá po novém Tomáši Akvinském, novém svätém Pavlu, kteří by dovedli asijským a africkým způsobem dovedli podat lidem teologii. V tom právě spočívá pokro-

kovost Církve, že se dovede přizpůsobit i století atomického věku. Domácím kněžím v Asii a Africe při tom připadá hlavní úkol.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

V úterý 12.dubna sv.Otec bude přítomen symfonickému koncertu, který k jeho počtě uspořádá italská rozhlasová a TV společnost Rai. Bude účinkovat rozhlasový orchestr a pěvecký sbor za řízení mistra Maxima Freccii a sólistů Brun Rizzoliové, Evy Jakafbyové Josefa Barattiho a Plinia Clabassiho. Budou provedena díla J.Š.Bacha, Monteverdiho, Mozarta, Cherubiniho a Beethovena. Koncert bude vysílán vatikánským a italským rozhlasem.

V Římě se konala schůzka vedoucích Mezinárodní federace katolických mužů. Cílem schůzky, bylo připravit příští zasedání Federace, které se bude konat ve Strasburku začátkem června t.r. Dále bylo jednáno o budoucí činnosti Federace zvl. v Latinské Americe a Afice, uveřejnění tří studií o nastávající obecném sněmu, o Afice a latinské Americe vypracovaných ve světle aktuálních problémů týkajících se katolíků v dnešním světě. ^{Při} Federac~~á~~ je zastoupeno více než 30 národních spolků kat.mužů téměř všech zemí Evropy a obou Amerik

14.zasedání Světové zdravotnické organizace zamítla 31 hlasy proti 18 a vrh Ceylonu a Norska, aby organizace vzala na sebe úkol propagovat omezování početí v rámci ochrany matky a dítěte. Zástupci Španelska, Francie, Belgie a Portugalska protestovali proti zařazení tohoto bodu na program jednání.

Čtenáři anglického katolického týdeníku The Universe darovali víc než 68 tisíc am.dolarů ve prospěch konžského obyvatelstva ohroženého hladem.

Podle informací jednoho dopisovatele deníku z Katangy katolická misijní stanice v Mukulu Kulu byla úplně vyplněna povstalci kmene Balubakat. Byly zneřvečeny bohoslužebná předměty.

Anglická diecése Salford daruje polovinu výtěžku poštovní sbírky biskupovi z Fatdiemu mons.Pavlu Bui ču Taovi, který byl vypovězen ze sev.Vietnamu a nyní dlí na území jižního Vietnamu a řídí seminář ^{bohoslovce} pro uprchlíky. Biskup ze Salfordu mons.Beck vyzval své věřící, aby velkomyslně přispěli ^{ve} prospěch tohoto semináře, ve kterém studuje 200 bohoslovců.

~~Vatikánský L'O.R. přin šl zprávu o onemocnění kard.Valerio Valeriho, prefekta kongregace pro řeholníky~~

V minulém roce byly uveřejněny ve Spoj.státech 1 003 katolické knihy. Ve Spojených státech existuje 205 katolických nakladatelství.

Arc.z Montevideo kard.Barbieri vyslovil své uspokojení nad rozhodnutím skupiny katolických průmyslníků zvýšit životní úroveň svých zaměstnanců. Kard. Barbieri píše ve svém poštním pastýřském listě, že sociální bezpečnost se nemá poskytovat pořízeným nějakým gestem paternalistické velkomyslnosti

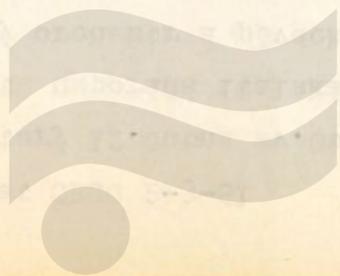
nebo jen z vědomí mravní odpovědnosti, ale má být prodchnuta duchem bratrství, jak je hlásá evangelium.

V příštím roce se bude konat v Ženevském kantonu velké lidové misie. Ohlásí to místní biskup mons. Charriere na zasedání více než 2500 věřících, kteří budou pomáhat ke zdaru misíí.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Už dva měsíce žijeme podle nových rubrik. Podstatně byl zkrácen breviář - zvláště nyní v postní době, kdy se denně modlíme officium, které jsme nazývali simplex: 9 žalmů a 3 lekce; k malým změnám došlo i při mši svaté. Jako při každé změně, i při této došlo k jistým nejasnostem a zmatkům, k troše reptání, že si máme zvykat zas na něco nového. Žertovně na to narážel sám děkan kardinálského sboru Tisserant, když blahopřál sv. Otci k vánocům: my sáří se už po druhé - nebo po třetí, počítámě-li i změny za Pia XII. - musíme přeorientovávat. Avšak nepochybujeme, že poslušnost a ochota i v tomto bodě nám přinese ovoce: zvýšení naší osobní zbožnosti a trochu času pro osobní studium a pro pastorační práce.

Po dvouměsíční zkušenosti chceme ^{si} dnes krátce zopakovat, co nám nové rubriky přinesly, a to se zvláštním zřetelem na nynější postní dobu. Jak jsme už řekli, denně se modlíme breviář postního dne; postní všední dny jsou ferie III. třídy a ustupují jen svátkům ^{a. a} 2. třídy - v únoru jsme měli sv. Matěje a Nastolení sv. Petra; v březnu to bude sv. Josefa, který letos připadá na Smrtinou neděli a jí ustupuje, takže officium a mše svatá budou až v pondělí, a Zvěstování P. Marie, 25. března. Svátky svatých - III. třídy, tj. staré simplex, semiduplex a duplex se pouze komemorují, a to jen při Laudách a při mši svaté, nešpory tedy jsou bez komemorací - všechny ustupují. V době postní jsou zakázány votivní mše svaté a mše za zemřelé IV. třídy; tedy jsou dovoleny ^{mše za zemřelé} I. třídy, tj. při pohřbu, II. třídy: v den úmrtí a hned po obdržení zprávy o úmrtí; a konečně III. třídy: v 7. a 30. den úmrtí, ve výroční den a mše v hřbitovní kapli. - Při mši svaté denně říkáme *Ite missa est; Benedicamus Domino* je nyní vyhrazeno jen některým mším, při nichž pak odpadá požehnání Mízi svátek Sedmiboletné P. Marie, je jen komemorován při Chválách a mši svaté; kde ale se konají zvláštní pobožnosti k P. Marii, jsou dovoleny dvě mše svaté s Gloria, sekvencí, ^a prefací.

Jak se ukázalo, nejvíce nejasností bylo u breviáře: Např. kdy se modlíme *Dominus vobiscum*? Podle čl. 246. se říká *Dominus vobiscum* jen, když se breviář modlí v chóru nebo *in communi*; *in communi*, tj. od komunit, které nejsou vázány k chórové modlitbě. Kdykoliv se modlíme breviář sami - a solo - se říká místo všech starých *Dominus vobiscum Domine exaudi orationem meam*, a to i u Primy a Kompletáře. - Kdy lze anticipovat? V čl. 144 a 145: je-li k tomu dostatečný důvod lze anticipovat *matutinum* už v odpoledních hodi-

nách předcházejícího dne, ale ne před 2.hodinou. Laudy je ranní modlitba, proto ti, kdo se modlí breviář v chóru nebo in communi, se ji budou modlit hned ráno; to nechť zachovávají též ti, kdo se modlí samotni, soukromě. Tedy matutinum lze anticipovat, laudy ne.

Jak se modlíme antifony před žalmy a zpěvy - Benedictus, Magnificat, Nunc dimittis? Čl. 191 praví: Antifony se modlíme vždy celé, před žalmy i po nich, při hórách "větších" maiores i menších, minores. Hvězdička ^{a zpěvy} u první antifony před žalmem nebo zpěvem má význam pouze pro zpěváky - až kam udávají tón. Dodejme ještě dvě věci k breviáři: Při primě je vždy lectio brevis de Tempore - i při svátcích II. třídy. Dále: nyní vpostě při II.schematě žalmů v Laudách je ^{sou} při primě pouze tři žalmy, řekli bychom normální, nedohání se žalm vynechaný při laudách.

Můžeme dát ještě několik změn, které zavádějí nové rubriky: U hymnů je vždy takový závěr, poslední strofa, jaký stojí napsán v breviáři u té které hodinky tedy odpadají všechny změny kvůli svátku nebo času liturgického roku. Antifony Preces, ~~feriales~~ úplně odpadají; ~~dominicales~~ dominicales; feriales se modlíme jen při chválách a nešporách ve středu a v pátek v postě a adventě, a pak o suchých dnech zářijových Stran mše svaté můžeme dodat, že na Květnou neděli, když je po svěcení ratolestí průvod, hned po něm při mši svaté se vynechávají celé stupňové modlitby i s Confiteor a mše končí ~~požehnáním, odpadá posl.ev.sv.Jana.~~ požehnáním, odpadá posl.ev.sv.Jana.

O změnách a jejich závaznosti se mnoho diskutovalo ^{též} v Římě. Např. ~~někteří~~ někteří se domnívali, že mohou se modlit podle nových rubrik hned po jejich uveřejnění, až ^{jakoby dříve} se v L Osserv. Romano uveřejní výnos, že to není dovoleno. Lidská slabost a zvyk jistě zvítězí u nejednoho kněze, že zapomene se modlit celou antifonu před žalmem v malých hórách. Moralisté se v tomto případě utíkají k tzv epikeji, a tvrdí dokonce, že není třeba hledat celou antifonu a prostě modlit se breviář tak jak stojí - podobně jako se modlíme hymny tak jak stojí.

Nějí proto důvodu, abychom si příliš lámali hlavu nad předpisy. Raději hleďme splnit hlavní cíl a pohnutku, které sv.Otec měl na mysli, když breviář upravoval: učinit z něho opravdu modlitbu, modlitbu oficiální Církve, jejímiž jsme představiteli a přísluhovateli.

Dnešní náš pořad je věnován kněžím. Uslyší několik poznámek k novým rubrikám. Nejdříve si poslechněte zprávy z kat.světa.

Zprávy: Dopisem vatikánského státního tajemníka kard. Dominika Tardiniho byl jmenován předsedou kordinačního komitétu pro oslavy 70. výročí sociální encykliky Rerum novarum kard. Ferdinand Cento, předseda ^{koncilové přípravné} Pap. komise pro apoštolát laiků. 70. výročí encykliky Rerum novarum připadá na 15. květen.

Výkonný výbor ústřední organizace amerických katolíků National Catholic Welfare Conference vydal své prohlášení k rozhodnutí americké vlády vyloučit z vládních subvencí soukromé školy prvního a druhého stupně. V prohlášení praví, že rozhodnutí vlády je projev rozlišování v zákonodárství; jako vůči jakémukoliv odlišování i proti tomu občané mají právo se postavit. Vládní podpora soukromým školám by odpovídala ústavě.

U příležitosti oslav 1000. výročí pokřesťanění Polska primas kard. Wyszyński uvěřejní knihu pod titulem: "Ve světle millenaria". Oznámil to katolický týdeník Tygodnik powszechny, který už podal krátký obsah knihy. "Přeměnit víru v život, dát proniknout pravdám víry do denního života lidí - to znamená uskutečnit nové vtělení Božího slova. Bude to tvořit velkou práci trvající dlouhá léta. Její úspěch závisí na spolupráci všech katolíků s církevní hierarchií. Německý katolický časopis ^{Neue} Bildpost spolu s ^{Int} (ústředním mezinárodním) Charitativních spolků a belgickou Charitou uspořádal sbírku ve prospěch konžského obyvatelstva, trpícím hladem. Čtenáři časopisu darovali na tento účel přes dva miliony marek, a potravin a léků v ceně 100 000 marek.

Ministerský předseda Nigérie Hadž Sir Abubakar Tafewa Balew přijal v audienci ap. delegáta mons. Pignedoliho a ve svém proslovu vyslovil ^{vděčnost} své země za práci na poli sociálním a školském, kterou katoličtí misionáři konají v Nigérii. Min. předseda, mohamedán, připomněl, že jeho syn je zapsán na ^{škole} kat. Na 1. diecézním sjezdu hnutí dělníků Mexické kat. akce, který se konal v posledních dnech v městě Mexiko byla ohlášena kampaň proti komunistickému pronikání do dělnických odborových sdružení. Tato kampaň se nechce ztratit v planém antikomunismu, nýbrž čelit této otázce pozitivním způsobem, tím že ukáže pravou tvář marxismu a bude odhalovat metody komunistického pronikání a bude je posuzovat ve světle sociální nauky Církve.

Katolická církev řídí ve Španělsku 4 078 škol prvního stupně, které mají na 750 000 žáků. Dvě třetiny těchto škol je pro dívky. 76 katolických učitelských ústavů vychovává budoucí učitele a učitelky. Zmínky zasluhuje, že soukromé školy ve Španělsku ani nekatolické nedostávají státní podporu.

3/3 07

BRASILSKÝ DEMOSTHENES.

Benátský měsíčník "Missioni della Compagnia di Gesù", přináší v únorovém čísle letošního roku/1961/ článek o pokřesťanštění Brazílie. Podáváme zde jeho hlavní myšlenky:

Brazilané říkají žertovně, že křesťanství v Brazílii ^zzávisí od ^{volně} tří jesuitů: Jeden byl koktavý, druhý kulhal a třetí byl hrbatý. Tím kulhavým myslí sv. Ignáce, který po své pověstné operaci v Loyole, měl jednu nohu kratší. On sám sice do Brazílie nešel, ale nedokázal ve své velkodušnosti odepřít žádost portugalského krále Jana III., a poslal mu žádané misionáře, jak do Západní Indie, tak také do Indie Východní, jak se tehdy Jižní Americe říkalo. Tím hrbatým myslí ctihodného Josefa Anchieta, nazvaného Divotvářce Nového světa. Byl původem z Neapole ^{Uyina nít Mull} Žebřík, ^{mu}poranil páteř a proto chodíval sehnut. Koktavým pak ^{má}být P. Emanuel de Nobrega, první jezuita, který vstoupil na brazilskou půdu. Jak P. Anchieta, tak P. Nobrega jsou v Brazílii velmi známí a ctění. Neví se dodnes, komu z nich dát přednost. Historikové se dosud nedohodli, který z nich to ^{vlastně} byl, který založil město San Paolo. Rozumí se samo sebou, že Portugalci by byli ^{raději}, kdyby to byl portugalec Nóbrega, Italové dávají spíše přednost napolitánci Anchieta. Jisté však je, že Nóbrega byl první, který vstoupil na brazilskou půdu. Narodil se r. 1517. Marně však hledají v dokumentech jméno jeho rodiště. Jeho otec byl soudcem při dvoře Jana III portugalského krále. Jeho ^{otče} ^száčínal vysoké postavení kancléře. Emanuel studoval za královy peníze na univerzitě v Salamance. Studoval právo u známého kanonisty Novararo. Byl velmi nadaný, ale v řeči trochu zadržoval, proto mu říkali žertem "gago", koktavý. Smáli se mu v Coimbře, kde měl dělat poslední zkoušku, že ze sebe nevypraví ani pět slov.

Mladý právník se však tenkrát tak rozřečnil, že jej museli zastavit a prohlásili jej druhým v prospěchu na celé univerzitě. Ucházet se o kanovnické místo, ale byla dána přednost jiným, kteří uměli lépe mluvit.

A tu se v Nobregovi projevila síla vůle, jako kdysi ve starověku v Demosthenovi. Začal se cvičit a přemohl svou chybu výslovnosti tak, že se z koktavého stal slavný kazatel a katechetista. Ale kupodivu, o světskou kariéru se už neucházel. Přihlásil se r. 1544 do Tovaryšstva Ježíšova. Jesuitský řád tehdy teprve vznikal, ještě nebyly sepsány Konstituce a kandidáti se přijímali jen opatrně. Ptali se ho, proč se chce stát jesuitou. Odpověděl, že nemá jiné touhy, než milovat Ukřižovaného Krůsta. Nebyla to jen prázdná slova. Hned o prvního okamžiku svého života se vyznačoval velkou láskou k sebezáporu. Podnikal dlouhé cesty po své vlasti pěšky, vyžebraval si ~~si~~ jídlo a učil katechismus na ulicích. Velcí páni, kteří znali jeho příbuzné, jej zvali k sobě na jídlo, ale on zásadně odmítal. Spával v nemocnicích, kde ošetřoval nemocné. Stávalo se pak, že páni mu posílali jídlo do nemocnice. Bývala to zvláštní podívaná, když se objevil sluha v livregi a nesl na stříbrném podnosu jídlo někomu, kdo se oblékal a bydlil jako žebrák. Když běželo o to, kdo má jít na misie do Brazílie, padla volba na něho teprve v poslední chvíli. Měl jet sám provinciál, známý P. Šimon Rodriguez, druh sv. Ignáce, ale v poslední chvíli jej přemluvili, aby jako předdstavený zůstal raději doma. Vzpomněl si na P. Nobregu, který jen tak tak, ještě mohl vstoupit na loď, která už odploovala. Byli s ním ještě tři jiní Otcové-jesuité, a dva řádoví bratři.

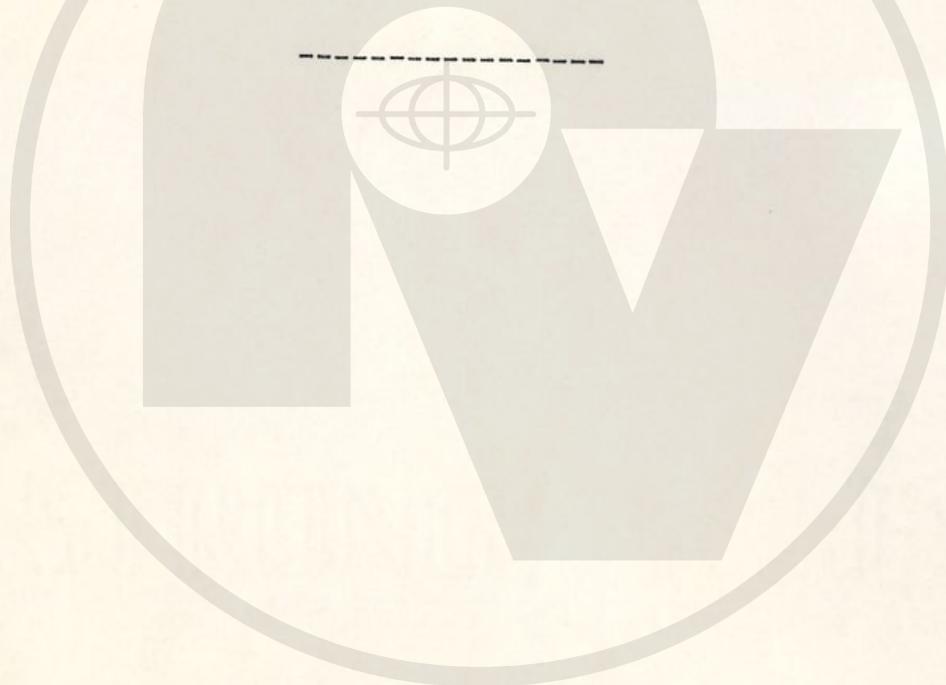
Přistáli 29. března 1549 v Bahii. Dali se do práce s velkou horlivostí, až přílišnou, neb vydávali v nebezpečí jak svůj vlastní život, tak celou portugalskou kolonii. P. Nóbrega měl totiž ve zvyku se vracet stále a stále na místo, kde jej potkal neúspěch. Svou naléhavostí často obrátil Evropany, kteří tu vedli, v nové zemi, život ne zrovna příkladný. Myslíl si, že tato taktika bude účinná i u lidojedů. Jeho první kázání za pomoci tlumočnicka bylo přijato poměrně příznivě. Lidojedi poslouchali s velkou zvědavostí. Když však jim vzal mrtvé, připravené k hostině, a pochoval je, rozhodně se rozlobili a mrtvolu zase vykopali. Jesuité je však ~~vykopali~~ ^{pochovali} znovu. ✓

Událost málem skončila tragicky. Na štěstí zasáhli Portugalci zbraněmi, a lidojedi před těmito důvody moudře ustoupili. Také P. Nobrega se stal ústupnějším. Pochopil, že nemůže provokovat, že je potřeba pomenáhu poučov^{at}. Ne, že by se byl s lidojedstvím smířil, celý život proti němu bojoval, ale byl si vědom, že najednou to nepůjde. Začal s indiánskými dětmi. Postavil v Bahii sirotčinec, kde spolu rostly děti portugalské, přivezené z Evropy a děti indiánské. Stál na tom, aby se oblékaly obojí stejně a aby obojí měly stejná práva pro lásku Boží. Indiáni mu byli za to velmi vděční, zvláště když viděli, že Otcové jsou rozhodně proti tomu, aby Indiáni sloužili jako otroci, a že napomínají i bílé lidi.

Bohůžel smutné zkušenosti jej poučily, že styk Indiánů s bílými lidmi není ^{obyčejně} k jejich dobru. P. Nobrega byl první, který myslil na t.zv. "Aldeamento", společný život indiánských křesťanů ve vesnici, kam nemají přístup jiní, kromě misionářů. Jen tak se mohli uchránit škodlivých vlivů a s druhé strany byla naděje zachovat Indiánům jejich národní ráz a dobré staré zvyky. Samozřejmě, že Portugalci protestovali proti tomuto hýčkání domorodců a žalovali na misionáře, že dokonce hrají na pohanské ^{hudební} nástroje a zpívají ~~hudební~~ písně domorodců. Už byla na cestě úřední žaloba proti nim, ale loď, která ji vezla, ztroskotala na cestě.

P. Nobrega totiž rád používal indiánských zpěvů, aby si je získal. Nechával je provozovat i národní tance o křesťanských svátcích. Právě pro tuto svou přizpůsobivost se mohl odvážit do míst, kde žádný běloch před ním nebyl, do vnitrozemí, kde pak založil středisko na místě dnešního San Paulo. Mladý Josef Anchieta jej tehdy provázel. Člun s divokými Indiány, poštvanými od protestantů, jej sledoval. Ale když se domorodci připravili k útoku, jakási stará žena začala křičet, že tento běloch je proti otroctví a dostavil se nějaký Indián, který dosvědčil, že jej Otec vysvobodil. Záležitost se tedy uzavřela mírovou smlouvou s divochy.

P. Nobréga zemřel r. 1570 v Rio de Janeiro. V domácí kronice nové koleje tam založené, se čte tato poznámka: "Byl naplněn horlivostí o obrácení Indiánů a hájil jejich svobodu. Musel za to vystát mnoho protiventství, která snášel trpělivě."



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Za zdravou a věřící rodinu

Zprávy: V neděli 5.března sv.Otec vykoná třetí ze svých čtyř návštěv v římských farnostech.Zavítá do zcela nové farnosti Pána Ježíše,božského dělníka. Farnost se rozléhá v zcela nové čtvrti vedoucí k římskému výstavišti.Kostel měl být odpovědí na zprávu,že komunistická strana chce postavit Palác práce. Farnost Ježíše božského dělníka byla kanonicky zřízena r.1955 a po 5 letech bohoslužeb v nouzovém baráku loni byl otevřen zcela v moderním slohu.^{kostel postavený} Farnost má 25 000 duší. Na návštěvu sv.Otce se věřící připravili sérií kázání a zvláštěním triduem.Svatý Otec bude přítomen kajícímu stacionárnímu průvodu kolem kostela a pak od hlavního oltáře k věřícím promluví.

V sobotu dopoledne sv.Otec byl přítomen zasedání koncilové přípravné komise pro studia a semináře.Svatého Otce přivítal předseda komise kard.Pizzardo a tajemník benediktin P.Mayer.Po skončení diskusí sv.Otec k přítomným krátce promluvil:odporučel jim péči o kněžská povolání;kněží mohou dát Církvi toli dobro;při výběru jinochů ke kněžství je nutná velkomyslnost a opatrnost.

V novém čísle oficiálního orgánu Sv.stolice AAs čteme mj. výnos apoštolského úřadu pro odpustky;výnosem sv.Otec uděluje zvl.odpustky pro zbožné skutky, které vykonají ^{ve prospěch} umírajících; např.odpustky 10 let mohou získat věřící,kteří se zkroušeným srdcem obětují ovoce přítomnosti na mši svaté za umírající; kdo to konají denně po celý měsíc,mohou získat odpustky plnomocné.

Kubánský deník Revolucion uveřejnil nový útok proti kat.Církvi a zvláště proti arc.z Havany,kard.Arteagovi y Betancourtovi.

Podle některých tiskových kanceláří v Maďarsku režim podniká velkou kampaň, aby ~~zastavil~~ ^{překážel vyučování náboženství}, které uniká kontrole komunistických autorit.Kampaň začala zátčením 8 kněží a dvou laiků. ^{vyhrožovací}

V umělecké galerii při kostele P.Marie zvaném del Poňlo na stejnojmenném římském náměstí byla otevřena výstava posvátného umění na heslo "Peklo".Výstava obsahuje 30 maleb a sochařských prací. Na území farnosti P.Marie del Poňolo bydlí většina římských umělců.Je to okolo Španělského náměstí,ulice zvané Babuino,Margutta atd.

V neděli 21 května se koná ve Würzburgu výroční zasedání německé katolické mužské mládeže na téma:Pomáhejme svým bratřím.

Australský katolický výbor pro přistěhovalectví vyslovil svou hlubokou vděčnost za iniciativy Světové roku uprchlíků;otázka uprchlíků je stále živá v celém světě.Výbor ve svém výročním svolání vyzvedá že Světový rok upo-

zrnit světovou veřejnost na tuto jednu z nejbolestnějších kapitol lidské
bída v dnešním světě. Dary jednotlivců, spolků, vlád a různé podniky, které
mají ulehčit umístění uprchlíků by přinesly jen částečné řešení, ale velká
otázka uprchlíků a vystěhovalců, který se týká milionů lidí, čekajících
od mezinárodního společenství pochopení a podporu ještě není definitivně
vyřešena.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Za zdravou a věřící rodinu

Nedávně se mi dostalo do rukou číslo Mladé fronty z 4. února tr. Každému, kdo opravdu má rád svou českou vlast a tím více tomu, kdo ji chce mít i věřící, se nad tímto číslem zastaví dech. "Nad životy, které se nenarodily", to je nápis článku na str. 4. František Coňk v něm kritizuje zneužívání zákona ^{a o} ~~o~~ tzv. přerušování těhotenství. Za minulý rok bylo těchto přerušování kolem 100 000; živých dětí se narodilo jen o 100 000 víc. Komise v 90% dávají souhlas; a v 90% jde o ženy vdané; některé si důvod ^{povolení} k násilnému potratu vymyslí - že je to ovoce cizoložství, že stojí před rozvodem atd. Potrat se ~~xxx~~ manželům dovolí, oba vyjdou ven, drží se za ruce, smějí se.

Smutný tragický článek přece jen obsahuje několik paprsků naděje: Stále jsou i v socialistickém ČSR odpůrci zákona o tzv. beztrestném přerušování mateřství, a ti nedovolí na sobě vykonat tuto vymoženost socialismu.

Nás však zajímá dnes něco jiného: předně komunisté po prvé nazývají tzv. přerušování těhotenství vlastním jménem: komunismus rozhoduje nad životy, které se mají nebo nemají narodit, nad životem a smrtí svých členů, činí ze sebe nejvyšší autoritu zde na zemi, ze své ideologie dělá náboženství, a na oltář státu svého Molocha obětuje děti, tak jako kdysi to činili svým modlům Asyřané a Peršané: r. 1960 ~~xxxx~~ ^{pokrokoví komunisté} se dostali tam, kde lidstvo bylo v 6. či 7. století před Kristem. Zatím co ^{na} ~~xx~~ všelijakých mírových zasedáních horují proti zabíjení ve válce neváhají z nemocnic činit jatky nevinných a bezbranných dětí. Tém smutnější je, že za tyto zločiny je spoluodpovědný kněz, který má být obráncem přirozeného a křesťanského zákona i s nasházením vlastního života.

Rodina v ČSR je nemocná; ~~xxxxxxxxxxxx~~ ^{to je náš závěr} z článku Mladé fronty, kterým jsme začali. Avšak my nezoufáme, my doufáme a jsme přesvědčeni, že může ozdravnout a že ozdraví. Ale ozdraví jen návratem k studnicím života, od kterých ji odvedli. Je to přirozený ~~xxxxxxxxxxxx~~ ^{potvrzený, posvěcený a povýšený} zákon, návrat k pravdám sv. víry:

Především je zde nedotknutelnost šestého přikázání: Nesemsilniš, které platí i pro čas známosti. Není nikomu tajemstvím, že zde je kořen rozvrácených manželství: dva se berou, aby zachránili situaci, protože v návalu vášně se nedovedli ovládnout; později ale poznají, že se k sobě nehodí. A čím lépe se dovedou ovládnout před svatbou, tím více je naděje, že budou pány sebe i po svatbě, když snad životní osudy jim uloží dočasné rozdělení a jiné nesnáze ^{nebo se v manželství, ať se plátno rovná} manželského života. Jak velký úkol spočívá na rodičích bdít nad četbou, zábavami, přátelstvími i naší mládeží atomického věku.

*článek dostal děti a jejich dušičky
Janina Pálková*

Až kněz před oltářem posvětit a zpečetit lásku muže a ženy v manželství, aby se stali pokračujícím článkem žetězu života. Manželství na úřadě je pro katolíka jen nutnou formalitou aby se dětem zaručilo právní postavení ve společnosti. Stát má právo žádat tuto formalitu, ale z toho neplynou žádná práva pro katolické snoubence; pro katolíka manželství je svátost, je neustálý zdroj milostí pro celý manželský život; spojení muže s ženou je obrazem spojení Krista s jeho Církví, a jako Kristus je nerozlučitelně spojen se svou Církví, tak manželství je nerozlučitelné a věčné; manž. je školou svatosti a nezištnosti manželů idětí. Každé dítě je dar Boží: Bůh používá otce a matky jako nástroje, aby se zalidnilo nebe; on stvoří duši pro tělo, k jehož zrodu otec a matka dali začátek. Velký a odpovědný je úkol katolických rodičů; nad jejich pouhé lidské síly. Protože je to spolupráce s Bohem, Bůh sám jim přichází napomoc svými svátostmi. Přijali svátost manželství, na prahu rodinného života, a tato svátost znovu a znovu oživovaná a prožívaná je jim nevysychající studnicí milostí a síly. Je jedním z úspěchů naší doby, že dovedla propracovat duchovní život manželů, vytvořit mystiku manželského života, a že odhalila tak velkou vznešenost v manželství, že papežové považovali za nutné opakovat, že i dnes, stále stav panenský a panický, přijatý z lásky k Bohu předčí život v manželství.

Dalšími zdroji milostí pro manžely jsou svátosti Eucharistie a zpověď. Zpověď při níž se dívají jakoby do zrcadla na sebe samy, odhalují své nedokonalosti i stran společného života, a umiňují si polepšení. Před Bohem, jenž byl svědkem jejich vstupu do manželského života si odpouštějí navzájem.

V Eucharistii jejich duše se sytí jedním chlebem, eucharistie přechází v jejich tělo, které pak dá vznik novým lidským bytostem. On i ona se přeměňují v jednoho Krista, společně při mši svaté kladou sebe samy, své těžkosti, radosti a no i své děti na patěnu kněze, aby pak jednoho dne přivedli k oltářní mřížce své děti k jejich prvnímu svátostnému setkání s Kristem.

Rodina je nemocná - řekli jsme si začátkem; je nemocná na Východě i na Západě. Kdežto ale na Západě rodiny samy a pak zvláště jejich obrádkyně Církve má možnost se bránit, a to týmiž zbraněmi jako útočníci, na Východě je bezbranná. Avšak právě proto potřebuje tím větší síly zvnitřku: musí být jednotná: rodina která se společně modlí, se nerozbitná, je heslo apoštola společné modlitby rážence v rodinách Američana P. Peytona. Nezapomínejme na to ani my; i za nynějších zbesilých útoků komunistů je možné si uhájit tuto jednotu a nedotknutost naší rodiny. Je vše v sázce, třeba nasadit též vše. Nezapomínejme:

náboženskou výchovu. Na pomoc latinské Ameriky bylo založeno v sev. Amrice
srdžení tzv. Dobrovolníků papežových pro latinskou Ameriku.

V ^{uplynulém} ~~prošl.~~ roce bylo poskytnuto darůmi 1 křesťan, 1 křesťan
pomocí a 5 kusů "Sociální formou 2. ročníku". Ústava poskytl
Solec v. p. a; ta poskytl darůmi 1 křesťan, 1 křesťan a 2 kusy
pomocí.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium totalitních režimů

Děbel v dnešním světě. I.

Italský časopis Orizzonti přináší v čísle z 29 února letošního roku /1961/ zajímavý referát. Čtyři odborníci tu mluví o ďáblu, jak se na něj dívá dnešní rozumný člověk. Redaktor kladl otázky postupně každému z těchto čtyř zástupců. Byl tu Msgr. Romeo, profesor biblické exegese, autor článku Satan a satanismus v Katolické encyklopedii. Na další dotazy odpověděl prof. Boganeli, profesor psychofysiologie na římské universitě, autor knihy Psychologie v lidských vztazích. Mons. Balducci, který též odpovídal na dotazy je autorem knížky o projevech posedlosti. Nakonec se účastnila debaty i dácentka ps na Psychologickém ústavě v Římě Ida Magli.

První otázka: Věří dnešní svět ještě v ďábla jako skutečnou osobu?

Msgr. Romeo: Víra v ďábla je závislá od celkového stavu náboženské situace. Všechna velká původní náboženská vyznání v ďábla věří. Věří v něj proto i křesťané. Odpovídá to výslovnému zjevení, jak ve Starém tak v Novém Zákoně. Také Židé pravověrní v ďábla věří. Ale s druhé strany musíme uznat, že mnozí z nich nechápou ďábla jako opravdovou osobnost, která je činná ve světě a která působí zlo. Jako příčina zla se udává spíš u Židů jakýsi instink ke zlu, který je v člověku samém. Naopak mohamedáni všichni v ďábla věří. Říkají mu šajtan nebo iblis, což je zkomolenina řeckého diabolos. Když se mohamedánští poutníci ubírají do Mekky, před samým městem, buď jednotlivě, nebo všichni společně kamenují iblise. Samo sebou se rozumí, že víra v ďábla není vždy živá, jako ostatně není, pod vlivem moerního bezbožectví, ani víra v Boha vždycky živá. To však nás nesmí příliš mást, protože, musím uznat, že se dnes v ďábla věří daleko víc než bychom si myslili. Ještě je v dobré paměti případ vědce Cesare Lombrosa, který roku 1905 veřejně odvolal svůj materialismus a prohlásil, že se stává spiritualistou na základě svých pozorování určitých okultních zjevů. Dnes i ďábel má své zbožňovatele a horlivé apoštoly, hlavně v zahraničí pod trojím hlediskem. Vyskytuje se přímý kult Satanův, zhruba obdivuje se Satanův odboj proti Bohu a rozmáhá se okultismus.

Nejošlivějším výrazem uctívání ďábla jsou pověstné "černé mše", jak se jim říká, smíšení smyslů s neuctívou profanací svatých hostií, někdy i ~~zaxpřad~~ pod vedením odpadlých kněží. Už na počátku minulého století pověstný de Sade popsal podobné zneužívání svatých hostií. Ve Francii byly natištěny misály pro ďábelské/obřady. Spisovatel Huysmans, který ctitele Satanovy navštěvoval a měl styk s jedním odpadlým knězem, později se obrátil a živě nám líčí tyto scény. Ty dostaly se mu do rukou i spisy onoho odpadlíka, který se sám nazýval "božím mečem" proti katolické církvi. Huysmans tyto spisy daroval svému příteli, známému islamistovi Massignonovi a ten je r. 1930 uložil ve Vatikánské knihovně. V letech 1885 až 95 Léo Taxil způsobil ve světě mnoho rozruchu svými sděleními u uctívání Satana, jak se praktikuje v zednářských lóžích, ale r. 1897 prohlásil cynicky, že si to všechno sám vymyslel. Dá se předpokládat, že celá ta aféra nebyla ničím jiným než hranou komedií zednářů, aby ~~maxxxxx~~ celou věc zesměšlili a tak od sebe odvrátili podezření. Ale satanismus zednářských loží byl už znám dříve. Ostatně ti kteří se z nich obrátili, jako na příklad fysik Pasquale Barbesca, který zemřel r. 1943, s nímž jsem několikrát mluvil, věc přiznal a doložil dokumentárně. Ostatně církev sama o tom mluví v encyklice Lva XIII "Humanum genus" z r. 1885, kde papež je výslovně toho mínění, že v zednářství se projevuje nepochybně činnost Původce zla. Navštívil jsem několikrát ve švýcarském Friburgu jeskyni, nad kterou je nápis: Tam kde vládla nepravost dnes převládá milost. Mohu vám říci i adresu: Rue Grand Fontaine č. 41. Když tam vstoupíte, najdete kapličku, ve které se neustále uctívá Nejsvětější svátost. Najdete tam i zbytky nářadí zednářského, kterým zneužívali hostie, které draze kupovali. Kaplička je na místě zednářské lože, kterou odkázal její představený biskupovi, když se totiž obrátil na smrtelném loži. Mezi zděděnými věcmi byl i archiv lóže i všechno její náčiní.

I v dnešní době je dost a dost pověstných "apoštolů" satanovy úcty ve světě. 2. prosince 1947 zemřel v Brightonu v Anglii ve věku sedmdesáti let Aleister Crowley, pověstný učitel černé magie zakladatel dvou časopisů: Gnosis a Lucifer. V jeho t. zv. chrámě se dělají obřady podle zvláštního rituálu

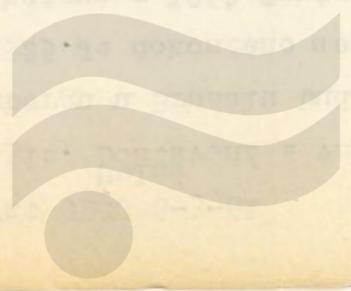
Belgie. Úplné Dostavění a vnitřní výzdoba belgické národní svatyně B.S.P. na Koekelbergu u Bruselu bude asi dokončena v 15 letech. S její stavbou se začalo r. 1925. Je dokončeno severní křídlo, nyní se staví jižní část. Čítá se, že bude hotova r. 1962. Svatyně bude 4. největší kostel na světě. Bude 165 m dlouhá a příšňí loď na nejširším bodě bude měřit 107 metrů. Kupole ční do výše 100 metrů. Svatyně bude mít největší bronzovou bránu na světě: 8 m vysokou. Střední loď je dlouhá 40 m, vysoká 29 a široká 18. Basilika byla konsekrována r. 1951. Původně se nejednalo o svatyni. Král Leopold II. chtěl zde mít panteon. Ale po vzoru národní svatyni Francie na Montmartru se rozhodl postavit svatyni, kostel. Po 1. světové válce slavný arc. kard. Mercier ohlásil úmysl učinit z kostela na Koekelbergu národní svatyni; jeho nástupce kard. van Roeyj v plá nech svého předchůdce pokračoval.

VM. Svatý Otec Jan 23. zavítal v neděli odpoledne do farnosti Krista božského dělníka, aby byl přítomen tamějšímu postnímu průvodu, jak se koná o tradiční římské liturgické staci. Po skončení kajícího průvodu za zpěvu litaní ke všem svatým - ~~xxx~~ sv. Otec k přítomným krátce promluvil. Pýchodisko mu tvořilo tajemství, jehož oslavě je zasvěcen kostel: Ježíš božský dělník; Jan 23. mluvil o významu práce pro člověka a pro křesťana: K. P. vzal na sebe lidskou přirozenost a zvolil ~~pro~~ pokornější životní stav, ^{dělníka, umělce} posvětil práci, nutné dědictví velké rodiny lidské. Co by si počal svět bez práce rukou? Je mnoho ^{práci} práce: rukou, rozumu, srdce. Z práce povstávají údivné vymoženosti pokroku, lásky, spolupráce. Za naší pozemské pouti buď pracujeme a dosáhneme blahobytu anebo se ocitáme v zármutku a ocitáme se v nebezpečí upadnout do těžkého a nebezpečné skleslosti. Když pak práce je posvěcena, požehnána, učiněna krásnou podle příkladu K. P. pak už zde na zemi při námaze dosahujeme nesrovnatelného štěstí. Svatý Otec dále v duchu knihy Genese, kterou kněží čtou v breviáři vyzýval k bliženské lásce: lidé nejednají často podle tohoto přikázání, utíkají se k nástrahám a machinacím; něco takového je tím vážnějším když je to namířeno proti duši nevinných. Všichni jsme stvořeni, abychom žili podle zákona, který je vryt v našem svědomí; tento zákon K. P. zjevil a vyložil ve svých přikázáních spásy a milosti. Svatý Otec končil prosbou o modlitbu za Církev, za misie a za pokoj a jas v celém světě, jak si to Pán přeje. Všem přítomným udělil své ap. požehnání. Radostně pozdravován sv. Otec se pak vrátil do Vatikánu.

V prosinci v odp. kardinálů + učitelé kard. Marcel Minini, sekretář
Komplexace komunistů. (Byl mu 17 let) V patu se musel podstoupit
operaci srdce. Operace se mu podařila, ale v srstě více a v prosinci
se mu dostalo k nové komplikaci, která oslabila jeho zdravotní
stav. Uspěšně byl vyléčen v nemocnici sv. w. P. v.
kard. Minini byl cc. v srstě, co byl v 1918, byl byl podle ga kardinálů
(od 1913); 1913 byl Pius XII. p. k. l.
kardinál. () Minini 11 15 let, a křesťan 30

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

1.- Doktor filosofických věd profesor Bychovskij řekl ve své přednášce, proslovené v Moskvě, ~~na kterém~~ o soudobé filosofii katolicismu toto: "Je paradoxním zjevem, že se v polovině 20. století má nazývat "soudobou filosofii" filosofie, která obnovuje učení scholastika XIII. století. Ale je to nezvratná skutečnost"/58/. To, co se profesorovi Bychovskijmu a mnohým jiným zastáncům dialektického materialismu zdá tak tak podivným a pobuřujícím paradoxem, má své prosté a věcné důvody. Chceme si o nich dnes říci několik slov, abychom Vám přiblížili a umožnili pochopit fakt, že filosofie svatého Tomáše Akvinského je dodnes živá, aktuální a plným právem soudobá. Je konečně povinností každého myslícího katolíka odpovídat na nezprávné výklady a pomluvy, které jsou šířeny mezi vámi o myšlenkovém směru nesoucím jméno svatého Tomáše.

2.- Předně je třeba říci, že Katolická Církev se nestydí za svatého Tomáše ani za to, že přijala veřejně a několikrát potvrdila jeho učení jako své. Církev stanovila ve svém zákoníku, že mladí kněží mají být vychováni v křesťanské nauce podle zásad, metod a učení všeobecného učitele Tomáše Akvinského. Okružní listy posledních papežů několikrát velmi jasně zdůraznily, že studium nauky svatého Tomáše zavazuje jako výslovné přání Církve. Je pravda, že někteří si vykládají tento postoj Katolické Církve k Andělskému učiteli jako výsledek tradičních a pokroknepříznivých sil; jiní opět viděli či vidí v tomto přání Církve jakési právní opatření pro držení jednoty a kázně v myšlení Církve. "echybí ovšem ani hlas z řad dnešních marxistů, kteří tvrdí, že předepsání thomismu pro celou oblast katolicismu neznamena nic jiného než ustrnulé lpění na feudální hospodářské soustavě středověku. - Všechny tyto výklady jsou velmi chatrné a lacině povrchní, protože se zrodily z nedostatečného nebo z mlhavého poznání Církve a díla svatého Tomáše. Pravděpodobně nikdo z kritiků svatého Tomáše nikdy nečetl ani jediné články jeho rozlehlého díla. Kdyby šlo katolické Církvi jen o jakési uchování myšlenkové tradice nebo o udržení disciplinární ideologické jednoty ve svých řadách nebo jen o nesmyslný a nemožný návrat k feudalismu, mohla snadno zvolit jiné scholastické doktory.

Církvi Kristově nejde o časné výhody ani o politiku. Na tuto skutečnost zapomínají její kritici. Církvi jde o pravdu a o spásu člověka. Záležitost pravdy, celé a nezkrácené pravdy je jediným rozhodujícím důvodem, proč svatý Tomáš je jmenován jako norma a příklad v zákoníku kanonického práva.

3- Závaznost thomismu není nadiktována z venku a z praktických důvodů, nýbrž vyplývá přirozeně z velikosti - řekněme si to hned - z nepřekonatelné velikosti svatého Tomáše. Velikost a příkladnost všeobecného učitele křesťanstva tkví předně v tom, že tento ve svém obrovském myšlenkovém díle dovedl vyjádřit skvělým, nepřekonatelně jasným a věrným způsobem celou křesťanskou pravdu - . Nazýváme-li filosofický a ~~theologický~~ směr inspirovaný svatým Tomášem soudobou filosofií katolicismu, pak to děláme proto, že na pravdě není tolik rozhodující tolik její soudobost nýbrž spíše její pravdivost. Filosofická nauka není pravdivá až proto, že je soudobá a aktuální, nýbrž je časová a moderní, protože její výpovědi zracadlí pravdu.

4- Schopnost vyjádřit celou pravdu, nezavrhnout ani myšlenkovou tradici ani se neuzavřít požadavkům přítomné doby a nadějí budoucnosti, nýbrž spojit vše v jediný mohutný ideový celek - je druhým důvodem, proč svatý Tomáš je dnes živý a jeho metoda ve filosofování je moderní a aktuální. Ve století svatého Tomáše se dotvořovala myšlenková a kulturní jednota Evropy. V duchovním prostoru křesťanstva se tehdy střetly dvě nové a mohutné síly, které hrozily svou dravostí a novostí narušit duchovní stavbu a jednotu křesťanského společenství. Bylo ^{to} předně nadšené hnutí biblické a evangelmí duchovnosti, z něhož se záhy začaly odštěpovat herese valdská a albigenská. Na druhé straně to bylo nové setkání Evropy s přírodovědeckou a filozofickou myšlenkou Aristotela. Aristoteles se dostal do Evropy jaksi oklikou přes Asii a Afriku. Arabští učenci jej překládali a přetlumočovali ve smyslu zcela naturalistickém a jednostranném. V době vysoké duchovnosti a symbolického pojmání přírody, Aristotelova přírodní filosofie a její realistická střídlivost musela působit jako čistý, osvěžující vzduch. Obě síly - nikoliv nové ale nově objevené a prožité: Bible a Aristoteles se setkaly a živelně srazily v myšlení a v srdci mladého dominikánského

mnichů Tomáše z Akvína. Zatímco hnutí hlásající bezpodmínečný návrat k prvokřesťanské chodobě a evangelní prostotě našlo svoji historickou podobu v založení tak zvaných žebravých řádů, františkánského a dominikánského, Aristotelovy knihy a myšlenky přitahovaly intelektuální mládež a studentsvo mladých evropských universit. Tomáš byl přesvědčen o jednotě pravdy a o nutnosti vyjádřit tuto jednotu novým způsobem. Pokusil se s úspěchem o to, co se nepodařilo tenkrát nikomu: zapojil nový kvas evangelní spirituality a Aristotelova realismu do křesťanské tradice. Tím vytvořil něco, co možno obrazně nazvat zázrakem thomismu: ukáznil dravou výbojnost a revocnost znovu objeveného Aristotela a přijal nadšeně požadavky biblické zbožnosti a obohatil tak křesťanskou tradici, nebo lépe řečeno: oživil ji novým elánem, kvasem a krví.

5- Velikost a příkladnost svatého Tomáše se projevuje též v jeho odvážné odpovědi na potřeby a nemoci tehdejší doby. Rovněž způsob, jakým velký dominikán ~~překonalá~~ řeší bolestné otázky svého století, svědčí o vyjimečném duchu a rytířském srdci. Tomáš poznal, že přitažlivost ideálů evangelní spirituality a svůdnost Aristotelových přírodovědeckých nauk pramení z pravdivého jádra obou postojů. Věděl, že odpírat těmto dvěma novým silám jen zvenku, naporsto nestačí k jejich ukáznění. Negativní postoj by měl za následek jen prohloubení neklidu a nejednoty v křesťanstvu. Valdekou a albigenskou nemoc lze přemoc jen tím, že se kladně odpoví na ~~jejich~~ ty oprávněné požadavky, které se za nimi skrývají a které dodávají jejich hnutí tajemnou přitažlivost. Jediná možná kladná odpověď je ta, že si zamilujeme a prakticky prožijeme křesťanský ideál dokonalosti a choduby. Toté platí pro aristotelovské ~~uraznění~~ přírody, jejich zákonů a hodnot. Pravda zůstává pravdou, třebaš ji vyjádřil pohanský myslitel. ^{Pravda} Nemůže být nebezpečná křesťanství, opírajícímu se o vtělenou Pravdu. Nebezpečná může být jen jednostrannost. Tomáš přijal velkoryse celého Aristotela, pronikl jeho myšlenku až ke kořenům a rozvířil ji do celé šíře. Pochopil, že přirozený obraz světa popsany a vyložený velkým řeckým filosofem se shoduje pod katolickým nebem a křesťanskými obzory s nejdovážnějšími nadpřirozenými ideály nové spirituality. Je a zůstane zásahou scholastika Tomáše nejen že vytvořil myšlenkovou syntézu svého století nýbrž že ukázal a ověřil možnost a nutnost této syntézy pro všechna století, i pro století atomu a planetárnícj letů.

Konmá dvi
Uváci formu *tradi* *upln 8. mti* *W. T. G.*
 "Svatý Tomáš Aquinský". Zprávy: V pondělí odpoledne zemřel poměrně náhle kard. Marcel Mimmi, sekretář kongregace konsistoriální a předseda přípravné komise koncilové o otázkách týkajících se biskupů a řízení diecézí. Kard. Mimmi měl 78 let; v pátek byl operován na žaludeční vřed. Nejdříve se zdálo, že operace se zdařila, ale ~~xxx~~ náhlým komplikacím oslabené tělo nedolalo. Sám sv. Otec byl navštívit kardinála v nemocnici ani ne dvě hodiny před smrtí. K své zprávě o smrti kardinála vat. L'Oss. Romano dodává text dopisu, který kard. Mimmi 2. března poslal sv. Otci spolu se svým osobním darem na postavení kostela zasvěceného sv. Řehoři Barbarigovi; tento kostel bude dar katolických kněží celého světa sv. Otci k jeho osmdesátinám. "Kdybych mohl do bankovního šeku uložit veškerou svou lásku, kterou chovám pro sv. Otce, píše kardinál, mohl by si postavit ne jeden kostel pro jednoho světce, ale kostely pro všechny svaté nebes. Pohřeb kard. Mimmiho se bude konat v basilice sv. Petra v kapli sv. Procesa a Martiniana, nalevo od oltáře našeho sv. Václava. Po mši svaté, kterou bude celebrovat přisedívá kongr. konsistoriální, ~~xxx~~ vykoná liturgický výkrop nad rakví sám sv. Otec.

Jesuita P. Leiber spolupracovník Pia XII. uveřejnil v italském časopise Civiltà cattolica článek o tom, jak Pius XII. za války pomáhal židům. "Vatikánský stát nevydal žádný pas emigrační, tzv. vatikánský pas pro Eichmana je prázdný výmysl, píše P. Leiber^a tak vyvrací výtku, kterou opakovali do omrzení komunisté. Pius XII. daroval na pomoc židům asi dvě a půl miliardy italských lir. Článek budeme věnovat více pozornosti v některém z našich příštích vysílání. Městská rada v Prienu v Bavorsku zakázala po celou postní dobu taneční zábavy ve veřejných sálech. Vyhověla tak žádosti, kterou podaly spolky kat. mládeže a katolických žen.

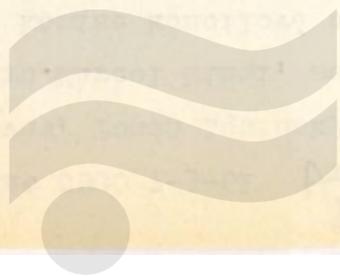
Pomocné akce rakouských katolíků ve prospěch korejských katolíků se neomezuje jen na materiální a finanční pomoc. 1000 katolíků se zavázalo, že budou podporovat katolický tisk, tím že umožní vzdělání nadějným korejským katolickým žurnalistům v Koreji. Za pomoci rakouských katolíků biskup v městě Taegu skoupil akcie jednoho z nejvlivnějších deníků, který má tiráž 45 000 exemplářů a který je čten především nekatolíky.

Dominikán P. Carré mluvil ve své nedělní postní konferenci v katedrále N.D. na slova sv. Pavla: Jsme jen vaši služebníci. Pro sv. Pavla apoštolát je služba konaná z rozkazu Božího. Apoštol je posel Kristův, aby pokračoval v jeho práci. Je služebník Kristova království. A Kristovo království znamená

nebeské království a Církev, jež k nebi směřuje. Pro toto království apoštol pracuje, hlásá víru a vyzývá lidi, aby vstoupili do Církve. Kněz má úkol kázat s autoritou; laik má veřejně vyznávat Kristovu víru. Toto vyznávání se normálně prokazuje v činnosti světského rázu, ale nebylo by správné omezovat úkol laiků jen na časné pole. Jejich úkol má i duchovní ráz. Ve světě jsou nesčetní katechumeni, konvertité nebo mladíci pokřtění, jejichž výuka nesmí být nechána pouze kněžím. Dále: také laici přijímají v Církvi nové děti Boží. A konečně překonávají pokušení, jež znají mnozí, neodlučují Krista od jeho Církve a vzdávají společné svědectví lásky k své víře.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní L'Oss.Rom. uveřejňuje duchovní závěť kard.Mimmiho, který zemřel v pondělí odpoledne. Kard.Mimmi tam vyslovuje přání, aby jeho tělesné pozůstatky byly pohřbeny v jeho katedrále v Magliano, blízko Říma. - Hlavní pap.ceremonář mons.Dante ohlašuje, že sv.Otec bude konat 16.března tajně^{ou} a veřejnou konsistoř, poradu s kardinály, p i níž se jich zeptá na jejich mínění stran chystané kanonizace bl.Marie Bertilly Boscardinové z řeh.společnosti sester sv.Doroty. Slavnostní kanonizace bude v bas.sv.Petra ~~XXXXXXIX~~ na svátek Nanebevst.P. 11.května. Bl.Bertila Boscardinová zemřela 20.října 1922 ve věku 34 let; blahoslavenou ji prohlásil Pius XII.9.března 1952.

Od 10. do 16.prosince se bude konat v Římě mezinárodní sjezd na téma: Povolání k životu dokonalosti v dnešním světě. Na sjezd budou pozváni del gáti všech unií a konferencí předtavených řádů a kongregací z celého světa. Jako příprava na tento sjezd Pap.komise pro řeholní povolání vyzvala všechny řeholní společnosti, aby ohlásily na 25.březen Den modlitby; mají vyprošovat na Pánu hojná povolání k životu modlitby a oběti.

Velkomyslná nabídka konžského biskupa mons.Josefa Nkongola z Luebe v provincii Kasai měla za následek osbození třímisionářů zatčených konžskými vojáky. Mons.Nkongolo žádal ~~autority~~, aby směl jít do žaláře ~~místo tří kněží~~ nedávno zatčených. Když se o tom dověděl prezident státu Kasai Albert Kolonji, omluvil se biskupovi za zatčení a okamžitě nařídil osvobození misionářů.

Min.předseda státu Šlesvik-Holštýn Kai Uwe von Hassel v konferenci o pomoci málo vyvinutým zemím navrhl, aby velká část vládních subvencí byla nabídnuta přímo misionářům. Hassel poukázal na to, že obyvatelstvo v málo vyvinutých zemích vděčí misionářům za duchovní základy k vybudování jejich nezávislých států. Na Katolické universitě ve Frýburku ~~navklazuje~~ je zapsáno v tomto akademickém roce 1 684 studentů: 10008 je Švýcarů a 767 cizinců; Cizinci pocházejí až z Vietnamu, Sjednocené arabské republiky.

Mírové Latinskoamerické konferen~~ce~~ která se bude konat v městě Mexiku; dvě podobná shromáždění se mají konat v Santiagu del Čile a v městě Quatemale. Všechny tři sjezdy jsou organizovány kryptokomunistickými osobnostmi.

Katolická universita B.S.P., která má sídlo v Miláně, otevře na podzim na začátku nového akademického roku v Římě lékařskou fakultu. Budova fakulty je už hotova; jsou zaváděny přístroje o kabinetů, které budou z nejmodernějších v Evropě.

Ďábel v dnešním světě. II. *Mim neděle 12. 11. 1947*

~~Už jsme jednou podali první část referace~~ o konferenci organizované

italským časopisem Orizzonti o víře v ďábla v dnešním světě. Dnes se k ní vracíme a překládáme její druhou část, která jedná spíš o nápadné působnosti zlého ducha, o některých krajních případech, o tom čemu se říká posedlost. O této otázce mluvil především Monsignore Balducci, autor knihy: *Posedlí. Gli Indemoniati*, která je jednou z nejlepších studií poslední doby o těchto zjevech. Při debatě se její autor vyslovil takto:

Když to Bůh dovolí, a nakolik to Bůh dopouští, ďábel projeví svou nenávist k lidem navenek skutky. Nejtěžší a nejodstrašující příklad je ovšem posedlost. V tomto případě ďábel má plnou moc nad tělem toho nešťastného člověka, a tím nepřímo působí i na jeho duši. Člověk se pak stává nepochopitelně poslušným každému ďábelskému vnučení. Tito posedlí jsou jakýmsi nejjasnějším, přímo smyslovým důkazem existence Satanovy. Jsou skutečně takoví posedlí? Jisté je, že se musí dávat dobře pozor a neunáhlit se v úsudku. Už od prvních dob se v Církvi velmi dbalo na to, aby se rozlišovalo co je skutečná posedlost a co se jen za ni považuje. Papež Inocenc II na to upozorňuje ve zvláštním dopise biskupům z Gubbio už r. 1196. Římský rituál, ^{kde je} ~~který obsahuje~~ text exorcismu, to jest modlitby k vymítání zlého ducha, hned na počátku upozorňuje kněze těmito slovy: Ten kdo vymítá zlého ducha ať nenechá snadno, že někdo je skutečně posedlý ďáblem. Církevní zákoník Codex Iuris Canonici /can 1611/, ^{předpíraje} že musí předcházet opatrné a pečlivé přezkoumání ~~každého~~ každého případu. Bývali kdysi pověřiví lidé, kteří věřili v ďábla, kdykoliv se objevil nějaký podivný nevysvětlitelný zjev. Je zajímavé, že anglikánští protestanté, kteří dnes, alespoň někteří skoro popírají ďábla, v 15. a 16 století se vyznačovali přehnanou vírou v přítomnost a účinnost zlého ducha. I Luther měl hrozný strach z ďábla. Ve Wartburgu jsou ještě dodnes na stěně skvrny inkoustu po kalamárii, který tam Luther hodil po ďáblu. Tyto pověřivosti se dají vysvětlit z neznalosti. Psychologie ukázala velmi málo říci o některých zvláštních zjevech, a proto se hned věřilo na ďábla, tam kde se projeví něco zvláštního.

záviselo od něho, dělal by to velmi často, ale je vázán, jen na kolik ~~mužik~~ to Bůh připustí. Není také vyloučeno, že Bůh něco takového připustit může. Jaká však máme poznávací znamení k rozlišení, je-li nějaká osoba skutečně posedlá zlým duchem nebo ne? Velká část lidí, kteří přijdou a řeknou, že jsou posedlí zlým duchem, ve skutečnosti nejsou. Ale vyskytnou se skutečně i případy, před kterými se vědec zastaví, protože jsou to věci docela jiného rázu než jaké se potkávají v případech osob nemocných. Připoměl bych ~~byl~~ příklad posedlého ~~y~~, jak ~~jej~~ vypravuje francouzský psychiatr Calmeil..V tomto případě se nedá prakticky pochybovat o tom, že je tu potřeba hledat vysvětlení nadpřirozené. Misionář, který případ dokumentoval, píše na příklad: Dával jsem mu otázky latinsky, ačkoli jsem dobře věděl, že ten člověk nemá o latině ani nejmenšího ponětí. Onen mladík ležel na zemi, pěna šla z jeho úst a odpovídá mi latinsky. Poručil jsem při exorcismu ďáblu, aby vynesl mladíka na střechu kostela. Hned jeho tělo ztuhlo a ~~vy~~ nohama vzhůru vyletěl na nejbližší sloup do výšky jakoby jej byl někdo rychle vytáhnul za nohy. Poručil jsem ďáblu, aby jej přinesl sem a neudělal mu nic zlého, a hned v tom okamžiku mi jej jako nějaký balík pustil k nohám..Jaké je rozpoznávací znamení v těchto případech?

Posedlé osoby obyčejně projevují nepochopitelný odpor ke všemu co je svaté. Tak se na příklad zuřivě vzpírají vstoupit do kostela, klejí, plijí na svaté obrazy. A při všech těchto úchylnkách zachovávají jakési velmi jasné vědomí o určitých věcech. Na př. někdo klepe na dveře a ony vám řeknou kdo to je, mluví v nějakém neznámém jazyku, který se nikdy před tím neučily. Jednotlivá známka však nikdy nestačí k úplnému rozpoznání případu. Je-li souhrn všeho toho docela odlišný od případů které se vyskytují u osob nemocných, pak se můžeme dohadovat, že i jejich příčina je naprosto jiná. ~~mužik~~ Případ má vyšetřit dobrý odborník v psychiatrii ale také dobrý teolog. Také profesorka Magli k tomuto přidává svou poznámku. Je dnes už zvykem, že ať jde o čí jde, vždy se lidé prvně obracejí na psychiatra, i v případech které s jeho vědou nemají nic společného. Je pochopitelné též, že psychoanalýza nemůže soudit o případech nadpřirozených a že hledá pro vše, co se naskytne vysvětlení přirozené a podobně také pacienta léčí. Pro psychoanalýzu tedy ďábel neexistuje. Ale to znamená, že neexistuje vůbec. Lékař nedokáže vysvětlit celou skutečnost světa, zvláště ne skutečnost nadpřirozenou, kterou se zabývá náboženství. V posouzení jednotlivých případů se věda a víra musejí navzájem doplňovat.

Ostatně i dnes, případy telepatie, jasnovidectví, hýbání předměty na dálku, a všechno to, čemu jsme dali jméno metapsychica, zůstává pro nás z velké části neznámou pevninou. I dnes mnozí velcí psychiatrové popírají, že bychom mohli nazvat metapsychiku vědou. Čírkev katolická se setkává s těmito otázkami když se mluví o spiritismu. Je nám velmi jasné, že nauka spiritistů u duších které se zjevují, není katolická a že je falešná. Sv. Officium zakázalo r. 1917 jakoukoli účast na spiritistických sedánkách. Předpokládáme, že velká část zjevů, které se tu vyskytují se zakládá na podvodu. To jest medium je osoba obdařená určitými schopnostmi, kterým říkáme metapsychické, ale které jsou docela přirozené. Vydávat je za vliv duchů je tedy podvod. P. De Heredia napsal o tom celou knihu nadepsanou Podvody spiritismu. Proto se dnes nemluví ani tolik o medium, nazýváme tyto osoby prostě typy sensitivní, citlivé. Slovo medium znamená jakéhosi prostředníka mezi duchy a člověkem, a to rozhodně popíráme. Někteří se ptali, není-li možné, že tu působí ďábel sám. Je to možné, zvláště proto, že někteří návštěvníci spiritistických sedánek skutečně věří, že se tu ďábel jakýmsi způsobem zývá.

V další debatě redktor Orrizontů předložil Msgru Balduccimu tuto otázku: Rád bych slyšel jasnou odpověď. Je možné nějaké čarodějství? Mnozí katolíci mně tuto otázku položili. Většina jich silně pochybuje, že by byly nějaké čary možné. Odpověď Msgra Balducci: Když někdo mluví o čarodějích a čarodějnicích, velká část toho, co se říká, se dá vysvětlit pověřivostí, sugescemi, halucinacemi. Mnohé t. zv. čarodějky ^{mu} jsou obyčejné podvodnice, které si přivydělávají čarováním. Tam, kde jde o nějaký skutečně zvláštní zjev, nejsnadnější vysvětlení se má hledat zase ve sféře t. zv. ~~psychiky~~ metapsychiky. Jen v nejkrajnějším případě by se mohlo mluvit o skutečném vlivu ďábla. Víme, že čarodějky z povolání jsou dnes ve všech velkých městech, i v Římě, o Paříži ani nemluvě. Než to všechno není to, čemu by se mělo v pravém slova smyslu říkat čarování. Podle definice katolické morálky, čarování znamená dělat někomu zle prostřednictvím ďábla. Je něco takového možné? Musíme říci, že je, protože ďábel se může ke zlému skutku skutečně propůjčit. Kdyby to zá-

69/2

Polští katoličtí biskupové poslali společný list kněžím svých diecézí, ve kterém je ujišťují, že budou hájit právo na vyučování náboženství za každou cenu, i kdyby měli být za to trestáni, vypuzeni ze svých sídel nebo dokonce ztratit osobní svobodu. Biskupové dále varují kněze, aby se nedali rozdělit ve vlastenecké a nevlastenecké, v pokrokové a nepokrokové kněze. Konečně nabádají k jednotě a píší: Jsme připraveni na to nejhorší. - Pastýřský list je zřejmě varování proti tzv. vlasteneckým kněžím Poslké národní církve, kteří stojí zcela za komunismem a neohlížejí se na napomenutí biskupů. Řada katolických spolků, kterým stojí v čele takoví vlastenečtí kněží, aktivně spolupracují s nynější volební kampaní. Biskupové varují duchovenstvo, že ofenziva komunistů proti kat. církvi v Polsku zesílila po mnoha stránkách. Cílem této ofenzivy je zničit důvěru katolíků v jejich kněze a rozdělit kněze podle stupně jejich věrnosti režimu. Několik kněží přetrhlo své svazky s Bohem a začalo proticírkevní, protináboženskou propagandu. Samozřejmě bereme na vědomí zesílenou činnost těchto nešťastníků, kteří jsou organizátory tzv. národní církve. Hledělo se odtrhnout všechny kněze od lidu a biskupy oddělit od kněží. Avšak taková r zdělní nesmějí existovat. Naši kněží pocházejí z lidu a často byli dokonce ochránci utlačovaných. V době národního otroctví a za války a za okupace, zůstali kněží u svého lidu. O postavení Církve v komunistickém státě poznamenávají biskupové: Dávejte co je císařovo, císaři. V moderní řeči znamenají tato slova mnoho. Musíme platit daně; jsme vázáni věrností státu, máme milovat svou vlast a starat se o její blhobyť. Je naší povinností obhacovat všechny hodnoty, které jsou skryty v slově vlast. Není třeba něco takového připomínat kněžím a vybízet je, aby plnili své povinnosti vůči vlasti nebo je učit lásce k vlasti. Biskupové opakují některá svá předchozí prohlášení, v kterých uznávají i nynější poslké státní zřízení. Musíme si ale z druhé strany být vědomí, že nikdy nebylo ve shodě s evangeliem nebo vůlí církve, aby kněží se ^{z totožňovali} ~~spojili~~ s nějakým systémem, s jeho politikou a zvláště se stranami, které bojují o vliv. Biskupové závěrem píší, že kněží si mají uchovat rovnováhu, mají být optimisty ve své víře v konečné vítězství víry a spravedlnosti a dobra. Snad na nás čekají ještě těžší zkoušky. Nebuďme příliš ani unaveni ani bázlivi. Pracujme, buďme silní ve spojení s Kristem, Církví a biskupy a s lidem.

ústav pro studium
totalitních režimů

Holandsko. Od 6. do 31. března v řadě čtvrtí holadnského hlavního města Hagu bude uspořádána kace za rozšíření Písma sv. v rodinách. Spolupracují v ní protestanté s katolíky. Vždy jeden katolík a jeden protestant navštíví každou rodinu a nabídnou jim bibli katolickou nebo protestantskou, podle toho jestli je to rodina katolická nebo protestantská. Rodiny bez určitého náboženského vyznání si mohou zvolit.

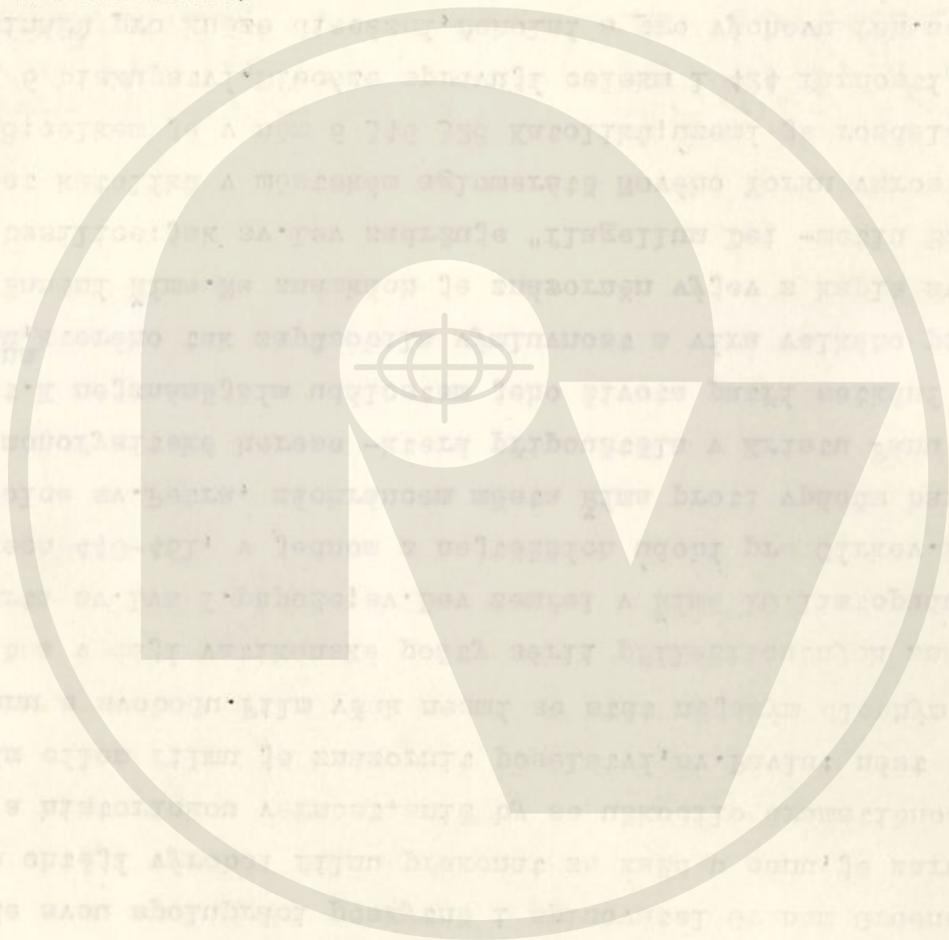
Řím. Teprve nyní se veřejnost dověděla, že sv.tec Jan 23. a Konstantinopolský patriarcha Atenagoras si navzájem vyměnili dary. Patriarcha Atenagoras daroval sv. Otci ^{krabici} charakteristických tureckých cukroví jako projev přátelství a úcty. Sv. Otec poděkoval patriarchovi a poslal mu zlatou medaili svého pontifikátu. Výměna darů je důkazem zlepšení styků mezi pravoslavnými, kteří jsou pod pravomocí konstantinopolského patriarchy a katolíky.

Italská společnost sv. Pavla pro šíření dobrého tisku a filmu natočí film ~~o~~ životě sv. Pavla. Doufá se, že hlavní úlohu převezme slavný anglický herec konvertita Alec Guinness. Natáčení filmu začne koncem r. 1961. Producenti doufají, že svou spoluprací poskytně i spisovatel Graham Greene. Jedna z potíží kterou chtějí výrobci filmu překonat za každou cenu, je zaručit čistotu stylu a historickou věrnost, aniž by se uškodilo dramatickosti filmu. Hlavním cílem filmu je znázornit poselství, sv. Pavla: nést světu spásu, záchranu a svobodu. Film však nesmí se stát nějakým dlouhým kázáním.

Vm. 6. dubna v dají vatikánské pošty sérii příležitostných známek k 1500. výročí smrti sv. Lva I. papeže; sv. Lev zemřel v Římě 10. listopadu 461. Byl papežem v letech 440-461, v jednom z nejtěžších období pro Církev. Byl ^{neohroženým} obráncem práv Stolce sv. Petra, záchráncem města Říma proti vpádům barbarů, pevný nepřítivník ~~heretické~~ monofysitské herese - která připouštěla v Kristu Pánu jen jednu přirozenost. K nejznámějším událostem jeho života patří setkání s Atilou, králem Hunů, ^{na} kterého tak zapůsobila výmluvnost a víra velkého papeže, že upustil od vyplnění Říma. Na známkách je znázorněn výjev z kaple sv. Lva ve vatikánské basilice: jak sv. Lev zadržuje "flagellum Dei - metlu Boží".

USA. Počet katolíků v městském aglomerátě Nového Yorku vzrostl za minulý rok o 48 838; celkem je v něm 6 346 328 Katolíků; území je rozděleno na 2 arcidiecéze a 6 biskupství. Diecéze spravují celkem 1 424 farností, 60 kat. nemocnic 109 seminářů pro kněze diecézní, řeholní a pro výchovu řeh. sester; pracuje tam 4 084 kněží diecézních, 2 522 řeholních, 2 011 bratří laiků a 21 942 řeh. sester. 861 382 žáků a studentů má 29 univerzitních kolejí a universit,

257 škol středních a 1 087 škol farních, které existují v městském aglomerátě Nového Yorku,



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



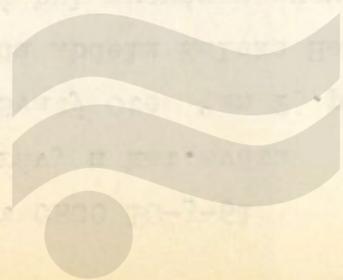
ústav pro studium totalitních režimů

muže A'de do ston. knižka, je he je put. mi w. Bony' u hni' jati
2 x: hato.
vuni ne ned. 12/3 a baka vuni ne 1/3. ~~pute~~ pi hiki jati - 7.000 (1.2) ^{max. shlehi}
Bubliki Nii v A'de nepostou mervitio v unio prokudantio: of pi unliu v hiki
heuti v hiki a maku moshitio. Tuki pon. m hui v hiki oblihi m hui. hahlihi:
hii. m he v hiki ne 70-80 000 mi. f. hiki's hui.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si několik myšlenek k nedělnímu evangeliu. Nejdříve zprávy z katolického světa: Svatý Otec Jan 23. přijal ve zvl. audienci lady Baden Powellovou, vdovu po zakladateli skautingu a náčelní Světové federace dívek skautek. ✓ audienci byla přítomna též místo náčelní sl. Helena McSwiney a náčelní Italských skautek sl. Cecilie Lodoliová.

V neděli odpoledne sv. Otec vykoná čtvrtou ze svých návštěv v římských farnostech. Zavítá do kostela zasvěceného sv. Jáchymovi ve čtvrti zvané Prati - Louky. Kostel je dar katolického světa papeži Lvovi XIII. - sv. Jáchym byl jeho křestním patronem - k jeho zlatému biskupskému jubileu r. 1893. Charakteristickou ~~znamenkou~~ ^{toboto 70 metrů dlouhého kostela, postaveného v} klasickém slohu, je 14 národních kaplí; při kostele má sídlo Mezinárodní středisko pro smírnou adoraci, jak si to přál Lev XIII. V tomto kostele byl zahájen Světový ^{eucharistický} sjezd, konaný v Římě r. 1922. Kostel a farnost spravují redemptoristé. Tento kostel navštěvoval sv. Otec ještě jako mladý kněz.

20. výročí svého založení oslavilo sdružení "Mše umělců". Toto sdružení kněží i laiků si vzalo za úkol ulehčit pastorači mezi umělci, spisovateli, hudebníky i herci, a připomínat jim, že umění má též úkol povznášet druhé k vyšším myšlenkám.

V Asisi byl zahájen sjezd universitních profesorů, pořádaný sdružením Pro civitate Christiana. Je přítomno na 300 profesorů na italských univerzitách. V přednáškách bude jednáno o hnutí všech národů po ^{navázání} ~~vzájem~~ užších vztazích, se zvláštním zřetelem na úkol, který university mají vykonávat při vytváření jednoty kulturní a duchovní. Pozdravný telegram poslal sv. Otec prostřednictvím svého státního tajemníka kard. Tardiniho; sv. Otec vyjadřuje svou radost nad tím, že universitní profesori si uvědomují svou povinnost podávat svědectví křesťanské ^{tví ve svém} ~~svědectví~~ povolání i soukromém životě; sjezd nechť oživí v srdcích víru a lásku k Božskému Spasiteli. Úvodní přednášku pronesl ^{souděz Jaeger,} ~~člen~~ italský ústavního Provinční rada v Catamarca v Argentině ^{přijala} ~~rozhodla~~ velkou většinou hlasů, aby ve státních školách bylo zavedeno vyučování náboženství, odstraněné Peronem r. 1954.

✓ Na letošní rok připadá 300. výročí zasvěcení Francie sv. Josefovi. V Paříži bude u pořádáno jako příprava na obnovu zasvěcení zvláštní triduum.

V Paříži skončily práce Spolku katolických francouzských inženýrů. Zasedání byla věnována studiu vztahů mezi průmyslem a zemědělstvím. Kard. Feltin, arc. z Paříže ve svém proslovu mluvil o tom, co Církev očekává od katolických inženýrů na poli apoštolátu. Kardinál odporoučel znalost křesťanského ^{pokoje a} ~~poselství~~ spravedlnosti.

k erý dovede mít soucit s bližním; "člověk Ježíš: narodil se jako každý z nás rostl, trpěl - teď si to připomínáme, a konečně zemřel bolestnou ~~smrtí~~ ^{smrtí} na kříži. K.P. nejen měl soucit s hladovějícími, ~~byl si~~ ^{byl si} vědom, že do jisté míry příčinou jejich hladu. Lidé kvůli němu opouštěli svou vesnici a šli za ním na poušť, aby slyšeli jeho kázání. - A podobně i Kristova Církev - není z tohoto světa, a přece se neztrácí v duchovém a pomyslném světě ideí, ale kdykoliv může, pomáhá i lidským tělům. Celých 20 století dějin Církve je toho důkazem: středověké university byly středisky, odkud se šířila věda; kláštery znamenaly civilizační ohniska, pohostinství pro pocestné, chudé, nemocné. I dnes v 20. století Církev pokračuje v této láskyplné práci: pohled do misí nám to ukáže. Najdou se sice lidé, kteří to nechtějí vidět, nebo kteří této činnosti podkládají špatné, prý kolonialistické a imperialistické pohnutky, ale to svědčí jen o jejich zlé vůli. Líto je mi zůstupů, říká i dnes Církev, a z toho, co jí poskytnou její věřící, sytí hladové a žíznící.

Zázračné rozmnožení chlebě bylo vždy vykládačům Písma svatého předobraz Eucharistie. Jedno tělo Kristovo zázračným způsobem už dvacet století se obnovuje den co den na státišicích oltářů, aby se stalo pokrmem duší milionů lidí, jejich zárukou, že dojdou dne, kdy poněkud na oslaveného Krista bude jejich pokrmem na věčnosti. Ne náhodou sv. Jan zařadil své vyprávění na začátek 6. hlavy svého evangelia, která ^{v delném zpusobu} celá je velká eucharistická řeč, předpověď eucharistie, výklad jejích vlastností. V této hlavě slyšíme farizey, jak říkají, že je tvrdá řeč Kristova, kdo ji může poslouchat; po této ^{eucharistie} řeči někteří jeho učedníci přestali chodit s Ježíšem, dodává sv. Jan. ~~KAPITOLY~~

Evangelium o zázračném rozmnožení chlebě, které slyšíme na jaře, nám konečně připomíná ten velký zázrak rok co rok se opakující před našimi zraky: z hnědých mrtvých hrud našich polí se jednou ráno vydere malý stvol, aby se rozrostl v oblí, zeleninu a ostatní plodiny, které se pak stanou pokrmem naším i ostatních ^{v přírodě} bytostí v přírodě. Zázrak života. Tisíce vědců se nad ním už zamysleli, hleděli ^{neúspěšně} vytvořit to, co vytváří příroda, ale můžeme s klidným svědomím říci, že se jim to nepodařilo. Už proto, že při svých pokusech pracují s něčím, co jim zase velkomyslně příroda poskytla, kděžto příroda, jak se domnívá víc a víc vědců, jednou začala od nuly; a konečně, když už se jim podařilo sestavit nějakou to látku, podobnou látce sestavené přírodou: kolika přístrojů, zkumavek k tomu potřebují aby sestavili, to, co lehounce v miliardách

den v ob... i kromě... x... Bohu nepřijímali,
 sestavuje nepatrný lístek. Odkud se to vše vzalo? Odkud pochází ty tajemné síly a dovednost v přírodě? Utečeme se k náhodě? Povíme, že to vše nemá počátek a smysl, jen abychom nemuseli říci, že příroda má Stvořitele a původce, protože ten by byl původcem i naším, a my bychom pak museli přiznat jeho práva nad sebou? ^{Obhájcí tohoto nevědeckého postupu dnešní materialisté a komunisté jsou vedeni předsudky, a proto odmítají Boha stvořitele.} Ohánějí se několika vědci, ale přehlížejí daleko více, které právě věda vedla k víře v Boha. Příroda ^{je} byla plna zázraků: zázrak viděli v duze objevivší se po dešti na obloze, ve způsobu, jakým drozd na zahradě krmí svoje mladé, v kuřetí dobývajícím se ze svého vajíčka, v housence měnící se v kuklu, motýla, vajíčka atd. "Nebesa vypravují čest a slávu Boží, čteme už v knize Žalmů - a nejsou to jen nebesa nad námi, je to celý ten vesmír celý svět kolem nás, ^{nebo vypráví o Bohu...}

slava a...)

~~Bohu~~ nám mluví o Bohu. A čím více věda činí pokroky, čím více odhaluje v přírodě, staví je do služeb člověka, a tak řeší to, ^{skrytých sil} co generace před námi prostě nazvaly zázrakem, tím více ^{historie} vědec upřímný nezaujatý cítí kolem sebe Boha.

^{Odhaluje ho v přírodě.} To je naše víra v Boha, Stvořitele, udržovatele přírody, víra v jeho prozřetelnost, že i dnes nad námi bdí, dává rok co rok probouzet se životu na našich polích, aby plodiny se staly našim pokrmem a my tak vše znovu vědomě přiváděli v sobě Bohu na oltář. A tato naše víra v Boží prozřetelnost musí odolat i v dobách nejtěžší zkoušky, kdy síly v přírodě se jako by rozpoutaly, vymkly z rukou svého pána člověka. "Byť by řík květu neměl volá prorok Habakuk ve ^{starém} Zákoně, byť hroznů na révě nebylo, byť seschla oliva pracně ^{ěsto} pěstovaná, byť pole nedala obilí, byť pryč byly z ovčinců ovce, byť jediné tele nestálo u jeslí - já se přece jen budu radovat v Bohu, plesat v Pánu svém Spasiteli." - ^{a vši buď h jen jedn. pán vs vsi kromě Jel :}

Kéž evangelium o zázračném rozmnožení chlebu a pohled na zázračné, ano zázračné, protože je pro nás konec konců zcela nevysvětlitelné ^{ve} probouzení se života v přírodě v nás utvrdí víru v Boha Stvořitele nebe a země, tj. všeho kolem nás, celého vesmíru, v Boha Pána našich osudů. Nechť ~~xx~~ naše víra nezakolísá ani v době té nejtěžší zkoušky. Bůh je s námi. On pokyne rukou, a vrátí se klid a pokoj a spravedlnost, tak jako kdysi Kristus Pán vrátil klid rozbouřenému jezeru genezaretskému, na kterém se plavila loďička s jeho učedníky. Nebojte se malověrní, volá k nám.

x vepi. nedávno... i kromě... Bohu nepřijímali, v...
 v obloze hypotézi ani Einstein.

Vážení posluchači, drazí bratři a sestry v Kristu,

božský zrak našeho

Spasitele viděl "celé to množství lidí, které k němu přicházelo". Statní a hranatí mužové, dělníci, sedláci, rybáři, řemeslníci - upracované ženy a matky se svými dětmi, nemocní a neduživí... Všichni slyšeli o zázračích Ježíšových. Přišli často z daleka, aby viděli toho, o němž si všichni povídali a o němž vykládali tak neuvěřitelní věci. Každý nesl ovšem ve svém srdci nejen zvědavost nýbrž především svou starost, tíhu nebo nemoc ve svém těle a na své duši. Mnohý z tohoto zástupu nesl těžké břemeno zklamaného a rozbolavělého života, aby je složil u nohou Ježíšových - aby načerpal u něho novou sílu a naději - aby viděl opět smysl svého těžkého života anebo aby byl uzdraven od svého neduhu. Ježíš se díval na zvědňující a vlnící se zástup. Jeho oči pronikaly až na dno tohoto hledajícího, čekajícího a trpícího israelského lidu. Bůh jim slíbil Spasitele a "esiáše. Každý Israelita snil o milosti spatřit na vlastní oči toho, který měl přijít a vysvobodit vyvolený lid.

"Kde nakoupit chleba, aby se ti lidé najedli?" - Ježíš nebyl snílek ztracený v mlhavých a neskutečných ideálech a nechárající skutečné potřeby lidu, který stál před ním a z kterého sám vyšel - jehož přirozenost a osud vzal na sebe. Chléb - to je to tvrdé ale i krásné slovo, které pronese k nám všem ten, který přišel na zemi, aby nasýtil naši hladovou duši - hladovou po Bohu a lásce. Ale zde myslel Ježíš na bezprostřední potřebu a denní starost israelských mužů a žen, kteří přili sem na druhou stranu Tiberiánského jezera. Chladověli. A Ježíš jednal jako Bůh. Jeho žehnající ruka rozmnožila těch pět ječných chlebiček a dvě malé rybky. Všichni až do jednoho se nasýtili.

Když my, muži a ženy dvacátého století přemýšlíme o smyslu této události pro nás a pro naše století, nejdeme snadno nápadné podobnosti mezi situací tehdejšího lidu a situací naší. I my potřebujeme chleba - a potřebujeme jej denně stále více a více. A dnešní svět se bojí o svůj hléb. Vy sami víte, že každým rokem přibývá lidí - tolik lidí, že by z nich mohly vzniknout nové národy. Naše země však neroste. Její zdroje se umenšují. Noviny a časopisy přinášejí statistiky o tak zvané populační otázce. Inženýři propočítávají, kolik chleba, šactvařobuvi, léku a x prostoru je třeba pro ty, kteří se denně rodí.

Národohospodáři kalkulují, jak dlouho ještě můžeme růst a kdy nastane na zemi přelidněnost a nebezpečí hladu. Lidé ve strachu o chléb a životní prostor sahají po nepřipustných lécích, které by měly napravit tuto situaci. Bohužel nechybí dnes ani ti, kteří pod vlivem paniky a materialismu se neštítí zabít nevinné nenarozené děti. Jak víte, jsou tu i státy, které zákonně chrání a podporují svými zákony a institucemi tuto nemravnou a nelidskou situaci. Ukazuje se opět, že člověk ponořen do sebe a do své smrtelnosti a sklánějící se jen k zemi a jejím hodnotám a hledající jen v čase svou spásu a své štěstí bez pohledu na Boha a věčnost, se zamotává do svých pavučin a přestává rozlišovat dobré od zlého, a začíná budovat svůj život na smrti druhých a usilovat o blahobyt své existence tím, že zabijí. Aby mohl mít auto, ledničku a pohodlí, zakazuje žít dětem.

Kristova Církev nemůže mlčet a neodsoudit tyto zločiny, i když jsou zapsány do státních zákoníků. Církev nemůže nevarovat moderního člověka před hroznými a zkázonosnými následky jeho bezmezného egoismu. Námby, které ztrácejí vůli k životu, si nezasluhují žít a vymírají. Státy, které dovolují vraždu svých dětí, se vrhají jakoby střemhlav dosebevražedné zkázy. Jejich dočasný blahobyt je potřísněn a poskvřen krví – jejich práce není požehnaná. Úcta k životu a k Božímu zákonu je jedinou hrází proti tomuto sebevražednému pochodu národů.

Jaká je skutečná situace hospodářských možností naší planety? Jsme opravdu tak chudí a malí, že nemáme dost chleba a dost prostoru pro ty, kteří se denně rodí? Nezaujatý pohled na skutečnost a objektivní vědecké údaje nám říkají opak než panikářský egoismus. Země, která vyšla před několika miliardami let ze stvořitelských rukou Božích, byla nám dána v léno a ve zprávu. Je sice jednou z malých planet ve vesmíru, ale její energetické bohatství není zdaleka vyčerpáno. Můžeme říci, že Bůh nám dal opravdu bohaté, velmi bohaté léno. Člověk vybaven inteligencí a vůlí je povolán k tomu, aby si podrobil přírodu a aby ji přinutil k poslušnému vydávání pokladů a ke službě. A země je poslušná stále víc. Sklání se před člověkovou vůlí a pracuje pro jeho život. Kde ještě před deseti lety byla poušť, tak jsou dnes kvetoucí zahrady. Kde vládla smrt, tak bují život. Velké rozlohy země doposud čekají na lidský rozkaz a práci, aby vydaly

život a podrobili se člověku. Největší poušť světa, Sahara není bez života a bez možností stát se kvetoucí zahradou. Dnes už víme, že téměř nevyčerpatelným zdrojem obživy se může stát moře. Fociví vědci soudí na základě přesných údajů a objektivního měření, že naše planeta by mohla dobře obživit a poskytnout životní prostor nikoliv třem nýbrž deseti miliardám lidí. Poplašné zprávy o nebezpečí přelidnění země jsou nepodložené a nepravdivé. Bůh nám dal zemi požehnanou. Jeho požehnání na ni zůstalo dodnes. Naše planeta je snad navenek a v poměru ke hmotnému vesmíru velmi nepatrná - snad nám připadá jako oněch pět ~~xxx~~ ječných bohánek a dvě rybičky, o nichž mluví dnešní evangelium. Ale Boží požehnání a Boží prozřetelnost jsou nekonečné. Nemáme opravdu důvod k nářku a k poplachu, jako by ~~xxx~~ země byla chudbná a nemohla nás ~~u~~živit.

Důvod^{em} k vážným obavám starostem je spíše člověk se svým srdcem narušeným hříchem materialismu a egoismu. Kořen naší bídy - ano i naší hmotné bídy, hladu a nedostatku - není v přírodě, není v nedostatku požehnání a Boží prozřetelnosti nýbrž jedině v člověku. Bůh viděl tuto bídu lidského srdce - viděl její tragiku. A vyšel nám ^{a tedy} (vstříc). Vtělil se, stal se Bůhověkem, aby zahojil naše rány - aby přemohl naši slabost - a odstranil naši chudobu. Viděl, že nám chybí spravedlnost a láska. Tento nedostatek z nás učinil opravdové žebráky - a dodnes, tam kde nevládne Kristova spravedlnost a láska, bují bída, žebrota - zoufalství a smrt. Kristus žije ve své Církvi, skryt ve svátosti Eucharistie a čeká na nás, aby vyléčil naši bídu a náš hřích materialismu. -

Vážení přátelé, postní doba je dobou pokání, obrácení se k Bohu skrze Ježíše Krista. Voláme stále: chléb - více chleba, více prostoru, spravedlnost, mír - a zapomínáme, že bez Boha a bez křesťanského zákona lásky, zůstaneme navždy žebráky, protože budeme hledat chleba tam, kde není - protože bez požehnání se vše propadá v nicotu. Nezapomeňme, že ~~třeba~~ dnes umírají hladem děti v Kongu, ne protože naše planeta nemá chleba, nýbrž protože osobní a národní egoismus vládne na místě Kristovy lásky. Uvěřili jsme lásce Boží. Nesme její poselství do temnot našeho světa a přesvědčení, že Kristova žehnající ruka je nad námi.

Zprávy: Malabarská řeholní společnost klarisek slaví letos 50.výročí založení. Řeh.společnost se hlásí k chaldejskému obřadu. Čítá 585 řeholnic, dvě ze tří spoluzakladatelek ještě žijí. Sestry řídí 9 škol prvního stupně, a řadu dalších ústavů a škol.

Na 10 milionů osob ^{ve Spoj.státech} sleduje týdně rozhlasový pořad nazvaný "Hodina kříže" Přípravují jej řeholníci pasionisté ze Springfieldu, a vysílá jej na 500 rozhl.společností. Po prvé pořad byl vysílán 4.března 1954.

Mexická katolická akce uspořádala v těchto prvních měsících roku 1961 řadu diecézních sjezdů na téma Mexická mládež a křesťanství a komunismus.

V uplynulých třech letech arcibiskupství hl.města Mexika dalo postavit 52 nových kostelů, aby vyřešila otázku pastorace v městě a na předměstích. Některé z kostelů už byly dokončeny a konají se v nich bohoslužby, Zmínky zasluhují práce při proslulé basilice P.M.Quadalupské: bylo upraveno prostranství, které pojme na 100 000 osob.

Federace studentů severoamerických kat.škol pořádá Týden mezirasové spravedlnosti v týdnu od 19. do 28.března.

Katoličtí učitelé dánských škol, státních i soukromých se sdružili ve vlastní spolek. V Dánsku existuje 28 ^{kat.} škol ^{1.^a 2.^a} stupně; 10 z nich je Kodani; všechny tyto školy závisejí na kodaňském biskupovi, který je ordinářem pro celé Dánsko. Proslulá je kolej Nielsa Stensena, slavného dánského ^{konvertity,} vědce a biskupa; kolej, kterou řídí jesuité, má právo veřejnosti a její vysvědčení opravňují ke vstupu na university. Stát přispívá na náklad škol z 80%.

Jednota katolických německých učitelek darovala 56 000 marek ^{na povznesení} ~~na povznesení~~ školní výuky dívek v méně vyvinutých zemích. Podnět k této sbírce dal sjezd loňského roku, konaný k 75.výročí založení Jednoty. Obnos bude darován pro rozšíření školy pro děti míšenců, řízené žehsestrami dominikánskými ^{Rhodesi:} v Jiz.

V kanadské diecézi Sherbrooke začali křížové tažení střídmosti pobožností v katedrále sv.Michaela. Různá hlediska otázek týkajících se alkoholismu budou osvětlena věřícím v kázáních až do 21.května.

Biskupové území Ruanda a Urundi konali společnou poradu za předsednictví arcibiskupa z Kitegy mons.Graulsa. Bylo jednáno o otázkách týkajících se duchovní správy v tomto území, mj. byl založen Africký sociální ústav a rozhodnuto uspořádat pro všechny kněze, kteří pracují v území R.U. ale nepocházej z něho rok dodatečných studií. Kněží budou studovat domácí řeči a ná-

řečí a budou chodit na přednášky o dalších oborech, které jim mohou pomoci v duchovní správě.

[Faint, mostly illegible text from the original document, appearing as bleed-through or ghosting.]

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

[Faint, mostly illegible text from the original document, appearing as bleed-through or ghosting.]



ústav pro studium
totalitních režimů

Jsme ještě jen v přípravné fázi koncilu a již vidíme, jak naši odloučení bratři činí zajímavá a povzbuzující kroky při myšlence na tuto velkolepou událost. Chtěli bychom se dnes zmínit o iniciativě východních církevních hodnostářů a anglikánského primasa.

Patriarchové, kteří stojí ve hlavě různých pravoslavných církví, cítí, že by bylo vhodné svolat schromáždění, kde zástupci veškerého pravoslaví by rozhodli, jaké stanovisko zaujmout vůči připravovanému na všeobecnému sněmu. Během roku 1959 konali cesty patriarchové serbský, antiočský, jebusalémský, alexandrijský a arcibiskup stánský, a to právě proto aby se poradili a domluvili. Největší rozruch však způsobila cesta cařihradského patriarchy, cesta, kterou konal v listopadu a prosinci minulého roku. Vědělo se, že patriarcha Athenagoras projevil sympatii k prvním počínáním papeže Jana XXIII. a vědělo se také, že by rád vytvořil radu církví, mnohem širšího rozsahu, než je ženevská rada církví. Chtěl také, aby tento nový orgánus nechal stranou otázky dogmatického rázu, ale aby zahrnoval také ^{římskou} církev. Nebyl by cílem sám sobě, nýbrž spíše etapou na další cestu. Proto se odebral do Syrie a potom do Jerusaléma. Jednomu žurnalistovi tam prohlásil: "Užívám této pouti k tomu, abych apeleval u všech hlav křesťanských komunit a probudil v nich touhu po jednotě pravoslavných církví a církve katolické. Zva všechny členy kléru tohoto města, aby spolupracovali na uskutečnění této jednoty, a to zvláště na tomto místě, kde Kristus nás všechny povolal k lásce míru a sjednocení."

Pak se odebral do Alexandrie, Kaira a Bejrutu a hleděl organisovat pan-ortodoxní, všepravoslavné schromáždění na ostrově Rhodu. Byl sice donucen odložit tuto schůzku na pozdější dobu, poněvadž se setkal s nepřekonatelnými potížemi, po jejichž příčinách nechce pátrat, ale přiznává se, že je nám líto, že k této schůzce nedošlo.

Tu i moskovský patriarcha Alexij podnikl ^{podobnou} touž cestu a navštívil tyto církve. Zajel však i do Cařihradu a byl tam přítomen vnoční liturgii v patriarchálním chrámě. I on mluvil o sjednocení pravoslavných církví, ale z podobného sjednocení vždy vylučuje Řím. V Řecku jasně zdůraznil, že primát v pravoslavné církvi náleží cařihradskému patriarchátu, a všechno se zdá nasvědčovat tomu, že patriarcha Athenagoras se nedal přesvědčit a nepřešel na protiřímské stanovisko svého ^{váženého} hosta.

Východní církve přijali na návštěvě ještě i jiného církevního hodnostáře, Jeho Milost anglikánského arcibiskupa z Canterbury Dra Fishera. Všude se zastával jednoty a míru, ^{podobným} a tím si získal skutečné sympatie, než všeobecný zájem vzbudila jeho svobodné a osobní rozhodnutí na konec cesty se zastavit v Římě a navštívit Sv. Otce Jana XXIII, rozhodnutí, jež uveřejnil několik neděl předem.

A vskutku jedná se o jednu z těch historických událostí, jež budou mít nepochybně radostné důsledky, i když z druhé strany nesmíme přehánět. Nikdo si od tohoto setkání nečekal sblížení v otázkách víry. Důležitost této události spočívá jinde. Dr Fisher chtěl svou návštěvou vyjádřit uznání tomu úsilí papeže Jana XXIII., kterým Sv. Otec se snaží vabdit mezi křesťany ovzduší důvěry a sympatie. Tím přiložil svou hřivnu a dal příklad celé světové radě církvi. Zdá se také, že arcibiskup kanterburský nehledá tek skutečné jednoty ve víře, kterou považuje za neuskutečnitelnou, nýbrž spíš bratrské vztahy, jež by dovolovaly společnou akci za určeným cílem. Patriarcha Athenagoras se s ním v tom bodě plně shoduje.

Kromě toho se zdá, že odvážný krok arcibiskupa z Canterbury bude mít ještě i hlubší důsledky. Skutek, učiněný v dobrám směru má často nečekanou odezvu a nepředvídané blahodárné důsledky, jako ostatně i špatný skutek důsledky katastrofální. Dr Fisher udělal gesto křesťana, která po 400 letech oddělení vyžadovalo rozhodnosti a odvahy... Veřejné mínění v Anglii mu bylo povětšinou příznivě nakloněno. To znamená, že vztah k papežství se změnil. Můžeme si jen přát, aby se tak od zájmu přešlo k sympatii, od sympatie k rozhovorům, a od rozhovorů k jednotě. I když se tento postup zdá těžko proveditelný pro náboženské společenství, které samo není jednotné, zůstává faktem, že ovzduší uvolněného napětí může urychlit pohyb některých skupin k hranicím, které je oddělují od ovčince Petrova.

Bezpochyby i vztahy mezi pracovníky ekumenického hnutí se na obou stranách vyvinou s větší vzájemnou důvěrou a lepšími směřovanými výsledky.

Od té doby, co Duch sv. vzbudil srdce křesťanů k tomu, aby živěji truchlili nad svým rozdělením a vstúpil jim silnější touhu po jednotě, to je myslím od mah pontifikátu mah papeže Lva XIII., dostalo se značného pokroku.

Nyní, můžeme rozlišovat dva způsoby, jak přijít k jednotě. Někteří činitelé naléhají na to, aby se zdůrazňovalo všechno to, co spojuje křesťany jedny s druhými. Taková je víra ve velká tajemství, pravda, čerpaná z evangelia, naděje v život věčný. Tento směr by chtěl přehlížet všechno, co křesťany mezi sebou rozděluje. Tyto rozdíly jsou však takové, že pokud e istují, tvoří stálou překážku na cestě sjednocení a nedovolují jim splynout s jednou církví. Krist

Zůstává pak druhý způsob. Pochopitelně, musí se začít s tím, co spojuje, ale pak je třeba prohloubit otázky v modlitbě a v mírném jednání. Světlo základních a společných pravd zazáří a dá poněkud zmlout rozdíly.

Tato metody není příliš rozličná od té, kterou doporučuje Dr Fisher těmito slovy: "Nauka se nikdy nestanoví v diskusi, nýbrž se onec jen v přátelství učedníků, kteří spolu ^{rozmlouvají} a modlí se, ne v duchu soupeření, nýbrž pokory.

Místo sporů jasný a klidný výklad, místo touhy vyhrát, touhu ztratit se před pravdou.

Ecuador. 22 biskupů Equadoru v společném listě vytýkají velkostatkářům, že jsou slepí před požadavky sociální spravedlnosti a že odmítají spravedlivé rozdělení půdy. Pastýřský list byl uveřejněn závěrem biskupské konference; napadá pasivní postoj katolíků, zvl. co se týče sociálních otázek. Katolíci často potřebují komunismus, aby se probudili pro skutečnost evangelia. Když poukážeme na nespravedlnosti kapitalismu a vykořisťovatelů dělnictva, když se obracíme proti světáckému životu mnoha katolíků, kteří promrhávají peníze chudých (vluxu a hýření), pak nás vyhlásují za komunisty. Z druhé strany ale nás vydávají za kapitalistické zrádce, když dělníky vybízíme k obětavosti, k radosti z práce rukou a k důvěře v Boží prozřetelnost. Pak prý jsme s boháči proti lidu a vykořisťovateli potřebných. Církev je proti komunismu stejně tak jako je proti kapitalismu. *Slovo - kněz nikdy ne, a kněz nikdy ne, kněz ne, kněz ne.*

6 Spoj. státy. První katolický kněz zasedne v americkém parlamentu jako poslanec. Je to jezuitský misionář z Aljašky, rodem Španěl P. Segundo Llorente. Na Aljašce pacuje od r. 1936. Hleděl se co nejvíce přizpůsobit životu svých svěřenců, a tak si získal jejich důvěru, že ho navrhli za svého poslance pro americký Kongres. Na dotaz biskupa, zda smí kandidovat, ten v naději, že z toho stejně nic nebude, mu řekl, že nechť nechá své Eskymáky a nekazí jim radost. že ale sám nesmí dělat žádnou předvolební kampaň. K velkému překvapení biskupa ~~Misionáře~~ P. Llorente byl zvolen 210 proti 90 a 90 hlasů. P. Lorente se chtěl vzdát svého mandátu, ale pak biskup po zralé úvaze ho přemluvil: jako člen kongresu může udělat mnoho pro Eskymáky. A tak volbu přijal. Zvolení P. Lorente je prvním katolickým knězem, členem severoamerického Kongresu.

Vm. Sv. Otec Jan 23. vykonal v neděli odpoledne ^{a poslední} svých návštěv v římských farnostech. Zavítal do farního kostela sv. Jáchyma ve čtvrti Prati-Torremaggiore. Tento kostel postavili věřící celého světa jako svůj dar papeži Lvovi XIII. k jeho zlatému biskupskému a kněžskému jubileu; dosvědčuje to 14 národních kaplí. Sv. Otec kráčel v postním kajícím průvodu ulicemi kolem kostela: průvodu se zúčastnilo mimořádně mnoho duchovních, ^{různých nár. kolejí} a v sobotu přijmou kněžské svěcení. Po skončení kajících modliteb sv. Otec k přítomným krátce promluvil: pravil, že návštěvy v římských farnostech mu byly zdrojem velké radosti: ukázaly mu, že víra je stále živá i u lidí ^{na předměstích} 20. století, že ti stále jsou ochotni za Krista i položit život. ~~XXXX~~ Vzorem této věrnosti Pánu je právě sv. Jáchym, jemuž je zasvěcen kostel. Sv. Otec též vzpomněl, že jako mladý kněz rád chodíval do tohoto kostela, zde bydlel jeho zpovědník a duch. rádce. V tomto kostele po první kázal, v kapli P. M. neposkrvněné, k 50. výročí prohlášení této pravdy za článek víry. Nakonec všem udělil své ap. požehnání. Ještě než se

Aty pravi

akleci fuker

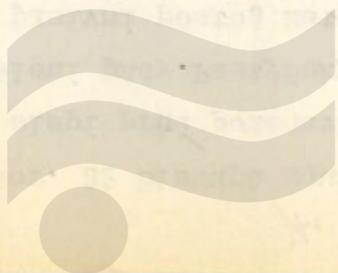
⊗ Všechny věřící vyzýval k dobré přípravě na velikonoční svátky.
vrátil do Vatikánu šel navštívit redemptoristu P. Vladimíra Feliciho, který je už 7 let upoután na lůžko. ^{neurčitě}

Londýn. Cyrilometodějská liga, sdružení českých katolíků v exilu, uspořádala v neděli ^{vloni} vzpomínkovou slavnost k 10. výročí internace pražského arc. mons. Berana. V kostele otců jezuitů na Farmstreet ^{za let. v ČR} sloužil mši svatou arc. z Westminsteru kard. Godfrey. Kard. Godfrey též pronesl příležitostné kázání. ¹⁾

Neodpovídalo by křesťanskému duchu odsoudit ^{nezvratně} všechny kdo činí zlé, protože ať to chtějí nebo ne, jsou i oni děti Boží. Svět by byl daleko šťastnější, kdyby ^{neurčitě} ~~určitě~~ ^{předatvitele} ~~určitě~~ ^{národní} byly prodchnuty duchem lásky, jehož jsou svědectvím skutky sv. Otce Jana 23. 10 let uplynulo od chvíle, kdy mons. Beran byl oddělen od svých věřících. Ale kdo zná nevyzpytatelné cesty Boží? Utrpení mons. Berana tvoří ⁵ ~~kanál~~ ^{kanál}, kterým čeští a slovenští katolíci dostávají ~~čestné~~ ^{čestné} vzácné dary vytrvalosti a statečnosti.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

"Mravní důvody pro náboženství"

Zprávy z kat.světa: Svatý Otec Jan 23. jmenoval papežským legátem na Inter-americký sjezd ~~spolupráce~~ ^{bratrství} křesťanské nauky kard.Hamléta Jana Cicognaniho, sekretáře kongregace pro východní Církev. ~~Bratrství~~ ^{Bratrství} křesťanské nauky jsou kroužky laiků, kteří se společně vzdělávají v pravdách víry. Novým sekretářem Kongregace konsistoriální, nástupcem zemřelého kard.Marcela Mimmiho sv.Otec jmenoval kard.Karla Confalonieriho. Kard.Konfalonieri má 67 let; byl osobním sekretářem papeže Pia XI. Po jeho smrti byl nejdříve arcibiskupem v Aquile a pak sekretářem kongr.pro semináře a university. ~~Kard.~~ byl jmenován r.1958.

Kongregace obřadů konala v úterý dopoledne své obvyklé zasedání. Nejdříve bylo jednáno o hrdinném stupni ctností služebnice Boží Marie Fortunaty Viti, řeh.sestry benediktinky, která zemřela v pověsti svatosti r.1922 ve věku 95 let; ~~členové~~ ^{členové} kongregace pak vyslechli posudek teologů revizorů o spisech služebníků Božích Kandida Casalse, Josefa Marii Ruize Cany, Jáchyma Gelady a Marcelina Alonza a druhů, řeholníků klareciánů, kteří vbyli na různých místech zavražděni komunisty pro víru za občanské války ve Španělsku r.1936/

Předsedou Koncilové komise pro biskupy a řízení diecézí byl jmenován kard. Pavel Marella. V této hodnosti je kard.Marella nástupcem kard.Mimmiho. Místopředsedou Pap.komise pro Latinskou Ameriku se stává z rozhodnutí sv. Otce mons.Antonín Samoré, sekretář kongregace pro mim.církevní záležitosti přední prelát vatikánského státního sekretariátu.

V pátek 17.března sv.Otec bude sloužit mši svatou ve své kapli ~~pro~~ ^{za přítom-} nosti irské římské kolonie. Na ten den připadá 1500.výročí smrti sv.Patrika, apoštola Irska. Toto jubileum je oslavováno s velkým leskem. V Armaghu zahájí slavnosti pap.le.át kard.McIntyre.

Podle zpráv tiskových kanceláří asi 20 konžských řeholních sester bylo vypuzeno z Luluaburgu. Řeh.sestry přijely letadlem OSN do Elisabethville.

✓ Dívodem k vypovězení je, že sestry patří ke kmeni baluba, který je obětí krvavých represálií ze strany příslušníků kmene lulua.

Církev v Polsku je vystavena novým velkým finančním břemenům. Podle rozhodnutí polské ministerské rady církevní ~~instituce~~ ^{instituce} jsou považovány za zřízení soukromého rázu, a proto může ~~maximálně~~ ^{maximálně} být uvalena daň do výše až 65%, z hodnoty investic, které chtějí vykonat. Rozhodnutí má zpětnou platnost 10 let; tím se zamezí Církví jakákoliv stavební činnost. Pro jakékoliv větší peněžní transakce církevní instituce musí mít předchozí svolení Úřadu ^{zálež-} pro Církv

Vážený posluchači!

Marxistická filosofie chválí Kanta za to, že prý definitivně dokázal vědeckou neudržitelnost a logickou nemožnost rozumových důkazů existence Boha. Na druhé straně se však na německého filosofa z Královce dialektičtí materialisté nemálo kaboní, protože věřil v Boha a dokazoval šikovně jeho jsoucnost mravními důvody. Emanuel Kant ~~viděl~~ zkoumáním podstaty lidského poznání a jednání dospěl k závěru, že bez Boha a bez náboženství není možný mravní život. Mravní život je prostě lidský, plně lidský život. Neřídí-li člověk své jednání a konání mravními zákony, přeměňuje svůj život a život společnosti na džungli, kde platí jen násilí a zákon pěsti. Většina lidí nečetla Katovy nesnadné a dlouhé filosofické vývody v jeho Kritice čistého a praktického rozumu. Nezajímají se o otázku možnosti či nemožnosti filosofie, metafysiky a rozumových důkazů existence Boží. Náboženství a Bůh nejsou pro ně předmětem namáhavého abstraktního uvažování nýbrž starostí a nadějí denního života. Kdysi poznamenalo Rudé Právo/4.9.1959, str.2 - Zdeněk Fuka/, že i u nás někteří rodiče dosud smýšlí velmi příznivě o výchovném a životním vlivu náboženství. Prý uvažují takto: "Sami jsem chodili na náboženství a vyrůstli z nás dobří a poctiví lidé. Chceme, aby i naše dítě bylo prospěšným člověkem. A na náboženství je přece k tomu vedou. A jestli bude věřit či ne - to ať si rozhodne samo, až bude starší a bude z toho mít rozum..." Zdá se tedy přece, že zdravému českému rozumu je velmi nesnadno pochopit to, co mu denně namlouvají zastánci tak zvané vědecké materialistické filosofie. Dospělý český člověk si nemůže dobře srovnat v hlavě, že by křesťanství mělo být najednou opiem lidu, zarytým a nebezpečným nepřítelem radostného života a spojencem vykořisťovatelských padouchů. Starší a střední generace českého obavatelstva vyrostla ještě v křesťanském ovzduší. Viděla na sobě a na svém okolí na dějinách svého národa zušlechťující vliv křesťanství. Poznala jeho povznášející sílu pro rodinu a společnost. Naučila se dobře rozeznávat mezi znetvořující karikaturou křesťanství, jak je představuje jednostranně zaujatá propaganda ateistů nebo i někdy život některých povrchních křesťanů - a mezi věčně

živou a životodárnou počtatou Kristova poselství. Tentýž dnešní český člověk, vybavený hlubokým smyslem pro pravdu, spravedlnost a mravní hodnoty, vidí, že jeho dětem ve škole i v mimoškolních organizacích je vnucován ateistický světový názor. Jak bychom se mohli divit, že se rodiče brání proti tomuto organizovanému výchovnému násilí? Naopak, hluboce se obdivujeme těm, kteří se odvažují veřejně protestovat proti soustavnému porušování práva rodičů. Obdivujeme se těm, kteří bojují za práva své rodiny a hlavně za práva svých dětí dostat náboženskou výchovu.

Vraťme se zpět k otázce, zda opravdu nelze dokázat rozumově existenci Boha. Zde nesouhlasíme ^{ani} s Kantem - ani s jeho materiistickými obdivovateli. Kant v tomto bodě přehnal. Žádal od našeho rozumu matematikou jistotu; chtěl vtěsnat Boha do počtářské formule a napsat jeho rovnici. Domníval se, že se rozum může pohybovat s jistotou jen ve viditelném jevoovém světě. Pro Kanta jsou jen fyzika a matematika vědami. Bůh ^{odpovídá} ale není poznatelným ani fyzikální ani matematickou metodou. Tvrdíme ale, že rozum může poznávat i nadfyzikálně a nadmatematicky. Může totiž uvažovat o sobě, o svém vlastním uvažování, o svých hranicích, o svém předmětu, o svém bytí a zákonech. Toto vyšší a jisté poznání přesahuje fyziku a matematiku. Odevždy ji lidé nazývali filosofií. Rozum nepoznává totiž jen čísla, míru, váhu, barvu, gravitaci atd. nýbrž proniká až počtatám věcí a popisuje jejich bytí. "vidí vše. Jednoho je si však naprosto jist, ne-li slepý. Vidí, že vesmír a člověk si nestačí - že ~~by~~ ^{by} mohli nebýt, že nemají důvod své existence v sobě. Díváme-li se na otázku Boží existence blíže a nikoliv brýlemi ateistické žurnalistiky, není nám nesnadno poznat, že vlastně všichni velcí myslitelé uznávali jsoucnost Absolutna a Nekonečna, to je Boha. Nazývali je různě, ale myslili na totéž. Nejen Sokrates, Platon, Aristoteles, Plotin, Sv. Augustin, Tomáš Akvinský, Descartes, Spinoza, Leibniz, Locke, Hegel, Whitehead nýbrž i ^{myslitele' marxistsko formátu} dialektického materialismu, oficielní názor komunismu, popírají sice křesťanské pojetí Boha, zároveň ^{vsak} uznávají Nekonečno a Absolutno. Tvrdí totiž, že existuje bytí - hmotné bytí - absolutní, nekonečné, večné, poslední důvod veškerého pohybu a jakékoliv dokonalosti. To nám vysvětlí,

proč komunismus nese v sobě mnohé náboženské prvky jaksi naruby: víru, že hmota je první a jediné bytí, naději ve zřízení pozemského ráje, lásku a obětavost k nové přicházející společnosti a straně.

Vidíme tedy, že Bohu a náboženství se nevyhne na světě nikdo. Naše mysl neunikne Bohu tím, že se zamotá do svých pavučinových a umělých soustav. Věda nezakryje Boží tvář, která je sice věčná ale zrcadlí se ve stvoření. Nová jména, záplava slov a hodně pýchy mohou pomást rozum i u člověka zralého, ale nemohou úplně zakrýt Boha. Hraničíme s Bohem na všech stranách. Bez skutečného Absolutna a Nekonečna t.j. bez Boha nevysvětlíme si na světě nic.

Český člověk bez vyššího školení nesleduje asi všechny jemné zákruty filosofické úvahy o Bohu a jeho nutnosti. Ví však, že náboženství je solí a mizou čestného, poctivého lidského života. Proto slyšíme i dnes mezi prostým lidem odsouzení komunistického ateismu. Člověk bez náboženství a bez Boha roste jako býlí; jeho život se stává neobděláným polem. Ovšem tato základní a prostá zkušenost křesťana se nehodí do ateistického obrazu, který si vytvořil komunismus o lidském životě. Komunismus chce vytvořit ateistickou, novou mravnost. Chce ^{sice také} zachovat ^{některé} mravní hodnoty, které vyrostly jako plody z náboženského pěstování a zkušenosti lidstva. Na tomto místě bychom chtěli uvést názor Jeana Paula Satare-a, francouzského existencialisty. Sartre je snad nejlogičtější ateista moderního věku. Se železnou logikou dokázal, že pro ateismus nemůže existovat mravnost. Není-li Bůh, vše je dovoleno. Člověk je ^{pak} absolutním pánem a může svou neomezenou svobodou rozhodovat o hodnotě a nehodnotě života. Odvolávat se na společnost, je podle Sartrea - motat se v začarovaném kruhu. I společnost je zase vytvořena z lidí. Komunistický pokus založit novou mravnost ztroskotal už dávno. Dnes jediné strachem a násilím prodazuje své plány, pro něž se nikdo nenadchne.

Křesťanství bylo od svých prvních počátků až dodnes nadějí každého člověka, který cítil a prožívat tíhu času a který viděl před sebou neodvratitelnou nutnost blížící se smrti. Kristus ve své Církvi sílil všechny lidi, ale skláněl se zvláště k těm nejslabším a k nejutiskovanějším. Z křesťanské lásky se zrodila křesťanská mravnost a lepší lidský řád.

..zprávy z kat.světa. VM. Při střeďečbí generální audienci sv.Otec Jan 23 pronesl delší pozdrav k skupině 180 misionářů, členů řeholní společnosti F. Marie Neposkrvněné; ti přijeli do Říma, aby zde oslavili 100.výročí smrti svého zakladatele slavného mons.Evžena Mazenoda.Svatý Otec ujistil misionáře svou láskou a pochopením pro jejich práci, těžkosti a naděje.Opakoval jim slova, která k jejich zakladateli řekl papež Lev XII.: Rozmnožujte se a naplňte zemi. A skutečně po 100 letech stali jste se mocným šikem, který ve všech světadílech šíří lásku k Bohu a rozmnožuje počet dětí Církve. Církve, matky naší víry, zdroje naší spásy v Našem Pánu Ježíši Kristu.Tuto Církev váš zakladatel velebil s podivuhodnou zbožností: je všeobecná a katolická, žije u všech národů ve všech podnebních.Všechny národy jí byly dány za dědictví, aby Pán kraloval všude, aby od východu slunce až na západ jméno Páně bylo velké mezi národy a aby na všech místech se obětovala jemu a jeho jménu jedna oběť čistá a neposkrvněná".Tuto lásku k Církvi si mají odnést od hrobu sv.knížat apoštolských; ta nechť oduševňuje jejich apoštolát, tak aby mohli s nadpřirozenou statečností a vytrvalostí mohli psát do zlatých dějin misionářské Církve novou stránku, která by byla výmluvným svědectvím věčného mládí dobyvatelského snoubenky J.K.; tu neustále činí plodnou Duch svatý a přes toliké bolestné pronásledování se šíří jako světlo a znamení mezi národy.Nakonec udělil misionářům a všem přítomným své ap.požehnání. - Svátý Otec dále učil zvláštní audienci profesorům a studentům Hoteliérské školy z Castel Fusana blízko Říma. V příležitostném proslovu vyzýval studenty k časté zbožné četbě Písma svatého: v něm najdou poučení a výzvu ke konání skutků lásky.

Spojené státy severoamerické. V prohlášení k vládnímu pomocnému programu ve prospěch škol ve Spojených státech, kard.Spelman píše, že by bylo nespravedlivé, kdyby jen státní školy pobíraly vládní podporu.Vždy jsem se stavěl proti každému programu subvencí spolkové vlády, který by ranil velké množství žáků je proto že jejich rodiče užívají práva zvolit si školu; toto právo zaručuje ústava. Jestli americký kongres se vysloví ve prospěch subvencí spolkové vlády, pak je si přát, aby zákon odpovídal zákonům sociální spravedlnosti, rovnoprávností a aby byl prováděn nestranně jak vůči státním tak i soukromým školám.

Řím.Jen v měsíci prosinci 1300 odloučených jakobitů se vrátilo do katolické Církve v diecézi Trivandrum ve státě Kerala.Prohlásil to arc.syromalankarského břádu z Trivandrum mons.Mar Řehoř Thangalathil, který nyní dlí v Římě kde se účastní zasedání Řeholní přípravné komise. Příprava sněmu je sledována v jeho kraji s velkým zájmem.

"Soudcové či zachránci". Zprávy: Sv. Otec Jan 23. konal ve čtvrtek dopoledne v tzv. konsistorním sále tajnou konsistoř ^{veřejnou konsistoř} v basilice sv. Petra a veřejnou konsistoř. Hlavním bodem jednání bylo vyslechnout mínění kardinálů a biskupů stran chystaného svatořečení bl. Bertilly Boscardinové, řeh. lnice společnosti Učitelek od sv. Dorotey, dcer nejsvětějších srdcí. Též byla přečtena jména biskupů jmenovaných od poslední konsistoře a sv. Otec odevzdal palia arcibiskupům, kteří na tento liturgický oděv mají právo. Tajné konsistoři bylo přítomno 28 kardinálů. Když byli odešli všichni, kdo nemá právo být přítomni konsistoři, sv. Otec se pomodlil tradiční modlitbu k Duchu svatému, pronesl krátký proslov, jmenoval novým biskupem na římském předměstí v Sabině a Prto Mirteto na místo zem. elého kard. Mimmiho kard. Josefa ferreta. Potom sv. Otec se zetpal kardinálů na mínění stran svatořečení Konsistoriální advokát Parisi žádal sv. Otce o svatořečení, referoval o jejím hrdinném životě, o zázračných uzdraveních, která Bůh na její přímluvu vykonal. Jménem sv. Otce odpověděl mons. Fondini, sekretář úřadu, který vyřizuje breve hlavám států: sv. Otec si přeje, aby ctnosti blahoslavené, byly následovány i v dnešní době: její láska k bližnímu a pak její mysl. Sv. Otec oznámí své rozhodnutí na poloveřené konsistoři. Mezitím všichni mají prosit Ducha svatého o světlo a pomoc p o toto významné rozhodnutí. Ap. požehnáním skončily obě konsistoře.

Biskupové Katangy jednoho ze států Konga vydali společný pastýřský list, ve kterém připomínají věřícím křesťanskou povinnost jednat v duchu lásky. Pohnuté události posledních měsíců měly za následek pokles mravů veřejných i soukromých; nejednou se vyskytla nenávist touha po pomstě a skutky násilí. Zákon lásky, odpuštění, pravdy a spravedlnosti musí zvítězit nad zákonem džungle. I když mimořádné okolnosti žádají mimořádná opatření, základní příkaz Kristův, Milujte se navzájem, platí vždy a nikdo nemá právo nato zapomenout. Všechna opatření vrátit zemi klid budou bezvysledná, a nebudou mít trvanlivého účinku, jestli srdce nebudou plná Božího pokoje.

V červnu se bude konat v Kolíně n.R. 4. mezinárodní sjezd pro posvátnou hudbu. Mezi navrženými tématy jsou též tato: Posvátná hudba a II. vat. sněm; Posvátná hudba a misie; 50. výročí založení Pap. ústavu pro posv. hudbu.

Bl. Paula Br. + 1822 muž 38 let; její pub. P. 1913
(7. 11. 1913) Konstantin na 1/5 v. 1913

Knihy Soudců je křesťanskému lidu známa postavami svých hrdinů, Debory, Gedeona, Samsona. Ale titul knihy je poněkud zvláštní, poněvadž nevidíme, že by hrdinové knihy vynášeli rozsudek na soudě. Přečteme-li si znovu knihu a budeme-li mít přitom na zřeteli titul, tento rozdíl se nám ukáže velmi jasně. V době úzkostí, utrpení, útoku, Bůh vzbudí osvoboditele na záchranu národa. Jedná se tedy o zachránce, o spasitele, který neočekávaně dostává Boží poslání a sílu také je vykonat. Nejedná se o úředníka, který vykonává nějaké každodenní životní funkce.

To nám říkají veliká vyprávění o Gedeoně, Samsoně, Jefte, Deboře. Ale někdy ta vyprávění končí krátkou frází: "Samson soudil Izraele 20 let, Jefte soudil Izraele 6 let. Tyto konečné fráze netvoří část původního epického vyprávění, nýbrž byly připojeny autorem, který sestavil knihu a původních epických vyprávění přitom užil. Jinde závěrečná fráze zní: "Země měla mír 80 let, 40 let", "země měla mír 40 let během života Gedeonova", aniž by se dělal nejmenší náznak na to ~~dělal-li anebo nesoudil-li~~ soudil-li anebo nesoudil-li Gedeon lid.

Přečteme-li si znovu knihu a nebudeme-li přeskakovat méně skvělé stránky či odstavce, uvidíme, že kromě velkých heroických figur tam najdeme také skromná jména, křesťanskému lidu neznámá, ~~mnohá~~ anebo méně populární, Tola, Yair, Ibsan, Elon, Abdon. Přitom se nemluví o jejich obdivuhodných počinech. Nezasloužili si epických zpěvů. Říká se jen, že následovali jeden za druhým v úřadu soudců a vykonávali jej během celého života, 23, 22, 7, 10, 8 let. Zemřeli a byli pohřbeni ve své zemi, nanejvýš se přidává, že měli mnoho synů a dcer. Jména těchto osobností bylo asi zapsáno do úředních listin a ty se zachovávaly někde v archivech soudní správy. Žádná poetická fantasie, žádné soukromé zájmy nemohly vymyslet tyto blede figury. Jedná se o dějinnou instituci a naše knihy zachránila aspoň jednu stránku jejich dějin.

Je velmi pravděpodobné, že v době mezi osvobozením Palestiny a monarchie izraelské knenly žily ve volnějším sdružení a měly ústřední soudní správu, jako měli jedno středisko společného kultu. Tato ústřední správa zachovávala a uplatňovala společné zákonodárství v případech, které nebyly rozhodnuty místními porotami starších. Jedná se tedy o stálou instituci, o stálou posloupnost, i když nevíme, na čem se tato posloupnost zakládala. Instituce ta byla doživotní a přinášela také určitou míru bohatství.

Ale co to všechno má společného s těmi velikými hrdiny a spasiteli národa? Tito hrdinové nenásledují jeden za druhým pravidelně a stále, nýbrž vystupují ojediněle, když je pudí duch Boží. Nerozhodují ve sporech, nýbrž vítězí nad nepřítelem v otevřeném boji anebo pomocí válečné lsti, někdy dokonce odmítají doživotní úřad, jako Gedeon, nebo umírají poměrně mladí, jako Samson. Vysvětluje-li seznam soudců název knihy, Kniha Soudců, mnohem lépe by jej vysvětlilo

heroické vyprávění. Je-li tedy obsah knihy vzat ze života hrdinů, proč ten titul "Kniha Soudců".

Můžeme si představit práci našeho autora, totiž autora, který sestavil knihu, asi takto: on chtěl zaplnit dějinnou prázdnotu, jež zavládla na území Palestiny před příchodem monarchie. Tato epocha má hrdinný ráz, ale měla by nějakým způsobem navázat na stálou instituci monarchie. Autor si vzal do práce starý materiál, který má k dispozici, na jedné straně epické básně typické pro hrdinské doby, předávané od počátku ústně a sebrané v menších sbírkách, z druhé strany nalézá seznam ústředních úředníků a ten reprezentuje skutečnou instituci. S tímto různorodým materiálem skládá postupné dějiny s postupnou chronologií a stálou institucí. Je to práce sjednocení unifikace.

Titul spasitelů či zachránců nemůže odpovídat úředníkům zmíněného seznamu ze dvou důvodů, poněvadž spasit je výhradně dílem Božím a ne dílem úředníků a poněvadž charisma hrdinů netvoří žádnou stálou instituci. Naopak titul soudců nedělal žádných těžkostí. Je plně lidský a představuje instituci. Autor knihy bere seznam úředníků, vybírá titul a chronologické formule a aplikuje je na hrdinské postavy. Ale neodvažuje se opravit epické básně epeje, které nazývali své hrdiny spasiteli.

Tato sjednocovací práce autora vyplňuje jednu historickou epochu, dává jí znak postupnosti a Boží pomoci. A to je hluboká skutečnost dějin vyvoleného národa, jsou to dějiny spásy.

Bůh se opravdu staral o to, aby se jeho vyvolený národ udržel. Stále jej zachraňoval, aby ho jeho nepřátelé nezničili a nepohltili. Spása světa, lidstva, toto význačné dílo Boží se v oné době soustřeďuje na jeden národ, tato spasitelná vůle Boží je zárukou poslušnosti, stálosti národa. Proto je úplně správné, když se připomíná, jak Bůh chtěl spasit národ a jak vyvolával ve vhodné době hrdiny, a je proto také úplně správné a vhodné seskupit tyto jednotlivé epizody záchrany národa pod jedním titulem jednostranné instituce. Skutečně můžeme říci, že v Izraeli charisma, záchrana je něco jako instituce a a národní instituce má důvod, proč je spasitelnou. V tomto širokém a hlubokém smyslu můžeme nazývat soudci hrdiny Samsona, Gedeona, Baraka., jak to dělá inspirovaný autor.

Tento hlubší důvod nalézá potvrzení v jiném faktu, totiž v tom, že aspoň jedna osobnost se nalézá v obou skupinách. Jeťte je třetím v seznamu šesti úředníků a kromě toho je i jedním, z lidí okamžiku, kteří zachraňují svůj kmen v době nepřátelského útoku. Čteme také o prorokyni Deboře, která zorganizovala velké vítězství proti Kanaňanům, že sedávala pod palmou a soudila případy, které jí přinášeli. Tato fakta mohla usnadnit jednoduše sestavení knihy, anebo dokonce k němu vést. Tak z prostého vzniku knihy povstala hluboká pravda.

Tak církev totiž je institucí spásy. Je to instituce stálá, stabilní,

s posloupností úředníků, které možno zapsat v seznamech. Ale je to i instituce spásy, poněvadž spása se neděje sporadicky, nýbrž stále k dispozici jsou osobnosti, úřady, prostředky spásy. Z druhé strany inspirovaní lidé mají také své poslání v Církvi, a tak i když nejsou úředníky, přece patří k její instituci.

Tato syntese úřadu a charismatu, instituce a spásy se definitivně uskutečnila v církvi. Autor naší knihy, aniž by to byl tušil předem popsal její tvářnost, když se rozhodl, že pod společným titulem soudců zahrne jak hrdiny, tak i úředníky, jak soudce tak i zachránce.

2361

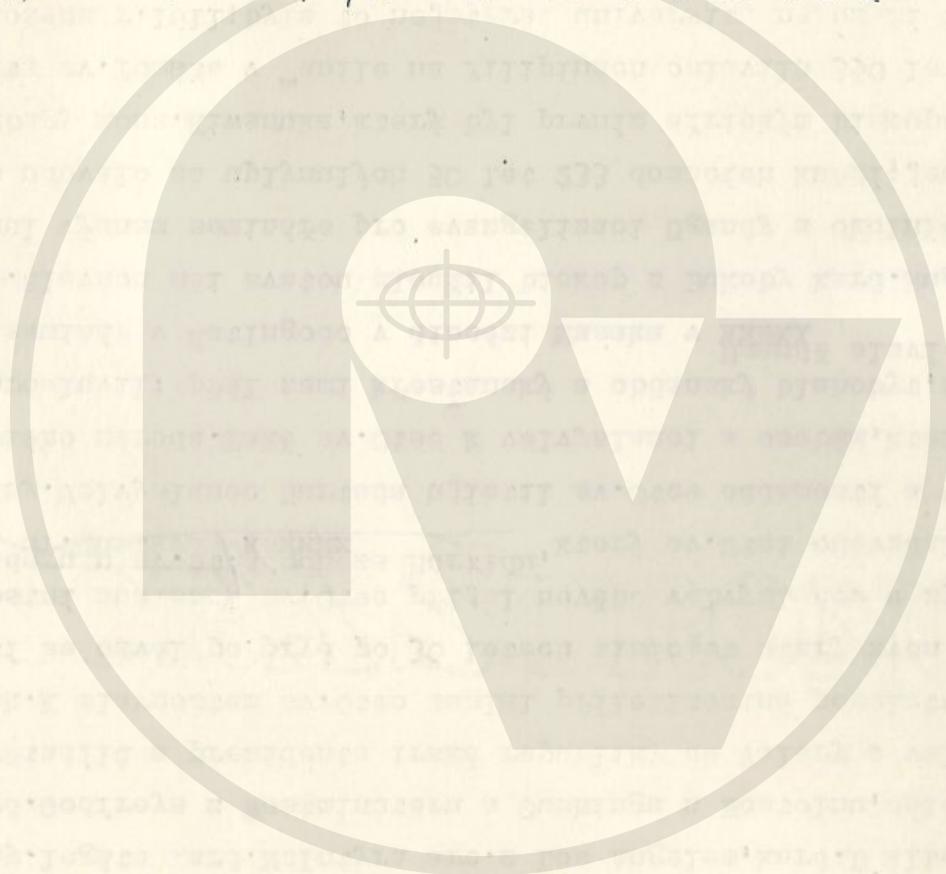
Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Práva u w. Křesťanské, vyznání. Práva na Křesťanství se na mnoho 19. století
vyloučeně, zejména P. Dominik O'Connor, nakladatel val. knihy, praxe
a ~~praxe~~ mudrých lidí a lidí, kteří se věnují i vědecky



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

16/15
12

Katolíci a b j proti hladu ve světě
19. března se slaví ve světě ^{zvané svět} Den boje proti hladu. Zjištění, že na světě lidé trpí hlad, je beze sporu největším objevem vědy a kultury 20. století, pravil Josue Castro, předseda výkonného výboru organizace Spojených národů pro zemědělství a výživu Fao v letech 1952 až 1956 a autor knihy Geopolitika hladu. Až nyní věda měla odvahu označit mapu světa realistickými barvami a zanechala růžových obrazů koloniální periody: Dvě třetiny lidí trpí hlad 30 až 40 milionů lidí umírá rok co rok pro podvýživu; denně 150 000 lidí se nenasytí, jak by potřebovali. Jen 10% půdy země je obděláváno. Každý kdo promyslí tato suchá čísla, pocítí ve svém srdci, že je nutné něco proti tomu podniknout.

X. konference Organizace pro výživu a zemědělství r. 1959 vyhlásila Akci boje proti hladu. Tato akce tvoří nové říznání k základům, jež byly při založení Organizace FAO. Začala 1. července 1960 a bude trvat do 1965. Je konána informačními prostředky, studiem a konečně činem. Organizace FAO chce seznamovat světovou veřejnost s otázkou hladu ve světě a vzbuzovat zájem o ni a stanovit cíle, kterých třeba dosáhnout. FAO dále bude podporovat studium jak co nejúčinněji využít bohatství země a to jak na národní tak i mezinárodní úrovni, tak aby se pozvedla úroda a výživa. A konečně: pomůže usku tečňovat programy v jednotlivých zemích, tak aby se urychlila zemědělská produkce a ~~umožnilo se chudšímu a~~ ^{umožnilo se chudšímu a} potřebnějšímu obyvatelstvu obstarat si snáze výživu patřičnou.

Splní-li se cíle, které Organizace FAO dala své akci, pak stojíme před opravdovým křížovým tažením, které by odstranilo rozdíl, jenž dělí civilizovaný a bohatý svět od zemí méně vyvinutých. Úspěch akce závisí nejen na zájmu, který ukáží státy - dosud bylo ustaveno 16 národních výborů - sama Organizace spojených národů - ta akci schválila jednohlasně 27. října 1960 - její specializované komitety a zřízení, ale též soukromé organizace, náboženské společnosti a konec konců všichni lidé. "Je to velkomyslný podnik, prohlásil Jan 23. ve svém listu k zahájení Akce boje proti hladu m. r. - zasluhuje, aby vzbudila zájem a spolupráci všech lidí dobré vůle. Církev má radost, když vidí, že tolik dobrých lidí se spojuje k zdatu tohoto velkého podniku: vidí v něm konání skutků milosrdenství ve velkém, k nimž vřele vybízí své věřící." Sv. Otec chválil iniciativu už dříve 3. května, když přijal v audienci účastníky konference mezinárodních soukromých organizací o Akci

boje proti hladu - bylo zastoupeno i Ústředí katolických mezinárodních organizací - a 10. listopadu 1959 při audienci účastníkům 10. konference Fao. S hrдостí můžeme říci, že katolíci v boji proti hladu byli průkopníky. Všeobecné zasedání Ústředí mezinárodních katolických organizací, které zasedalo před Světovým eucharistickým sjezdem v Mnichově m. r. přijala usnesení, ve kterém poskytuje Akci veškeru podporu svých spolků. Téměř všechny mezinárodní katolické organizace ^{měly nebo} mají na programu jednání svých sjezdů otázku boje proti hladu ve světě: tak např. - 1. Světový sjezd mladých zemědělců, který se ~~konal~~ konal v Lurdech koncem května m. r.; Všeobecné zasedání ústředí Charitativních katolických spolků, koncem července m. r. v Římě; zasedání Mezinárodní katolické komise pro vystěhovalectví v půli prosince m. r. v Římě a porady Ústředí JOCu, Sdružení katolických mladých dělníků, koncem února. Různé organizace mezinárodní katolické začaly v Africe, Asii nebo Latinské Americe různé podniky, jejichž cílem je poskytnout místnímu obyvatelstvu poučení a pomoc v otázkách sociálních, ~~ekonomických~~ ^{zdravotnic} zdravotnických, zemědělských a technických vůbec. V řadě více vyvinutých zemí byla založena střediska, v nichž se dostane přípravy pro laiky, aby pak odjeli do méně vyvinutých zemí a pracovali tam ve svém povolání ale hlavně na výchově domácích kádrů. Někteří ~~za tuto svou práci~~ ^{za tuto svou práci} nedostanou vůbec žádný plat. Jsou to laičtí apoštolé.

V rámci akce boje proti hladu ve světě se upevnily svazky mezi misionáři a odborníky organizace FAO, při níž Svátá stolice má dva stálé pozorovatele. 16. prosince byli pozváni do paláce FAO v Římě misionáři z Indie, Pákistánu, Ceylonu a Nepalu; 19. ledna z Barmy a Thajska atd. Na těchto schůzkách misionáři se mají seznámit s podniky FAO a učinit konkrétní plány na spolupráci.

V první linii v uskutečňování praktických podniků boje proti hladu ve světě jsou severoameričtí a němečtí katolíci. Od 5. do 12. března byla ve Spojených státech v katolických kostelích konána sbírka na charitativní fond biskupů. Tato sbírka se koná každoročně od r. 1943 a vynesla pomoc v ceně 875 milionů dolarů. Akce německých katolíků proti hladu a nemocem ve světě má název Misereor - podle Kristových slov: Misereor super turbam: Je mi líto zástupů, protože nemají čím se nasytit. Sběrka na tento fond německých biskupů se letos koná po třetí: V prvním roce vynesla 35 milionů marek a loni 44 milionů. A z výtěžku se rozdávalo ne jako almužna, která ponižuje lidi schopné práce, nýbrž jako pomoc zemi, aby ta pak si pomohla sama - jako investice. Tento způsob pomoci podněcuje osobní podnikavost a zvyšuje vědomí vlastních mož-

schopností."Národy méně vyvinutých zemí nechtějí žít z naší lásky a slitovnosti, chtějí s učit, budou nám vděчны, když jim nabídneme pomoc, která jim umožní vymanit se z bědných okolností, v nichž žijí," prohlásil kard. Frings na tiskové konferenci 9. března, která znamenala zakájení sbírky Misereor. 20. století objevilo, že ve světě vládne hlad, ale odhalilo též všechny rozměry spravedlnosti a lásky.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium totalitních režimů

V neděli 19. března, na svátek sv. Josefa, slaví své jmeniny sv. Otec Jan 23., občanským jménem ~~Anděl Josef Roncaglii~~. Kardinálové, kteří dříve byli v Římě, blahopřáli sv. Otci k jmeninám v sobotu v poledne. Jménem všech pronesl krátký proslov děkan kard. slo-ru Evžen Tisserant. Svátý Otec ~~mu~~ poděkoval za jeho slova a pak setrval s kardinály v srdečném rozhovoru. Vatikánský deník L'Os. Romano přináší na první stránce fotografii sv. Otce s latinským epigramem, jehož autorem je kard. Bacci ~~čím~~ ^{víc} lidský rozum proniká do tajů vesmíru a tak jasněji září Boží sláva, čteme v epigramu, ~~že~~ ^{více} se množí příčiny nesvornosti, kdežto národy touží víc a více po míru. Jan 23. veden láskou Boží vybízí všechny národy k pokoji a laskavosti, jež vítězí nade vším. ~~že~~ ^{absolutně}

V sobotu dopoledne sv. Otec přijal ve zvl. audienci 1200 inženýrů a odborníků společnosti IBM (International Business Machines), kteří se sjeli do Říma na sjezd o otázkách technického rozvoje elektrotechniky. Sv. Otec pronesl delší francouzský proslov. Církev má ráda lidský pokrok a přeje mu; není pochyby o tom, že technické prostředky, ~~jež~~ ^{absolutně} elektronika den co den zdokonaluje, jsou pomůckou ~~ky~~ ^{dy} v tomto pokroku. Čím více vaše stroje pomáhají koordinovat úsilí, uvést so-
lad ^{dy} lidské činnosti, rozvinout rovnoměrně ekonomii, tím více jsou odleskem účelnosti lidské práce a ^{společně} ~~přeji~~ uspokojení těch nesčetných potřeb, po jejichž ukojení ^{se} volá ~~xx~~ v tolika částech světa a v tolika odvětvích společnosti. Jako příklad přínosu, který elektronková věda dala metafysice, nejvyšší mezi vědami: sv. Otec uvedl vypracování tzv. Tomistického indexu; v Miláně jej vykonal jesuita P. Robert Buser. Tvoří významný úsek v poznání kulturního dědictví lidstva, a je to příslib obnovení filologických a dokumentačních věd. Je to využití technického pokroku ~~do~~ ^{pro} službu lidí, zapojení strojů ~~k~~ ^{pro} prospěchu duchovních hodnot, nový důkaz prvenství ducha nad hmotou. Technický pokrok nás nevede k neuvážené pýše, nýbrž k pokoře tvora a k podivu dítěte plného vděčnosti za dary, kterých se mu dostalo, a které hledí učinit plodnými. Jak nevidět zde též připomínku velikosti člověka, stvořeného krásným a způsobem ještě podivuhodnějším obnoveného, vykoupeného drahocennou krví K.P.A to ~~xx~~ ^{co} dodává celé lidské rodině tak velké ceny, že proti ní jak koliv stroj je ničím, i kdyby stál sebe více, ve srovnání s vznešenou důstojností dětí Božích.

Senát severoamerického státu Pennsylvania vzdal hold památce sl. Božího Jara Nep. Neumanna, jehož 150. výročí narození připadá na tento rok. My všichni vděčíme mnoho Janu Neumannovi, pionýru katolického školství ve spojených státech,

čteme v slavnostním usnesení schválené senátem. Mons. Neuman se narodil v Prachaticích v Čechách. Byl čtvrtým biskupem ve Filadelfii. Při kongregaci obřadů byl zahájen proces blahořečení. zemřel náhle r. 1860.

Všechna ~~civilní~~ letiště NSR budou mít kapli pro cestující a personál letišť. Oznamil to kard. Frings, arc. z Kolína, při otevření nové letištní dráhy na mezinárodním letišti v Bonnu. Kard. Frings vykonal obřad požehnání letiště a při tom užil zvláštní latinské modlitby.

*Víc a více politováníhodné nemohla být nemravnější příležitost - ale ne důležitější
Neboť to bylo hroznější a horší.*

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium totalitních režimů

hnutí v. brže první lá. má na místě, ale již lit. obla. n. k. l. h. av. v. p. n. l. l. i.

Dnešní L'Osservatore Romano přináší text apoštolského listu papeže Jana XX
XXIII., nebeském ochránci svaté Církve, ~~XIII~~ ^{sv. Josefovi.} Jan XXIII. připomíná,
jak jeho předchůdci chovali zvláštní lásku a úctu k sv. Josefovi, a vyhlašu-
je tohoto světce za nebeského ochránce II. vatikánského sněmu, na který se
připravujeme.

Apoštolský list je vydán v italštině. Svátý Otec píše, že radostný ohlas, kte-
rý vyvolala zpráva o svolání všeobecného sněmu, a zájem, jímž jsou prováze-
ny jeho přípravné práce, ~~XXXXXX~~ ^{ho upevnují} ve vědomí odpovědnosti a důležitosti,
kterou nastávající sněm může mít pro Církev. Není divu, že se proto obrácíme
o pomoc k nebi. Liturgický svátek svatého Josefa nám ukazuje mocného pomocní-
ka^a přímluvce. Úcta k sv. Josefu je až ovoce pozdějších staletí, i když už dří-
ve najdeme světce, muže i ženy, kteří se s mimořádnou důvěrou obraceli k to-
muto snoubenci P. Marie, otci Krista Pána před světem, hlavě Svaté rodiny.
V další části apoštolského listu Jan 23. připomíná, co vykonali jeho před-
chůdci k rozšíření úcty k svatému Josefovi. Mezi postuláty na I. vatikánský
sněm dva se týkaly sv. Josefa: žádalo se liturgické zvýšení svátku sv. Josefa
a jeho prohlášení za ochránce Církve. Pius IX. splnil obě žádosti: 8. prosince
1870, kdy vatikánský sněm byl přerušen pro politické události, Pius IX. prohlá-
sil sv. Josefa za nebeského ochránce Církve a jeho svátek povýšil na svátek I.
třídy. Lev XIII. vydal ap. list Quamquam pluries r. 1889 ^{sv. Josefovi} a dal ho za vzor všem
otcům rodin a dělníkům. Od Lva XIII. pochází modlitba "K tobě, ó sv. Josefe",
kterou se modlíme doposud v měsíci říjnu po růženci. Podobnou láskou k sv.
Josefovi planuli sv. Pius X., Benedikt XV., Pius XI. a Pius XII. V naší živé
papěti je, že tento poslední předchůdce Jana XXIII. ustanovil nový svátek 1. kvě-
tna, sv. Josefa dělníka, a k jeho počtě složil z lástní modlitbu.
Svátý Otec píše dále, že považoval za vhodné připomenout to vše právě v předv-
večer svátku sv. Josefa, který letos spadá se začátkem doby zasvěcené zvláštní
způsobem rozjímání o umučení Páně. Zahalené kříže, obrazy K. P., Panny Marie
a svatých nás vybízejí k usebranosti a k modlitbě. Je přirozené, že v této
modlitbě budou mít své místo i potřeby Církve, katolické, světové.
Mezi těmito potřebami Církve je na prvním místě nastávající ob-
cný sněm. Všichni kdo věří v Ježíše Spasitele, ať už patří ke katolické Církvi nebo k společ-
nostem od ní odloučeným sice, ale přesto toužícím po jednotě a pokoji, jak k
nim nabádal Kristus Pán a jak se o ně modlil k nebeskému Otci. Připomínka
úcta posledních papežů k svatému Josefovi má být výzvou katolickému světu

Na oficiálních vatikánských budovách byly v neděli vyvěšeny vlajky: sv. Otec Jan 23. slaví svátek svého křestního patrona: občanským jménem se jmenuje Anděl Josef Roncalli. Svatému Otci došla blahopřání ze všech částí světa. Na náměstí svatého Petra se v poledne shromáždilo více lidí než obyčejně; svou přítomností chtěli blahopřát sv. Otci. Svatý Otec se s nimi pomodlil Anděl Páně a pak jim udělil své apoštolské požehnání. - V ranních hodinách sv. Otec přijal v audienci členy jednoho římského dobročinného spolku řemeslníků a dělníků a pak řeh. sestry 19 společností, které všechny nesou jméno sv. Josefa. V krátkém proslovu sv. Otec připomenul, že na dnešní den připadá 35. výročí jeho biskupské konsekrace.

Západní tisk referuje o útoku ~~XXXX~~ ^{sekretáře polské} komunistické strany Gomulky proti kat. Církvi. Vztahy mezi Církví a státem prý se nevyvíjejí, jak by měly a vinu na tom samozřejmě nesou katoličtí představení, jejichž srdce patří Vatikánu. ^{Vatikánu.} Gomulka svými slovy ^{opákoval} obvyklé útoky komunistů vůči katolické Církvi, aby rozdělil polské katolíky od Svaté stolice. Biskupům se vytýká jako zločin věrnost Petrovu stolci, kdežto Svatá stolice se obviňuje, že chce roztpoutat boj proti komunismu na úkor biskupů a polských katolíků. Zda v Polsku existuje pronásledování Církve nebo ne, na to nejlepší odpověď podává list polských biskupů kněžím, aby byli připraveni na to nejhorší ze strany ateistického fanatismu, a aby zůstali věrni Církvi, aby odolávali všem útokům proti svým právům i kdyby to mělo nést s sebou odsouzení, ^{nebo žalář.} Vyhnanství
V Itálii se ~~XXXX~~ slaví v neděli Den katolické university BS/P., kterou založil r. 1920 františkán P. Gemelli. Věřícím byl připomenut význam této university, její místo v katolickém životě intelektuální Itálie, a jejich povinnost přispět k jejímu udržení modlitbou a lamužnou. Letos na podzim bude v Římě otevřena nová lékařská fakulta této kat. university.

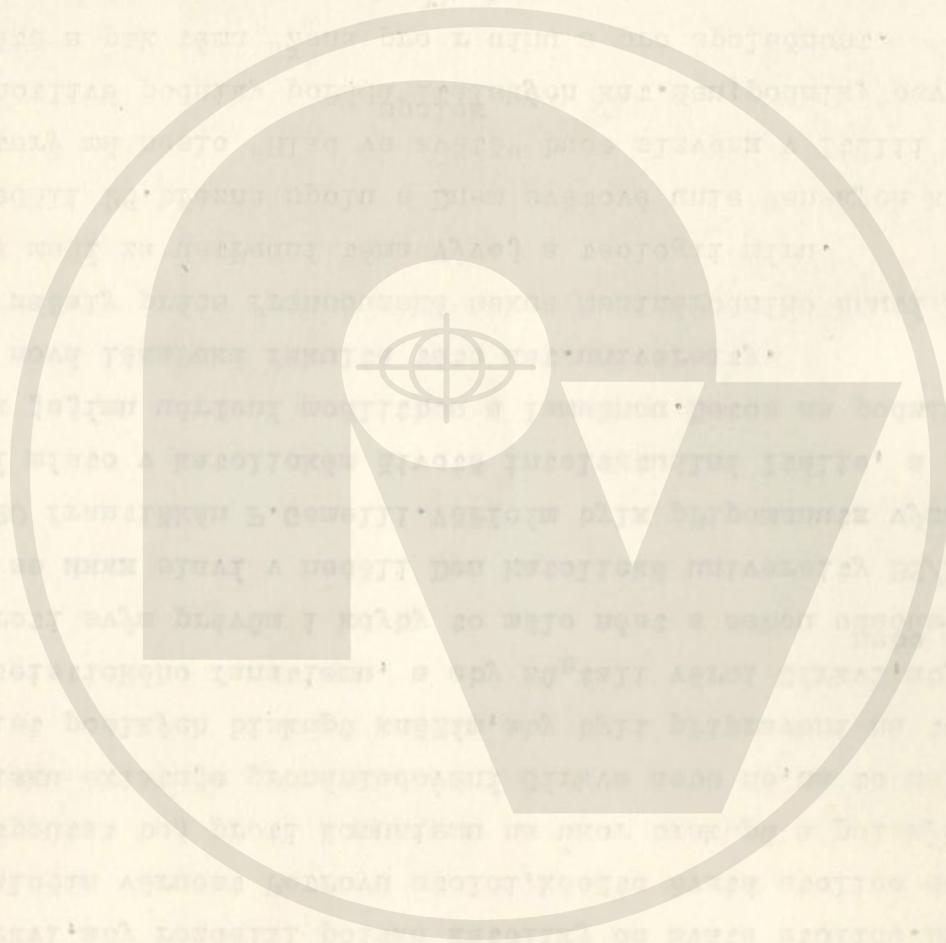
V Paříži začaly práce francouzské sekce mezinárodního hnutí Pax Christi.

Přednášky mají za ústřední téma Vývoj a teologii míru.

Příští neděli 26. března spolu s Dnem světové unie ženských katolických organizací, který má heslo "Hlad ve světě" bude slaven v Itálii Den katolické ženy. Jednotlivé podniky pořádá ^{spolek} italských kat. žen; podniky osvětlí otázku hladu ve světě a pak téma "Žena pro rodinu a pro společnost."

V rámci pomocné akce rodin viděňští katolíci vybrali za poslední 10 let na 8 a půl milionu šilinků; obnosu je použito ve prospěch mladých manželů, aby se jim pomohlo postavit si vlastní domek. Dosud bylo postaveno

nový
366 domků s 1 200 bytů. Je v plánu postavení dalších 615 domků.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Hudba noci "Night Music" se jmenuje nový román Svena Stolpa, švédského katolického spisovatele, který líčí rodinný i politický úpadek státníka Falka, ministerského předsedy své země. Komunistická revoluce, s níž spolupracuje, a ve které také padne jeho syn, zbaví Falka moci. Vrací se ke své ženě, kterou už dávno opustil a ptá se, jaký smysl celý jeho život mohl mít. Zde je jeden z charakteristických dialogů jeho románu:

"Byl jsem k Tobě tvrdý," řekl jí. "Ba ne!" odpovídá Alžběta a kloptí oči k zemi. Objal ji něžně a popošel k oknu, otevřel je dokořán a vdechl zhluboka ranní vzduch. "Teď jsem konečně pochopil, jak jsem pobloudil. Tys přišla za mnou zpátky a chceš zůstat se mnou. Ty jediná. Ani nevíš, jak Tě mám nyní zapotřebí. Kdybych mohl mít alespoň Tvou víru!"

Alžběta na něj pohlédla: "Měl bys věřit jen jednu jedinou věc: Věř, že Bůh je láska!" Falk se otočil a řekl trpce: "Chceš mi namluvit, že Bůh se mnou jedná teď láskyplně?" - "Jistojistě!" odpověděla. Usmál se s úšklebkem a přistoupil k ní: "Tomu Ty říkáš láska? Ty by sis přála, aby se otec choval k dětem tak, jak Bůh jedná se mnou?" Na chvíli se odmlčela. Nechtěla být pedantkou, ani horlitelkou, sama si uvědomovala, že i ona je jen na pokraji víry. "Zapomínáš, že neznáme jeho úmysly. Já teď myslím sama na sebe. Kolik let jsem prožila v trpkosti a vzpouře, i když se na venek zdálo, že jsem úplně klidná. Proč se to stalo, že jsem byla odsunuta? Proč jsem musila žít daleko od Tvého života. Přála jsem si svou lásku věnovat Tobě, alespoň tak jsem jsem si to myslila, ale hned na to jsem si uvědomila, že pro to není ve mne místa, a že to je ve mně někdo jiný. Bývalo by lépe onemocnět a mít čas zpytovat své svědomí. Myslím, že nikdo nemůže odporovat Bohu víc, než jsem to dělala já sama. Právě proto Ti tak dobře rozumím."

Alžběta šla k pohovce a posadila se. Šel za ní a vzal ji za ruku. Už tomu byla léta letoucí, kdy seděli tak spolu, jeden vedle druhého. Po dlouhé chvíli se zeptal: "Dokážeš ještě cítit Boží přítomnost? Já to nedovedu."

~~na pozadí svého svědomí, že nemůže Alžběta, nemám tak mocně žitá~~

"To, co člověk cítí", řekla Alžběta, "není tak důležité!" Falk sledoval její myšlenky mlčky: "Po všechna ta léta, cos tu byla sama, odsunuta, já jsem měl rád jinou ženu..."

Položila svou ruku na jeho a řekla: "Proto se netrap. To už je zapomenuto a odpuštěno. Od té doby, co jsem poznala ^ašma šbe, ani se tomu nedivím, žes mně neměl rád."- Bylo mu úzko a sevřel jí silně ruku: "Po celá ta léta, měla jsi pocit, že Bůh je s Tebou, že jej máš při sobě?" Alžběta se na okamžik zamyslí. Neodvažovala se mluvit mnoho, protože její případ nebyl tak hrdinský. "Mohu Ti říci, že prošlo už dvanáct let, co nic necítím. Když jsme se vzali, zdálo se mně, že žiji s Bohem v přátelském, úzkém vztahu. Tenkrát to nebylo zdání, ale skutečnost, kterou jsem zakoušela od dětství. Ale potom vše vyprchalo."- "Vyprchalo?" Díval se na ni p^ozorně. "Ale tos mně nepověděla."- Usmála se: "Je tolik věcí, které jsem Ti nikdy neřekla. Ano, vyprchalo. Modlila jsem se dál, chodila jsem ke zpovědi, pokouš^ela jsem se zpytovat svědomí a objevit, které hříchy to jsou, které mi brání přiblížit se k Bohu. Nakonec jsem je našla. Pochopila jsem, že celý můj život byl jakýmsi druhem neustálého vymáhání a požadování."

"A potom jsi svůj styk s Bohem našla?"- "Ne, ^{mi/}nic nebylo trapnějšího než právě to," řekla. "Když jsem se už rozhodla ke všemu, smířila jsem se s nemocí, opuštěností a odloučeností od Tebe, a myslila jsem si, že mám Boha, nebo alespoň že k němu dojdou. Ale nebylo z toho nic. Cítila jsem se úplně prázdnou a tak je tomu doposud."- Podíval se na ni, potřásl jí r^učkou a ztáhl svou ruku zpět. "Je to strašné". Zvážněla ještě víc a řekla: "Ano je to strašné."- "Ale přesto jsi dělala všechno jako dřív!" řekl. "Pokračovala jsi ve své dobročinnosti a zbožnosti. Kolika lidem jsi ~~pomohla~~ pomohla! Určitým způsobem jsi působila na obrácení více lidí."- "Bůh mne uměl použít v mé chudobě. Kdykoliv se někdo z mých známých stal křesťanem mým působením, já jsem nedělala při tom nic. Byla jsem jakoby nehybnou, ani jsem o tom nevěděla, že v tom byl Bůh."

Světelné paprsky pronikaly do světnice a zpěv ptáků se vznášel k nebi. Jinak bylo všechno klidné. Kdo by uhádl, co se tu stalo těsně před tím? Všechno minulé shořelo v hrůze a zděšení a nová přítomnost se leskla světlem nevinnosti.

"Kdy se to všechno změnilo?" zeptal se. Zabořila se hlouběji do lenošky, spokojena, že s ním konečně může mluvit v klidu a pokoji, o všech těchto věcech: "Čekala jsem dvanáct let. Za celou tu dobu jsem neviděla nejmenší známky Boží skutečnosti. Nic jsem necítila, nic nezakoušela, modlila jsem se jako v prázdné světnici. Nikdy jsem se nedočkala odpovědi. Cítila jsem plnost trpkosti a odporu. Vyčítala jsem Bohu. Dovedeš si to představit? Žena mého druhu zahrnuje Boha výčitkami."

Zůstal stát a hleděl smutně. "Jednoho dne se stalo něco zvláštního", pokračovala. "Ale nebylo to nic neobyčejného. Před osmi léty, v létě, po velkém banketu, na kterém byli všichni Tvoji přátelé." - "Když jsem se stal ředitelem banky?" - "Ano. Tys byl pyšný a spokojený, Tvoji přátelé byli v dobré náladě." - Usmála se a pokračovala. "A já jsem se cítila beznadějnou. Hůř než to! Když ses k ránu zvedl a ostatní též, abyste se šli podívat na východ slunce, já jsem zůstala." - "Vzpomínám si na to dobře", řekl s úsměvem. "Když jsem se vrátil, myslil jsem, že jsi šla spát, ale Tys nám šla připravit snídani a jakou!" - Zůstala chvíli beze slova. "V tom okamžiku jsem se mohla zabít", řekla. "Byla jsem plna vzpoury vůči Bohu. Ale pak jsem šla do kuchyně, a dala rozkazy služkám." - Mluvila teď s určitou ostýchavostí jako žákyně. "Byla jsem v kuchyni a krájela jsem šunku. Bylo mi však zima a třásla jsem se uprostřed talířů a sklenic. Všechno se mi zdálo cizí, nic jsem nechtěla mít společného s tímto životem. Najednou však, když jsem tu tak stála a pracovala, vzpomínám si na to dobře, najednou pronikl paprsek záclonou. A tehdy jsem pochopila všechno."

Falk, který všechno poslouchal s vášnivým napjetím, se naklonil, aby neztratil ani slova z toho, co říkala. "Co jsi viděla? CO?" - Usmála se. "Nic, opravdu nic, ale nějakým způsobem jsem vnitřně pochopila, že v tomto mlčení,

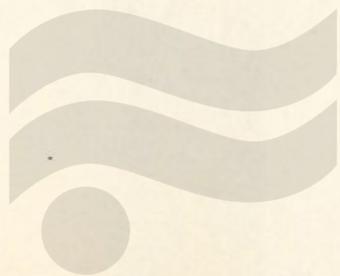
v této noci, v tom prázdnu je přítomen Bůh. A že On sám je tím mlčením!"

Falk se zvedl hluboce zklamán. "Nerozumím ani slova z toho, co říkáš. Chceš říct, že Bůh je mlčení? To je totéž, jako tvrdit, že láska je tam, kde je nedostatek lásky." Podívala se na něho a řekla: "Ano, právě to."

Cítil se teď podrážděn. "Vysvětli mi, co tím myslíš," řekl. "Buď je někde láska, nebo není. Přítomnost, nebo nepřítomnost. Plnost, nebo prázdnota!" Potřásla znovu hlavou. "Totéž jsem si říkala také já, po celá ta léta. Ale došla jsem k tomu, že Bůh může projevit svou lásku právě tím, že ji neukáže. Bylo to, jako bych si řekla sama k sobě: Tvá povinnost je věřit bez ozvěny. Vydrž."

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy z kat.světa. VM. Svatý Otec Jan 23. přijal v soukromé audienci ministra zahraničních věcí a zahraničního obchodu provizorní konzulské vlády Justína Bomboka s jeho doprovodem; ministr Bomboko vykonal též návštěvu u vatikánského státního tajemníka kard.Ta diniho.- Kardinálu Alfrédovi Ottavianimu, protektorovi Pap.akademie mezinárodní mariánské sv.Otec daroval umělecký triptych,představující tři vrcholní události ze života Pia XII.: jak klečí před obrazem P.Marie ochránkyně římského lidu v basilice S.M.Maggiore, jak prohlašuje učení o nanebevzetí P.M. za článek víry a jak korunuje zlatou korunou obraz P.Marie Královny světa.Dar sv.Otce je projev uznání (pořadatelka mariologických a mariánských sjezdů r.1950 a 1954 ní za vše, co Akademie vykonala k oslavě P.Marie.

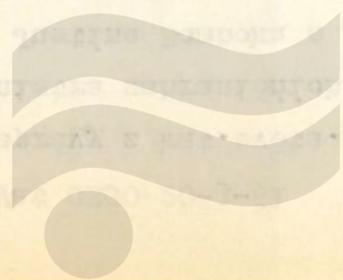
jaký význam má tohle?
13 let
na ústí
 Poslký primas kard.Wyszynski/pronesl v neděli kázání v kostele karmelitánů Mj. pravil: Za 13 let, co jsem odpovědný za osudy polské katolické Církve měl jsem mnohokrát příležitost mluvit s Piem XII. a třikrát i s nynějším papežem Janem 23.Nikdo mi nikdy neukládal směrnic, jak se polští biskupové mají chovat ve vykonávání svých biskupských povinností.^{zvláště v případě, kdy se jedná o věci, které mají vliv na svět (..)} Kard.W.dále pravil že v Polsku existují a pilně pracují desítky vládních organizací, jejichž jediným cílem je laicizace ~~XXIX~~ ^{národa, a zvl. mládeže} a její odtržení od náboženství; propgauje se indiference, ne-li otevřené nepřátelství vůči všemu co přichází od kat.Církve.Kard.Wysz.odsoudil film, který se promítá delší dobu v polském hlavním městě: film je špinavá výzva vržená Církvi, urážka nejen pro Varšavu, ale pro celý civilizovaný svět.Nastávají občas chvíle, kdy temnota zakrývá zemi, ale za nevyhnutelných vyjasnění ~~z~~ ^z znovu a znovu lze vidět Krista, jak ze svého kříže vede lidi vstříc lepší budoucnosti, tak aby se lidstvo nezměnilo ve smečku vlků navzájem se požírajících.Kard.W.skončil kázání výzvou věřícím, aby se semkli kolem Církve v boji, který Církve koná v obraně Kristovy svobody.V kázání, které kard.W.pronesl v jiném varšavském kostel, kard.W. řekl, že v Polsku zákony zaručují svobodu svědomí jen na papíře, ale že věřící jsou ochotni jít do katakomb, aby hájili svou vlastní víru.

Paříž.Dominikán P.Carré věnoval svou pátou postní konferenci v katedrále N Dame otázce: laiků v profánním světě.Kněží i laici hlásají Krista a toto poslání je v podstatě poslání náboženské.Přece ale ^{urč} postavení laika je určeno ^{postavení} místem, jež on ve světě zaujímá.Dvě základní skutečnosti ho váží k zemi: rodina a povolání.Činností, kterou ^{to} s sebou nese, laik má zaměřovat k Bohu

a podle Boha-časný život ve světě. Jeho ^{laika} činnost spočívá především v tom, že ^{muži} ~~se~~ s Kristem všechna hlediska svého života, v tom že ukazuje ~~to~~, čím se stává život, když Kristova milost činí z člověka, který miluje a pracuje, dítě Boží. ^{laika} Musí ale se též účastnit přeměny společenských zřízení na úrovni sociální a politické. Sociální a ~~politické~~ závazky laikovy nemají za bezprostřední předmět hlásat Kristova tajemství. Jedná se ale o nepřímý apoštolát, i když nesmíme příliš naléhat na tento ~~nutný~~ roždíl mezi úkoly hierarchie a laiků. Apoštolská práce začíná tuto přeměnu skutečnosti ^{laika} pocházející též od Stvořitele ~~a dokonševání~~ ^{kteřou} ~~il~~ J.K. Smýšlení ve kterém laik má pracovat je smýšlení svobody, ^{ro} dává ^{si} sebe ve službě společnosti, vědomého otevření sebe novým formám civilisace.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium totalitních režimů

Dnešní vatikánský deník L'Oss.Rom. uveřejňuje oznámení nejvyššího papežského ceremonáře všem, kteří se účastní slavných papežských bohoslužeb: Na velikonoční neděli sv. Otec Jan 23. bude sloužit v basilice sv. Petra slavnou mši svato. Po ní z vnější loggie basiliky pronese velikonoční pozdrav katolíkům celého světa a udělí ap. požehnání Urbi et Orbi. Poselství a požehnání budou vysílány Eurovizí, vat. rozhlasem a rozhlasovými společnostmi řady západoevropských sítí. Kongregace obřadů konala své obvyklé zasedání, jemuž předsedal sám sv. Otec. Členové kongregace, kardinálové, preláti a poradci dali svůj hlas stran hrdiného stupně ctností sl. Božího Leonarda Murialda, kněze zakladatele společnosti od sv. Josefa a Gertrudy Comensoli, zakladatelky řeh. sester od Nejsv. svátosti. Toto hlasování tvoří významný krok k blahořečení. Leonard Murialdo je apoštol chudých italských chlapců, současník a do jisté míry následovník sv. Jana Loska. Zemřel r. 1900 ve věku 71 let.

L'Os.Romano uveřejňuje latinský text listu, který sv. Otec poslal irským katolíkům k 1500. výročí smrti sv. Patrika, apoštola Irska.

Italští biskupové vydali společné prohlášení o mravních otázkách filmu. Píší, že velká část italské filmové produkce uráží křesťanskou důstojnost a dobré jméno Itálie a t oří nebezpečí pro mladé generace, apro rodinu. Žádají producenty, scénáristy a herce, aby odmítli svou spolupráci při filmech, které ničí místo aby budovaly a povznášely. Zmínky zasluhuje, že největšími obránci tzv. svobody umění v Itálii jsou právě komunisté; v provolání biskupů vidí útok na svobodu a nezávislost umělců.

V sobotu byl vysvěcen v basilice sv. Jan v Lateráně 53tiletý Američan Garvan Caranagh, který až do svého vstupu do římské koleje pro pozdní povolání patřil k nejbohatším lidem v Americe. "Svět je užitečnější kněz než někdo kdo myslí jen na to jak shromažďovat dolary, pravil dp. Caranagh, na otázku proč si zvolil kněžské povolání, třebaš ve světě měl velký úspěch.

V katolických kostelích NSR se konala v neděli postní sbírka na Fond boje proti hladu a nemocem ve světě. Sběrka se letos konala po třetí. R. 1959 vynesl 35 milionů marek, a loni 44 milionů.

V Novém Yorku byla vydána Ročenka katolického tisku, (na rok 1961) Obsahuje seznam 98 nejvíce rozšířených katolických časopisů ve Spojených státech.

25. března začnou ve Walshinghamu ve Velké Británii oslavy 900. výročí založení proslulého anglického mariánského poutního místa. Slavnosti vyvrcholí 15. srpna poutí anglických katolických žen.

Pronásledování v Maďarsku pokračuje

V uplynulých týdnech západní tiskové kanceláře uveřejnily několikrát zprávu, že v Maďarsku komunisté dali zatknout větší počet osob, a že mezi nimi bylo i mnoho kněží. Mluvčí maďarské ministerské rady hleděl tyto zprávy vyvrátit: počet zatčených prý nepřevýšil údaj z 7. února: tehdy prý bylo odhaleno spiknutí proti státu a mezi deseti zatčenými bylo osm kněží, řeholních i světských. Západní tisk ale uvádí čísla daleko větší: jeden milánský deník mluví dokonce o 1200 zatčených, a 600 duchovních. Jako vždy při informacích ze země komunistů není možné se dovést pravdu; zdá se však jistým, že počet zatčených je daleko vyšší. Stejně jisté ale je, že tzv. spiknutí existuje jen ve fantazii komunistů. Zatčení kněží je jen dalším náznakem, že v Maďarsku zostřilo pronásledování katolické Církve, pronásledování trvajícím s větší či menší krutostí už patnáct let.

Maďarští komunisté vykonávají nátlak na biskupy, navenek svobodné, ale ve skutečnosti spoutané byrokracií a policejním aparátem; chtějí je donutit, aby ustoupili své vůli bezbožického státu, který se sice vydává za odloučeného od Církve, ale který chce odejmout církevní organizaci její náboženský a mravní obsah a změnit ji v nástroj strany. To však nijak nebrání, aby ateistická propaganda nebyla neustále ostřejší, aby komunisté nepostupovali s větší rozhodností v úsilí vykořenit to, čemu říkají náboženské předsudky. Pokud však náboženství je uznáváno zákony, které mají za cíl vyhladit je, Církev musí sloužit, dávat svůj přínos k "výstavbě socialismu", podřizovat své nadpřirozené poslání a sloužit politice a propagandě.

Důvodem k obnovenému soudnímu teroru proti kněžím hledali někteří západní pozorovatelé v negativním postoji seminaristů v Györu vůči tzv. hnutí mírových a vlasteneckých kněží. Domněnkou západních novinářů se dostalo potvzení: Komunistický deník Kisalföld psal, že krajský sekretář strany v řeči k místním dělníkům mluvil též o seminaristech. Několik prý jich bylo ze semináře vyloučeno, protože odmítli se zúčastnit zasedání mírových kněží. Je to už druhý případ, že maďarští seminaristé a kněží dávají najevo svůj nesouhlas s kněžským mírovým hnutím, kolaborujícím s bojem proti Církvi. Před dvěma roky se veřejnost dověděla, že ze semináře v Budapešti byli vyloučeni téměř všichni bohoslovci z téhož důvodu. Zdá se, že někteří z nich byli později přece jen vysvěceni na kněze. Jestli církevní autorita - jediná kompetentní v této věci - se domnívala, že jim může udělit kněžská svěcení,

znamena to, že je považuje za hodné kněžského poslání, bez ohledu na to, co o tom soudí míroví kněží a komunistická byrokracie. Státní úřad pro církevní záležitosti ale to vytýká biskupům jako vážný přestupek a nařídil jim, že nesmí přijmout do semináře jinochy, kteří nemají svolení úřadu; ti kteří toto svolení nemají, mají být okamžitě propuštěni. Jak vidět, maďarský komunistický režim chce mít kněze podle své vůle, asi podle vzoru tzv. mírových kněží mezi nimiž jsou osoby smutně proslulé svou neposlušností vůči církevním autoritám a kteří proto upadli do těžkých církevních trestů. Kněží, kteří jsou věrni svému povolání, kteří si jsou vědomi své odpovědnosti před Bohem a vůči svěřeným duším, svolávají na sebe hněv komunistů: jsou obžalováni ze spiknutí nebo dokonce ^{tak jak to kdysi dělali i nacisté} z přecínů proti mravopověstnosti. Tak chtějí zničit jejich dobré jméno a jejich příkladnou neoblomnost v očích věřících.

Současně se zprávou o zatčení většího počtu kněží v Maďarsku mluvilo se též o schůzce vládních pověřenců s arcibiskupem Gröszem, předsedou maďarských biskupských konferencí. Schůzka prý nevedla ke kýženému výsledku. Jak vidět, ani staříčkový mons. Grösz se nedal zastrašit zatčeními, která už byla v proudu. Snad komunisté proto chystají nový velký nastrojený proces proti kněžím: proces by nejen potrestal tzv. spiknutí, ale též odhalil chystanou vzpouru tzv. tajné Církve, tj. neuposlušných kněží a věřících, proti Církvi hierarchické. Věrní katolíci budou představeni veřejnosti jako schismatici.

V této souvislosti bude vhodné připomenout další nedávný zásah státu do vnitřních církevních záležitostí. R. 1959 Svátá stolice jmenovala dva světící biskupy mons. Josefa Winklera a Gerarda Bellona pro diecézi szombatelskou a péčskou. Kdyby mělo dojít k uprázdnění biskupského stolce, biskupové se měli ujmout řízení diecézí jako apoštolští administrátoři, podobně jako tomu bylo v Čechách s diecézí ^{králové} hradeckou. Maďarské autority nedovolily, aby biskupové byli vysvěceni. A když před nedávnem zemřel péčský ordinář, mons. Bellon nesměl se ujmout řízení diecéze. Maďarští komunisté zase užili jedné ze svých obvyklých metod: dali řídit diecézi osobě sobě povolnější. Tato metoda je horší než přímé a násilné pronásledování, jímž jsou posety dějiny Církve. ^{Vymyšlené} ~~xxxx~~ spiknutí, soudní teror, morální i materiální nátlak jsou ve službách komunismu. Nestačí, že Církev je donucena k mlčení a uzavřena ve svých chrámech, aby nešířila přežitky a předsudky, jak říkají komunisté. Komunisté chtějí, aby Církev se stala odvětví komunistické byrokracie, nejdříve ale musí napomáhat k své vlastní smrti. ~~A svobodný svět jakoby neviděl tuto hrůzu,~~

Je to hrůza, ale si to přečti i kněze, a př. se spíše snažíte, než se dělati smrt, kteří

.. zprávy z katolického světa

NSR. V řadě měst NSR se konal v noci ze soboty na Smrtnou neděli kající průvod katolických mužů. V průvodě byl nesen kříž a za ním kráčeli mužové v modlitbě. V záp. Berlíně se průvodu zúčastnilo na 8000 mužů; hned za křížem kráčel biskup kard. Döpfner. Cílem průvodu byla jedna z největších a nejmodernějších sportovních sálů. TAM promluvil kard. Döpfner: Průvodem chceme činit pokání za všechno zapomínání na Boha v našem městě, za všechnu nevěrnost; několikrát se dotkl pokusů oddělit věřící od biskupů a donutit je k neposlušnosti. Kard. Döpfner poukázal na rozdíl mezi betlémským poselstvím míru a politický zúženým pojetím míru, které se nedovedlo oddělit od ideologie třídního boje. Kde chce být svoboda, tam musí být úcta k věčně platným hodnotám. Závěrem kard. Döpfner připomenul společenství s evangelickými bratřími pod křížem a žádal je o bratrskou modlitbu a vzájemnou pomoc, aby nás v společných úkolech a zkouškách spojovala láska ukřižovaného. - V Kolíně n.R. se zúčastnilo průvodu na 9000 mužů; v dómu pro ně sloužil mši svatou arc.kard. Henig. V E^o senu byla závěrečná mše svatá v jedné velké hale, která normálně slouží jen profánním účelům. Kázal P. Werenfríd van Straaten, proslulý apoštol uprchlíků před komunismem.

Spolek německé katolické mládeže vyzval katolické jinochy západního i východního Německa aby se^{se} v neděli v duchu spojili^{il} navzájem při pobožnosti křížové cesty. Železná opona nesmí zabránit katolické mládeži, aby se nesetkala na úrovni víry, čtete v příležitostném provolání.

Řím. Podle zpráv z Hongkongu zemřel 20. ledna ve vězení čínských komunistů jesuita P. Alois Wang. P. Wang pocházel z rodiny, která nebyla katolickou; po své konverzi studoval chemii na katolické universitě Aurora v Šangahi. Nato vstoupil do řádu T.J., byl vysvěcen na kněze a pak učil na universitě. Pracoval velmi horlivě jako duchovní rádce studentů. Byl zatčen r. 1953, ale postaven před soud až 1960, kdy byl odsouzen^{15 letům žaláře}. Bylo mu 43 let. VE vězení též zemřela čínská řeholnice voršilka Anežka Šihová. Byla zatčena r. 1957.

Sp. Státy. VE vašingtonském Kapitulu budou umístěny sochy dvou katolických kněží, kteří vynikli svou nezištnou prací ve prospěch obyvatel USA: apoštola malo mocných na sotrově Molokai P. Daniela de Vinstera^{Jesuita} a P. Eusebia China, apoštola Indiánů. Od smrti P. China uplynulo letos 250 let a tento týden bylo

oficiálně vzpomenu tohoto výročí, v městě Tucson ve státě Arizona.

Za 24 let své misionářské práce P.Chino založil v jižní Arizoně 24 misijních stanic a indiánských vesnic; uspořádal též na 50 výprav do okolních krajů a tak získal nesmírný informační materiál. Arizónská historická společnost věnuje své letošní zasedání P.Chinovi. - Ve washingtonském Kapitolu jsou už sochy dvou katolických misionářů: jesuity P.Marquetta, objevitele amerického středního Západu a františkána Junipera Serry, apoštola Kalifornie.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium totalitních režimů

NSR. V NSR katoličtí představitelé pokračují v boji za zachování nedělního ~~za~~ svátečního klidu. Katoličtí biskupové vydali nedávno společné prohlášení ve kterém vyjadřují svou nespokojenost nad tím, že spolkový sněm odročil rozhodnutí v tomto směru. Nedělní klid na mezinárodní základně ve všech státech Evropského společenství žádal vedoucí redaktor Mnichovského katolického týdeníku mons. FR[̄]iberger. Ústředí katolické mládeže arcidiecéze Frýburské zaslala min.předsedovi země B[̄]odenska a W[̄]urtenberska dopis ve kterém ho žádá, abyžil veškerého svého vlivu a přičinil se o brzké odhlasování zákona o nedělním klidu. Nedělní klid udrží naše rodiny pospolu a jednotné, píší mladí.

NSR. Ředitel N²meckých spolkových drah odevzdal katolickým a evangelickým představitelům nové místnosti pro jejich tzv. nádražní misi. Obě mise poskytl v letech 1945-1960 pomoc víc než dvěma milionům cestujících. Mnichovská nádražní mise je nejstarší v Evropě, byla ~~zakladena~~ otevřena r.1895. Evangelický farář nazval nové místnosti "zastávkou B[̄]ha na cestě k lidem a zastávkou člověka na cestě k Bohu".

Rakousko. V síle lineckého hotelu sloužil ^{dómský} farář L[̄]idl mši svatou pro zaměstnance lineckých hotelů a hostinců. Ministr odevzdal jeden číšník a doprovod ke mši svaté byl hrán na varhanách, na nichž obyčejně je hrána hudba k tanci. Bohoslužby byly uspořádány v rámci velkých městských misí.

Ústředí katolických spolků Rakouska vyzvalo své členy, aby jako postní oběť darovali krev pro nemocniční účely.

B[̄]lgie. Zakladatel a generální duchovní rádce hnutí katolické dělnické mládeže kan. C[̄]rdijn referoval o práci hnutí v Africe: H[̄]utí má své odbočky v 30 Zemích A[̄]riky. Domácí biskupové vkládají velké naděje v rozvoj hnutí, které se velmi rozrostlo díky obětavé práci evropských dobrovolných pracovníků z řad KAJ. Afričtí členové hnutí chtějí spolupracovat s kněžími a misionáři v otevřené a srdečné atmosféře. Tato spolupráce je v Africe užší než v evropských zemích.

Kidilky - duben 11. nudesky nypd afr. tlo 70C4 v lome; M. t. d. slubek. 24 zem.

Maďarsko. Německá katolická tisková služba KNP referuje o dopisu, který zaslal arcibiskup z Kaloče mons. Grosz maďarskému ministerskému předsedovi Kadarovi: mons. Grosz píše, že on sám se cítí zatčen spolu s kněžími, zatčenými v posledních týdnech. "Tito kněží byli po léta moji spolupracovníci, a já osobně beru jakoukoliv odpovědnost za vše, co dělali. Jestli tito zatčení kněží budou odsouzeni, pak musím být odsouzen též já. Maďarští biskupové

vé v poslední době dvakrát jednali s ~~ministrkem~~ náměstkem min.předsedy Kallayem. Kallay žádal aktivní spolupráci s podniky komunistického režimu a zastavení nebo omezení výchovné činnosti Církve. Biskupové obě žádosti odmítli, protože tím by jednali proti svému svědomí a proti povinnostem, které jim byly svěřeny, když přijali biskupský úřad. V poslední době mařarská policie vykonala domovní prohlídku u víc než 1000 kněží a býv. učitelů náboženství.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium totalitních režimů

Zprávy z kat.světa: Biskupové býv. belgického Konga vydali společný pastýřský list, ve kterém opakují své odsouzení násilí a povinnost křesťanské lásky, jimiž je prochnuta nauka Církve. Biskupové vyvracejí výtku, jako by měli účast na zavraždění býv. min. předsedy Lumumby: Poslání, které Církev svěří své Církvi, jí zakazuje, aby se vměšovala do časných záležitostí, aby zaujímala postoj v politických sporech, jež dělí občany, a tím více aby zasahovala do vykonávání spravedlnosti. Politická vražda aťse jí dopustí kdokoli je vždycky nepřipustná a musíme ji odsoudit. Církev nikdy nevybízela k vraždě; práce Církve je prochnuta láskou a spravedlností. Poslední projevy opravdového pronásledování Církve dokazují jasně vliv mezinárodního komunismu. Varujeme své věřící před pomluvami komunismu; není už pochyb o tom, že komunismus hledí proniknout do Konga, a používá při tom nástrojů, které se mu osvědčily v jiných zemích. Jedn^{ím}~~ím~~ z těchto nástrojů je zničit důvěru katolíků v Církev. Proto vytýká některým cizím kněžím zločiny proti státu a lidu, třebaš přitom ujišťuje svou úctou vůči náboženství. Brzy se výtky rozšíří na všechny kněze, pocházející z ciziny, kteří jsou pak označeni za agenty imperialismu. Nakonec se výtky začnou činit i domácím kněžím: pak už země je zralá pro vyhlazení jakéhokoliv náboženství a pro komunistické otroctví. Bohužel na některých místech tyto výtky vedly už k zničení kostelů, škol a nemocnic, došlo k násilí na Bohu zasvěcených osobách, několik kněží bylo vážně zraněno nebo i usmrceno. Biskupové považují za nutné upoutat věřící a všecny lidi dobré vůle, aby se postavili proti komunistickým manévřům. Zkušenost ukazuje, že Církev je obětí prvních útoků, protože představuje nejpevnější hráz na obranu lidských svobod. Kéž Bůh žehná Kongu a dopřeje jeho vedoucím potřebné světlo a sílu, končí list biskupů.

V neděli dopoledne sv. Otec vykoná v basilice sv. Petra obřad posvěcení ratolestí a zúčastní se liturgického průvodu. Obřady budou vys. vat. rozhlasem od půl desáté.

V úterý 28. března se koná tradiční pouť vojáků z pařížské oblasti do Chartres. V rámci slavností 4 vojáci přijmou svátost křtu.

Školský bratr Austin Barry byl zvolen předsedou Americké společnosti pro měření půdy a pro kartografii. Společnost má 6500 členů v celých Spoj.

státech. Bratr Austin Barry je profesorem na technické škole koleje Manhattanské v Novém Yorku.

Průběh číh medicíny Nový A, nyl. v R'ímě po číh hel. včil 11. února
mj. čl. K^m - tři a mnda od J. Vely. Čímel ji upřít o nověle
Turovsk mlčeti. Pod. n. d. 11. číh čl. číh:

Čímel ji 11. číh čl. K^m - tři a mnda od J. Vely. Čímel ji upřít o nověle
ml. v n. y. v mndě v m. v p. d. v p. d. v p. d.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

84/1

Několik poznámek k liturgii nastávajících dnů. Nově zavedené rubriky ~~pr-~~ redukuji ~~svátek~~ svátek Sedmibolestné P. Marie v pátek: po Smrtné neděli na pouhou komemoraci: máme tedy letos v pátek dvě komemorace: P. Marie a sv. Gabriela. Jen tam, kde se konají zvláštní pobožnosti ke cti Sedmiboletné P. Marie, rubriky dovolují dvě mše svaté s komemorací všedního dne, s Glórií ^{sekvencí} ale bez Kreda, se sváteční prefací: et te in Transfixione.

Na Květnou neděli, při mši svaté, která následuje po svěcení palem a liturgickém průvodě odpadají celé stupňové modlitby a též poslední evangelium. Připomínáme, že kněz, který na Květnou neděli binuje, popř. trinuje, jen jednou je vázán číst Pašije. Všední dny nepřipouštějí vůbec žádnou komemoraci. Ve Svatém třídenním officiu jako stojí v breviáři. Matutinum se neanticipuje, jen tam, kde mají ve čtvrtek ráno Missa chrismatum. Ngšpory ve čtvrtek a v pátek a v ~~světelné~~ neděli matutinum a chvály se modlí jen ti, co nebyli přítomni liturgickým funkcím. Neopomeňme věřícím vysvětlit podle možností liturgii, aby jí byli přítomni s užitkem, a odnesli si z ní obnovenou víru ve vítězství Krista a dobra.

Pro dnešní kněžský pořad jsme připravili několik aktualit: K liturgii následujících dnů, Kněz a socialistický stát, a O diecézích na římském věnově.

Nejdříve přehled zpráv vat. rozhlasu: Vatikánský deník L'Os. Romano věnuje dnes svůj úvodník pronásledování Církve v Polsku: vypočítává poslední opatření a násilnosti režimu proti církevním ústavům a poukazuje na pevný postoj kard. Wszynského a ostatních biskupů i kněží, kteří se připravují na ^{pronásledování} otevřené

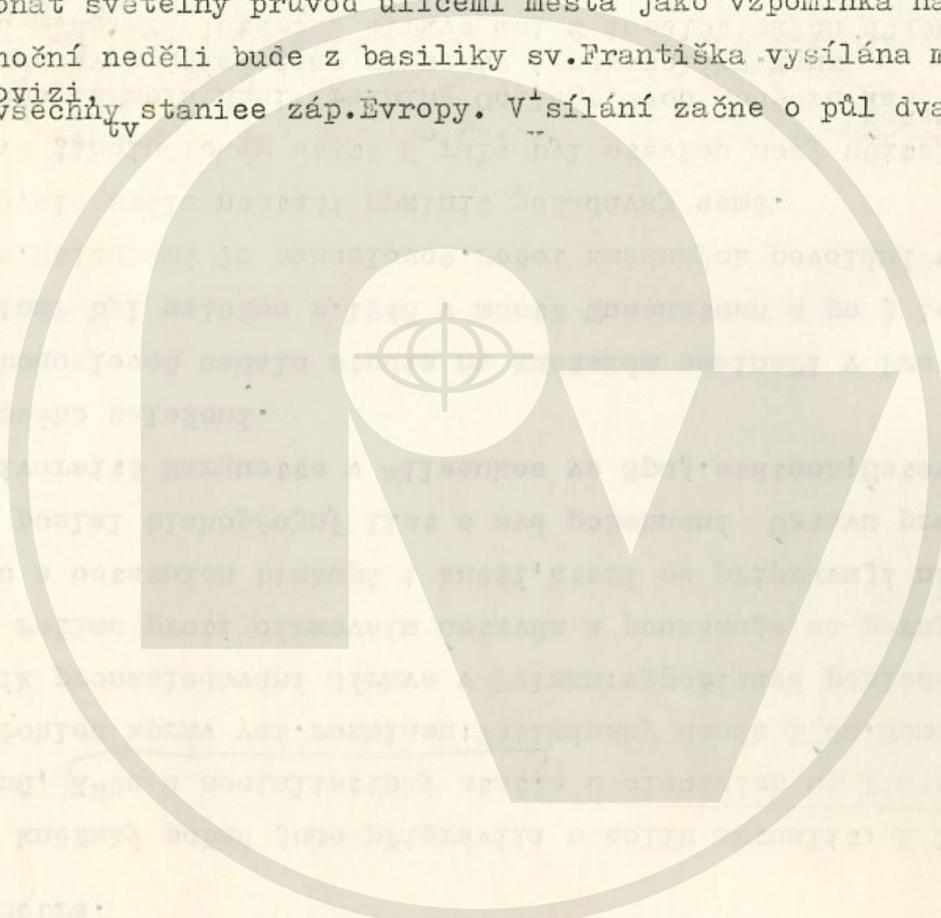
Svatý Otec poslal blahopřejný list a své požehnání Ústavu pro novinářství při kat. universitě Marquette v Milwaukee ve Spoj. státech; Ústav slaví letos 50. výročí svého založení.

19 nových bohoslovců začalo studia na kněžském semináři v Pretorii v Jižní Africe. Seminář byl založen r. 1948 v městě Queenstown a po 3 letech byl přeložen do Pretorie. Celkem má 78 bohoslovců. Počet kněžských povolání v Jižní Africe sice stoupá, ale stále nestačí splnit požadavky země.

V Quilonu ve jihoindickém státě Kerala byl otevřen nový učitelský ústav nesoucí jméno Karmela Rani Training College. Svou podporu ^{ústavu} dal i guvernér státu; ústav přijímá jako studenty i nekatolíky. ~~Mxxx~~
Ve ^{novém vydání} zpěvníku maďarské luterské církve asi z ideologických důvodů bylo vynecháno 90 písní, které dříve byly obvykle zpívány při bohoslužbách.

V neděli se budou konat v basilce P. Marie Královny andělů v Assisi oslavy

750.výročí založení II.řádu sv.Františka, klarisek.Ve večerních hodinách se bude konat světelný průvod ulicemi města jako vzpomínka na útěk sv.Kláry N₂ velikonoční neděli bude z basiliky sv.Františka vysílána mše svatá, a to pro všechny Eurovizi^{tv} stanice záp.Evropy. V⁺ sílání začne o půl dvanácté.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



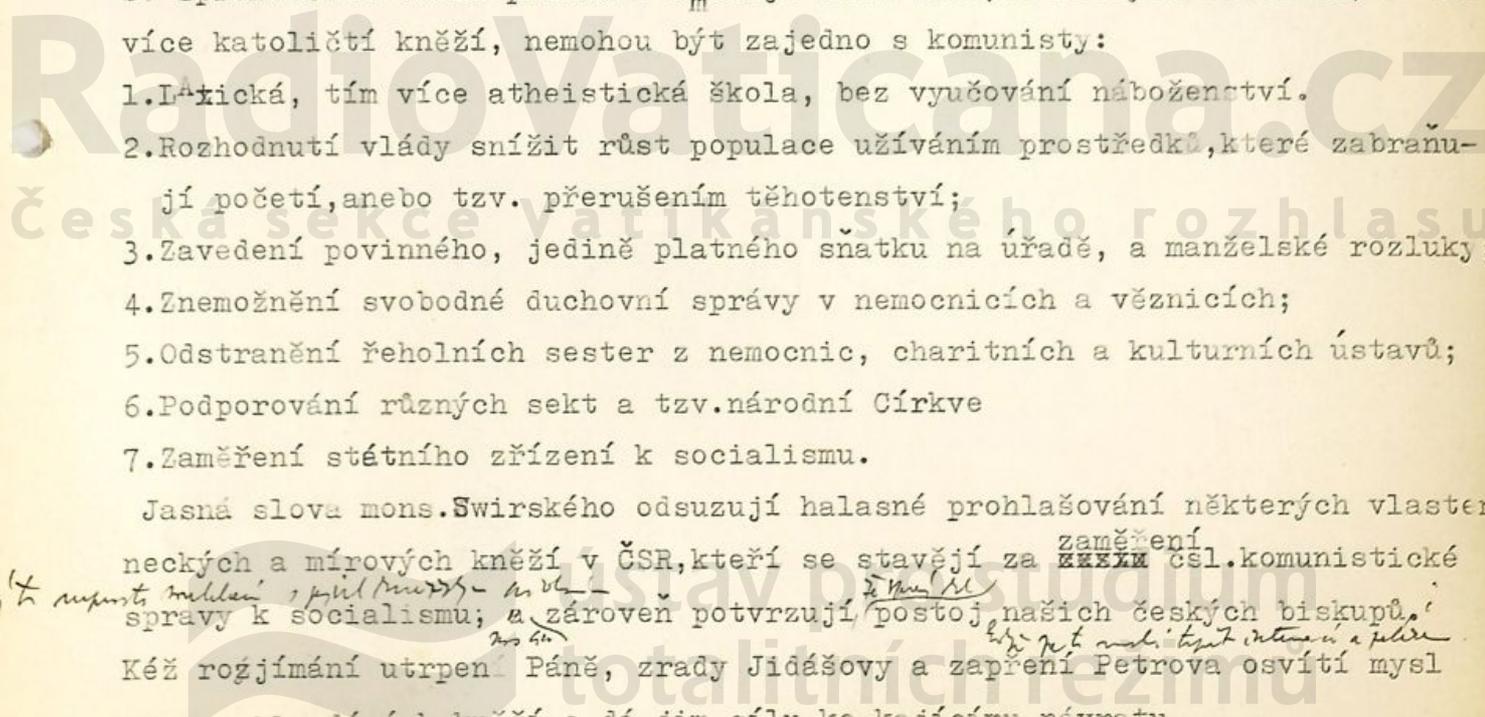
ústav pro studium totalitních režimů

V polsku zdá se vrcholí boj komunistů proti C rkvi: podobně jako v ČSR před 12 a 13 lety usilují o to oddělit kněze od biskupů. Snad poučení příkladem z CRS biskupové znovu a znovu se obracejí soukromými pastýřskými listy ke svým kněžím, aby je varovali a jim řekli celou pravdu o nástrahách komunistů. Jasným a statečným dokumentem je např. list biskupa ze Sieldců mons. Ignáce Swirského. Mons. Swirski nejdříve odhaluje pravé cíle finančních podpor, které stát velkomyšlně nabízí kněžím, a pak podává sedm důvodů, proč katolický kněz nemůže táhnout bezvýhradně za jeden provaz s komunisty. Polský stát - zase podobně jako to komunisté dělali v ČSR - poskytuje najednou podpory chudým a přestárlým kněžím - "Za svou kněžskou práci nedostáváme ¹ patřičně ostatně naše kněžská práce stát nezajímá, ano dívá se na ni s nevěrohodností: denní zkušenost ukazuje, že právě nejhorlivější kněží zakoušejí nejvíc překážek při své práci, komunisté se bojí jejich vlivu. Kněžskou práci považují za šíření pověr a za zatemňování mysli lidu. Jestli stát přece nabízí kněžím finanční podporu, dělá to s pevně stanoveným cílem: chce si nás koupit pro své cíle, které nejsou ani politické, ani kulturní ani necharitativní. Chce vybudovat společnost bez Boha, a my, služebníci Boží mu v tom máme pomáhat. Je nad slunce jasnější, že naše odpověď musí být záporná. Milujeme svou vlast ale nemůžeme souhlasit, aby byla budována bez Boha. - Mons. Swirski konečně říká, že kněz nemůže ve svědomí odezírat od těchto cílů komunistů, aniž by se zprohlašoval svému poslání. Jmenuje sedm bodů, ve kterých katolíci, a tím více katoličtí kněží, nemohou být zajedno s komunisty:

1. Laická, tím více atheistická škola, bez vyučování náboženství.
2. Rozhodnutí vlády snížit růst populace užíváním prostředků, které zabraňují početí, anebo tzv. přerušením těhotenství;
3. Zavedení povinného, jediné platného sňatku na úřadě, a manželské rozluky;
4. Znemožnění svobodné duchovní správy v nemocnicích a věznicích;
5. Odstranění řeholních sester z nemocnic, charitních a kulturních ústavů;
6. Podporování různých sekt a tzv. národní církve
7. Zaměření státního zřízení k socialismu.

Jasná slova mons. Swirského odsuzují halasné prohlašování některých vlasteneckých a mírových kněží v ČSR, kteří se stavějí za ^{zaměření} ~~zájem~~ čsl. komunistické správy k socialismu; a zároveň potvrzují ^{postoj} našich českých biskupů, kteří rozzímání utrpení Páně, zrahy Jidášovy a zapření Petrova osvítí mysl těchto bloudících kněží a dá jim sílu ke kajícímu návratu.

ky k rozjímání utrpení Páně, zrahy Jidášovy a zapření Petrova osvítí mysl těchto bloudících kněží a dá jim sílu ke kajícímu návratu.



10. března svatý Otec Jan XXIII. vydal apoštolský list Motu proprio "Ad Suburbicarias Dioeceses"; tímto apoštolským listem se ruší dosavadní právo nejstaršího kardinála kněze zvolit si některou z diecézí na římském venkově - diecese suburbicariae; toto právo stanoví ^{kodex} církevního práva v článku 236 odstavec 3: o uprázdněném biskupské sídlo na římském venkově se smí ucházet v nejbližší tajné konsistoři kuriální kardinál, a to podle pořadí jak byli jmenováni kardinály. Nynějším opatřením svatý Otec sám si vyhrazuje právo jmenovat některého z kardinálů biskupů na sídla v římském venkově. Dříve než vydal tento apoštolský list, svatý Otec se tázal na mínění všech kuriálních kardinálů; ti sice dali různé úsudky, ale byli téměř jednotni v tom, že považovali za nutné odstranit dosavadní právo volby. Jako důvod této změny apoštolský list udává ulehčení duchovní správy: "V posledních letech životní okolnosti věřících v oněch diecézích se změnily a velmi vzrostl počet obyvatel; následkem toho vykonávání biskupských povinností se stalo obtížnějším proto jsme považovali za naprosto nutné vhodnějším způsobem a novějšími zákony se postarat o vzrostlé potřeby."

Diecézí na římském venkově je celkem ^{Mají sídlo v těchto městech:} sedm: Ostie, Albano, Frascati, Palestrina, Porto a Sv. Rufina, Sabina a Poggio Mirteto a Velletri

Jak známo, kardinálský sbor se skládá ze tří skupin kardinálů: jáhnů, kněží a biskupů. Kardinálům jáhnům sv. Otec při jmenování přidělí tzv. diakonii; nyní všichni kardinálové jsou kněží, ale v minulých staletích tomu tak nebylo; mnozí kardinálové byli jen jáhny, a někdy ani to ne. Kardinálům kněžím sv. Otec přidělí jejich kardinálský titul, kostel v Římě; dříve kardinálové kněží byli opravdu jen kněží, dnes ^{ve skutečnosti} jsou biskupy ať sídelními nebo titulárními. Mezi kardinály biskupy čítáme kardinály, kteří řídí diecéze nejbližší římské diecézi - suburbicariae dieceses, diecéze na římském venkově. Jak se kardinál kněz stává kardinálem biskupem? Podle dosavadní ^{od sv. Pia X.} praxe, nejstarší jmenováním z kardinálů kněží, pracujících v římské kurii, měl právo zvolit si - optovat uprázdněnou diecézi na římském venkově. Tak se stal kardinálem biskupem. Dříve ale tato volba se mohla dát velmi často: i kardinálové biskupové mohli si volit diecézi čestněj^{ší}, abychom tak řekli, např. při smrti děkana kardinálského sboru se měli ordináři všech sedmi diecézí. Snad dříve ~~tz~~ tato ^{častá změna} nenesla s sebou velké pastorační nevýhody, dnes ale, kdy se zvýšil počet obyvatel a vzájemné styky, ano. Apoštolský list, o kterém referujeme, je tedy důkaz starostlivosti o duchovní blaho věřících, která je jednou z charakteristických známek pontifikátu Jana 23.

VM. V sobotu dopoledne gen.představený benediktinů kamaldulských kongregací ^{vých odevzdal sv} Otcí velkou umělecky ozdobenou palmu; je to dar svatému Otcí od řeholnic kamaldulských, které každoročně připravují asi 1000 palm pro římské basiliky a ^{hodnostáře} pro vatikánského paláce. Palma je asi metr a půl velká a ozdoby jsou inspirovány 1900.výročím příchodu sv.Pavla do Říma, které připadá na tento rok. — *V směr. and. w. Du přijal min. pře a roz. její NSR dr. Terence*

V. B. Gen.vikář pro katolické Poláky žijící ve Valké Britanii mons.Staniszewski zakoupil starý presbyteriánský kostel na londýnském předměstí Hammersmith; kostel po restauraci a konsekraci se stane duchovním střediskem Poláků v Londýně. Spolek polských katolických žen za pomoci jiných spolků Poláků založili ~~xxxx~~ kliniku v Ealingu. Dům ponese jméno sl.Božího Maxmiliána Kolba, minority, který zemřel v konc.táboře v Oswiečimi.

Višnu
q. Podle zprávy misijní informační služby Fides komunističtí bojovníci zákeřně zavraždili 7 jinochů členů Katolické akce, kteří se vraceli domů z duchovních cvičení. ^{ma uzení jižního Vietnamu}

h. Salesiánský věstník v španělské řeči slaví letos 75.výročí založení. Po prvé byl vydán r.1886 na přání samého sv.Dona Boska. Dnes je rozšířen ve 32 zemích a je vydáván nákladem přes milionu výtisků.

h. K. V pátek se konala ve Filadelfii ve Sp.státech slavnost intronizace nového arcibiskupa mons.Josefa Krola, polského původu. Slavnosti byl přítomen ap. delegét mons.Vagnozzi a na 100 biskupů. Mons.Krol, který je nástupcem kard. O'Hary, zemřelého min.rok, je biskupem 1,300.000 věřících rozdělených v 289 farností.

Kr. Rh. Od 13.do 19.prosince se bude konat v sev.Rhodezii mezinárodní studijní zasedání, které organizuje Světová federace katolické dívčí mládeže. Zasedání se mělo konat v městě Elisabethville v Kongu v srpnu min.rok, ale pro neklidné události byla odročena. Zasedání bude studovat téma: Africká dívka a její odpovědnosti občanské a sociální.

NSR Z podnětu biskupa z Řezna mons.Buchbergra bylo rozdáno městským hotelům zdarma tisíc evangelií, aby byly dány do pohostinských místností. Na čelné stránce se čte věnování arcibiskupovo: Milý hoste, tato kniha už učinila šťastnými mnoho lidí a vrátila jim klid srdce. V hotelu, ve kterém bydlíš, myslí nejen na to, aby ses cítil dobře po stránce tělesné, nýbrž též na tvou duši. Člověk nežije jen chlebem, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.

26/3/62

M.

lipul.

upozornujeme na naše mimořádné pořady tento týden: Na Zelený čtvrtek odpoledne o 5.hodině vysílá, e liturgické obřady z basiliky sv.Jana v Laterá ráně; která je katedrálou římské diecéze. Obřadům bude přítomen sv.Otec a on též vykoná liturgický obřad umývání nohou, jako jiná léta. - N_o Velký pátek, zase o 5.hodině vat.rozhlasová stanice vysílá obřady a postní kázání z basiliky sv.Pavla za hradbami, zase za přítomnosti sv.Otce. Na Hod Boží velikonoční ~~o~~ půl jedné v poledne sv.Otec pronese z vnější lodžie svatoš petrské basiliky velikonoční poselství věřícím celého světa a udělí jim své apoštolské požehnání; také toto poselství bude vysíláno přímým přenosem na obvyklých vlnách vat.rozhlasu. V neděli a v pondělí všechna obvyklá vysílání odpadají až na koncert duchovní hudby vždy v 7 hodin večer a pak latinský růženec v 9 hodin. (Po sobotním vysílání je) příští české vysílání až v úterý o půl deváté.

Dnes přečteme druhou část článku "Kristova tvář a muka", který uveřejnil měsíčník Nový život-Přírodní vědy a turínský rubáš.

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. vykonal an Květnou neděli obřady posvěcení palmových ratolestí a byl přítomen liturgickému průvodu v basilice sv.Petra.

Obřadům bylo přítomno 18 kardinálů, kteří dnes po prvé byli oděni v liturgická roucha téhož stylu, zhotovená na přání sv.Otce. Po skončení obřadu ^{svě-}požehnal sv.Otec přijal jednu z rukou děkana posv.kolegia kard.Tisseranta; nato sám rozdál palmu kardinálům, arcibiskupům a ostatním asistujícím hodnostářům. Liturgický průvod se rozvinul basilikou a atriem před vchodem do basiliky. Obřady skončily mší svatou, kterou celebrowal u papežského oltáře kard.Cento. Závěrečné požehnání udělil sám sv.Otec. - Také o dalších dnech Svatého týdne sv.Otec bude přítomen liturgickým obřadům v kruhu svých věřících: Na Zelený čtvrtek v basilice sv.Jana v Lateráně, která je katedrálou římské diecése; vykoná obřad umytí nohou 13 alumnům koleje Capranica.

Katolická mládež západoněmeckého města Bochum daruje 200 000 marek pro nový útulek pro malomocné, který bude p staven v městě Kanchanaburi v Tájsku.

Útulek bude mít 120 lůžek, při němu budou postaveny byty pro lékaře a kaple. Vláda státu Kerala oficiálně oznámila, že s okamžitou platností odstraní diskriminační opatření proti křesťanskému kměni Harijanům. Ti byli dosud vyloučeni ze státních podpor pro školství; kdežto nekatolickým členům téhož kmene podpora byla přiznávána.

VM. Vatikánský deník věnoval v posledních dnech svůj úvodník sjezdu, který jedná o některých otázkách školské a kulturní politiky v Německu; sjezd svolala křesťanskodemokratická unie do města Gelsenkirchen ve Vestfálsku. Autor článku poznamenává, že některá základní práva, která si dříve stanovila ústava NSR, v jednotlivých zemích nejsou uskutečněna pro odpor zemských vlád nebo místních autorit. Je to důkazem, že němečtí socialisté se nevzdávají svých marxistických ^{prejuzb.} předsudků, třebaže slovy odmítají.

Polsko. Při mši svaté v kostele sv. Anny pronesl v neděli kázání arc. varšavský a hnězdenský kard. Wyszinski. Byli přítomni zamestnanci bankovní, kteří se připravovali na společné velikonoční sv. přijímání. Kard. Wyszinski pravil, že hlavním cílem duchovních cvičení je očistit svou lásku vůči Stvořiteli. Nejednou my věřící chceme jednat s Bohem jakoby s vážkami v ruce, řekl dále a tím odsoudil postoj katolíků, kteří měří svou lásku k Bohu podle toho, kolik dobrého podle jejich názoru od něho dostanou. Naše láska k Bohu musí být nebojácná, veřejná, a je-li třeba i hrdinná, zvláště uvážíme-li, že dnes existují velké a bohaté organizace, které si vzaly za cíl vyhladit Boha z lidských srdcí. Kard. Wysz. zakončil kázání vyzvou rodičům, aby hleděli za každou cenu udržet si Krista ve svých rodinách; pak Kristus dá pocítit svou přítomnost i ve veřejném životě.

Paříž. Dominkán P. Carré pronesl v neděli v katedrále N.D. šestou a poslední postní konferenci na téma Pokušení apoštola. Dva omyly především ohrožují apoštolát: propaganda, která chce oznamovat Krista užívající prostředků nejokázalejších a z lidského hlediska nejúčinnějších, a pak úzkostlivý prozelitismus, který chce jen vidět růst konverzí. Z druhé strany ale jistá nedůvěra v nástroje ovlivňující veřejné mínění pod záminkou, že svobodná volba svědomí vylučuje jakýkoliv nátlak uvádí v nebezpečí evangelizační práci. Vzhledem k těmto pokušením, jež vystavují apoštolu, aby hřešil upřílišením nebo nedostatkem, P. Carré připomněl několik základních směrnic: obrácení je nezasloužený dar Boží, apoštol musí pracovat s nezištností; je nutné přát svobodné volbe aniž se při tom zdržíme jakékoliv přesvědčovací činnosti; je nutné odmítnout ve službě Kristově světa, a konečně: základní úkol má přátelský dialog. "Kdybychom byli opravdu křesťany, svět by se nutně od nás musel nakazit k dobrému", pravil P. Carré závěrem. Před konferencí P. Carré vyzval přítomné a rozhlasové posluchače k velkomyslné almužně ve prospěch nových kostelů. ^{ve formě} ^{ve své přítomnosti} ^{lehčí konferencí}

J. Carré mluvil o těchto tématech: Křesťan i laici - mluví pro Krista apoštoly.

Barma. Min.předseda Barmy U Nu zaslal list ap.delegátovi mons.Knoxovi. k slavnosti otevření nové vedlejší katedrály v městě Bhamo. Min.předseda U Nu ujišťuje ap.delegáta, že barmská vláda bude vždy hájit a dopřávat všem obyvatelům své země plnou náboženskou svobodu. Náboženská svoboda bude tvořit základnu pro nové zákony, o kterých se bude diskutovat v parlamentě. Přejí si a doufám, že kat.Církev bude kvést a se rozvíjet v Barmě: jsem pevně přesvědčen, že Církev svým učením podporuje ty nejvyšší a nejšlechetnější principy. Mons.Knox ve své odpovědi min.předsedovi U Nu píše, že kat.Církev v Barmě si je vědoma, že může podat velký přínos k jednotě, pokoji a blahobytu země.

Rakousko. Salesiánští pomocníci Rakouska a Německa chystají na 27. a 28.května velkou pouť do Mariazell, aby oslavili 50.výročí založení salesiánské práce v německých zemích. Salesiáni mají nyní 35 domů v Německu a 20 v Rakousku. Jsou rozděleni ve tři inspektorie: jednu v Rakousku a dvě v Německu. Sestry P.Marie Pomocnice mají v Rakousku a Německu 30 domů.

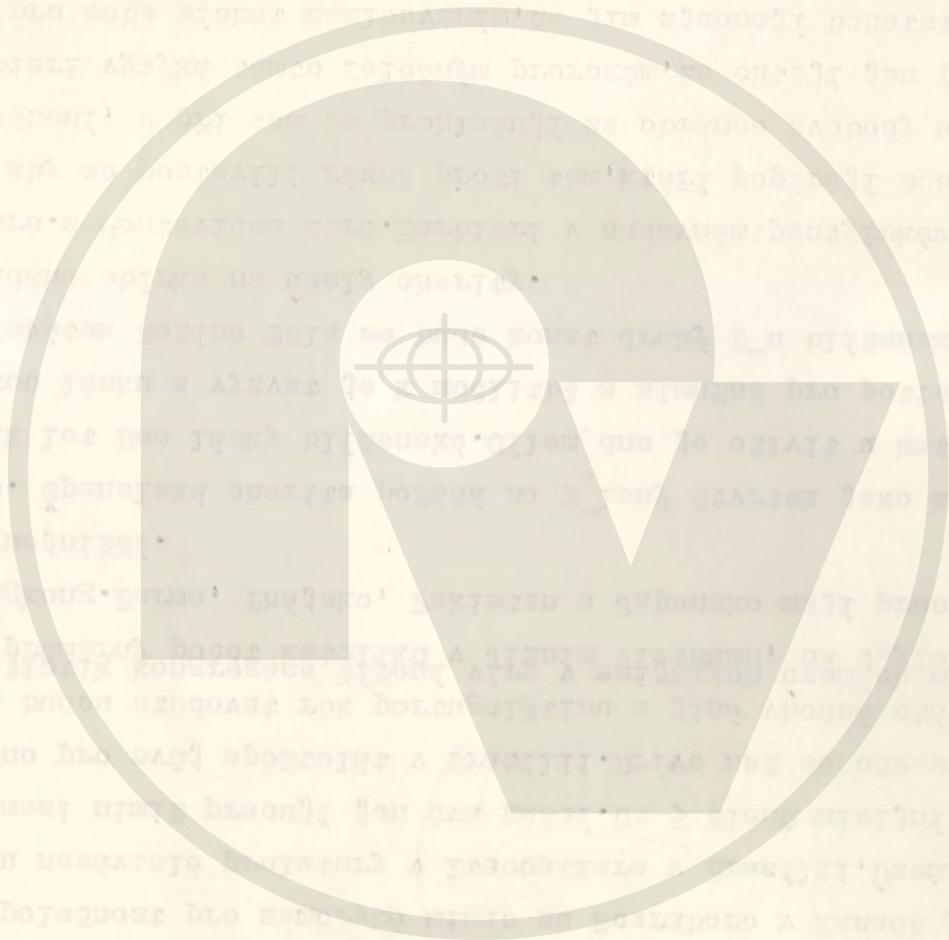
Kanada. Společnost pro zámořské misie ze Scaraboro v Kanadě přijala duchovní správu nezávislé prelatury v Itacoatiara v Brazílii, území má 50 000 věřících mezi nimiž pracují jen dva kněží. Už 5 členů misijní společnosti bylo určeno pro svůj apoštolát v Brazílii. Dříve než se odeberou na své nové působiště budou studovat rok portugalštinu a jiné vhodné otázky.

Podle statistik kongregace šíření víry v asijských územích mají nejvyšší průměrný počet katolíků v Jižním Vietnamu, na Cejlóně, na sev.Borneu a Hongkong. Barma, Thájsko, Pakistan a Japonsko mají procentuální počet katolíků nejnižší.

Španělsko. Španělská charita pořádá na Zelený čtvrtek jako každoročně už po několik let Den lásky bliženské. Cílem dne je oživit u katolíků pravou křesťanskou lásku a vyzvat je k modlitbě a almužně pro potřebné bratry ve víře. Na svátek Božího Těla se bude konat druhý Den bliženské lásky, a bude uspořádána sbírka na účely charity.

Uruquaj. Arc.z Montevidea kard.Barbieri v nedávném pastýřském listě vyzývá katolíky, aby se postavili rázně proti těm, kteří popírají Boha a uvrhují věřící do vězení, a při tom se prohlašují za obránce svobody a lidských práv. Kard.Barbieri vytýká těmto falešným prorokům, že chtějí jen podnítit masy a pak je pro sebe získat namlouváním, že jim zjednájí bohatství, ve skutečnosti je ale uvrhnou do toho nejstrašnějšího a nelidského despotismu. Musíme říci lidu krutou pravdu, a dohalit pravou tvář těchto tzv.vykupitelů

světa. Nepotřebujeme doboz kazičů země.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium totalitních režimů

VM. Kongregace seminářů a universit zřídila universitní ústav Sváté Rodiny v Asmaře, v býv.italské Erytrei a uděluje mu všechna práva katolické university. Ústav ~~byl~~ začat^{1y} r.1958 řeh.sestry zvané zbožné matky černého obyvatelstva při koleji, kterou řeholnice vedly už 12 let. Ústavu se dostalo projevů uznání ze strany nejvyšších místních státních autorit.

Řím. Podle oficiálních statistik kongregace šíře í víry k 30 červnu 1959 v 24 zemích Afriky měl jeden kněz průměrně na starosti tisíc věřících. V zemích kde je procentuálně nejvíce katolíků je průměrný počet věřících na jednoho kněze též nejvyšší: tak např. v Ruandě Urundi připadá 3 725 věřících na jednoho kněze, v Ugandě 2 910 atd. Na Ceyloně a Indonézii 1 420 a 1210 věřících na jednoho kněze. Procentuálně je počet domácích kněží nejvyšší na ostrově Mauritius - 46,5% veškerého počtu kněží, na ostrově Reunion 41%, v Ugandě 35%, v Ruandě Urundi 32% atd. V Asii^{ve} čtyři země na Dálném Východě počet domácích kněží přesahuje 50% veškerého kléru: ve jižním Vietnamu je 89% všech zde pracujících kněží domácího původu, v Indii 72%, na Ceyloně 69% a v jižní Koreji 54%. Do statistiky není pojata Čína o jejímž počtu domácích kněží není zpráv od doby, kdy se tam komunisté ujali vlády. Předtím počet čínských kněží přesahoval 4000.

Paříž. Snad po prvé po dvou staletích katolický kněz se svolením církevní autority vstoupil do lóže svobodných zednářů a ~~průběžně~~ zúčastnil se debaty na téma Atheismus. Byl to slavný francouzský jezuita P. Michael Riquet, někdejší dachovský vězeň a dlouholetý postní kazatel v katedrále N. D. F. Riqueta pozvali svobodní zednáři k této debatě.

Indie. Mons. Rajmund D' Mello biskup z Mangalore v Indii oznámil, že Svátá stolice schválila překlad římského rituálu do ^{místní} řeči konkani, a vyzval kněze, aby užívali domácí řeči v mše, v jaké je to povoleno při udělování svátostí a svátostin. Řeč konkani je odvozena ze sanskrtu; touto řečí mluví na 20 milionů obyvatel jižní Indie.

Velká Británie. Nejstarší katolický časopis v anglické řeči The Dublin Review, založený r. 1836 mění své jméno na Wiseman Review - Wisemanova revue. Změna je odůvodněna především dvěma pohnutkami: nedorozumění stran místa, kde časopis je vydáván: Dublinská revue vždy vycházela v Londýně; a pak je to hold velkému konvertitovi kard. Wisemanovi, prvnímu arc. westminsterskému, který byl velkým příznivcem časopisu. Wisemanovu revue vydává westminsterská arcibiskupská konsistoř, a časopis jedná o otázkách filozofie, literatury, dějina obrací se především ke kat. universitní mládeži.

Rakousko. Ve Vídni se koná v posledních týdnech konference o diplomatické imunitě a jiných zvyklostech. ^u Bylo jednáno též o protokolárních otázkách, které se týkají postavení zástupce sv. stolice. Vídeňský kongres z r. 1815, kterého se zúčastnilo 8 zemí, přidělil papežskému velvyslanci - ~~XXXXXXXXXX~~ právo přednostní před všemi ostatními diplomatickými zástupci. Nová vídeňská konference potvrdila tuto výsadu, a stanovila, že ve státech, ve kterých nunciatus má hodnost velvyslance, automaticky je děkanem diplomatického sboru a musí být považován za nejvyššího v pořadí všemi diplomaty. Když ale zástupce sv. Stolice je internuncius, nemá přednost před ostatními diplomatickými zástupci. Za debaty zvl. zástupce malých a mladých států dávali najevo uznání pro činnost sv. stolice pro mezinárodní zblížení. Z 73 zastoupených států 59 hlasovalo pro přednostní právo papežských vyslanců. Jen Jugoslávie hlasovala proti. Ostatní komunistické země se zdržely hlasování. ✓/

VM. Svatý Otec poslal prostřednictvím svého státního tajemníka kard. Tardi niho list účastníkům Sociálního týdne argentinských katolíků, který se konal v posledních dnech v městě Rosario; jednal o otázkách zemědělského života. Sv. Otec v listě varuje před útekem venkovského obyvatelstva do měst/je prot nutné probouzet u venkovského zemědělského obyvatelstva vědomí vznešenosti jejich práce, důležitosti přínosu, který podávají společnosti, ale zároveň ze všech sil pozvednout jejich životní úroveň a to jak ze stránky materiální: tak i kulturní, aby nebyla snadnou pokoušeni lehkým životem v městech.

Milán. Arc. milánský kard. Montini vydal velikonoční poselství dělníkům své arcidiecéze; vyzývá je, aby důstojným způsobem oslavili křesťanské velikonoce. Ujistňuje je, že Církev je starostlivá o jejich duchovní a také hmotné dobro, praví ale, že hmotná zlepšení nesmí dovolit, aby člověk ztratil ze zřetele duševní statky. Jen ty dávají lidskému životu štěstí, spokojenost a smysl, které nemůže dát žádná jiná ideologie.

Kongo. Už po několik měsíců prožíváme komunismus v jeho nejhroznější skutečnosti, píše biskup z Kindu, mons. Fryns ve dvou veřejných dopisech uveřejněných v místním katolickém časopise. Biskup popisuje násilí a protivenství jehož se stali obětí misionáři a řeholní sestry, zvl. v uplynulém měsíci. Jsme vydáni na pospas hordám banditů, kteří terorizují kraj. Nenávidí nás a urážejí. Brání nám odjet, třeba říkají, že už nás mají dost. Víme, že všech na tato násilí mají své původce v zahraničí, v přívržencích ideologie nenávisti, třídního boje a ateismu; ti chtějí udržet v Kongu zmatek, aby mohli

rozévat klidně svůj jed.

Mezinárodní hnutí dělnické kat.mládeže JOC vyzvalo své členy v 95 zemích, aby zachovali i tento rok Na velký pátek ve 3 hodiny odpoledne minutu ticha a ~~LXX~~ věnovali vzpomínku smrti K.P. Týž den Jocisté celého světa darují mzdu za jednu hodinu své práce na výchovu kněží, kteří vyšli z hnutí a kteří si nemohou z vlastních prostředků hradit studijní výlohy.

*Při definici - Memento Memento claud' p' dicit' nra 70 hlary.
Nikdy neklemele p'osti, a nikdy k' hlesomí nezdruil.*

Per u'it'is amblenu d'm'it' m'it' w. ap. u' d'it' / Rel. m'os.

Dellep'ze

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 29-3-61 ... *Upr. z list. kniha a pos. pos: "Čestí panovníci do W. Janů a v. Janů"*

Svatý Otec Jan 23. bude ve čtvrtek večer přítomen slavné mši svaté v basilice sv. Jana v Lateráně, ^{své} katedrále. Po evangeliu mše svaté vykoná obřad umytí nohou 13 alumnům římské koleje Capranika: 8 alumnů je z Itálie, 2 ze spojených států a po jednom z Francie, Holandska a Španělska. Po mši svaté odnese v liturgickém průvodě ciborium s konsekrovanými hosteimi, které budou sloužit pro sv. přijímání pro Velký pátek. Mše svatá bude vys. vat. rozhl. od 5. hodiny.

~~XXXXXXXX~~
Vat. tisková služba oznamuje, že v úterý 4. dubna sv. Otec přijme v oficiální audienci ministra zahraničí republiky Quatemaly dr. Jesus Unda Murilla.

8. června přijme ve slavnostní audienci belgické královské manželky ^{a Fabiolu.} Balduína)

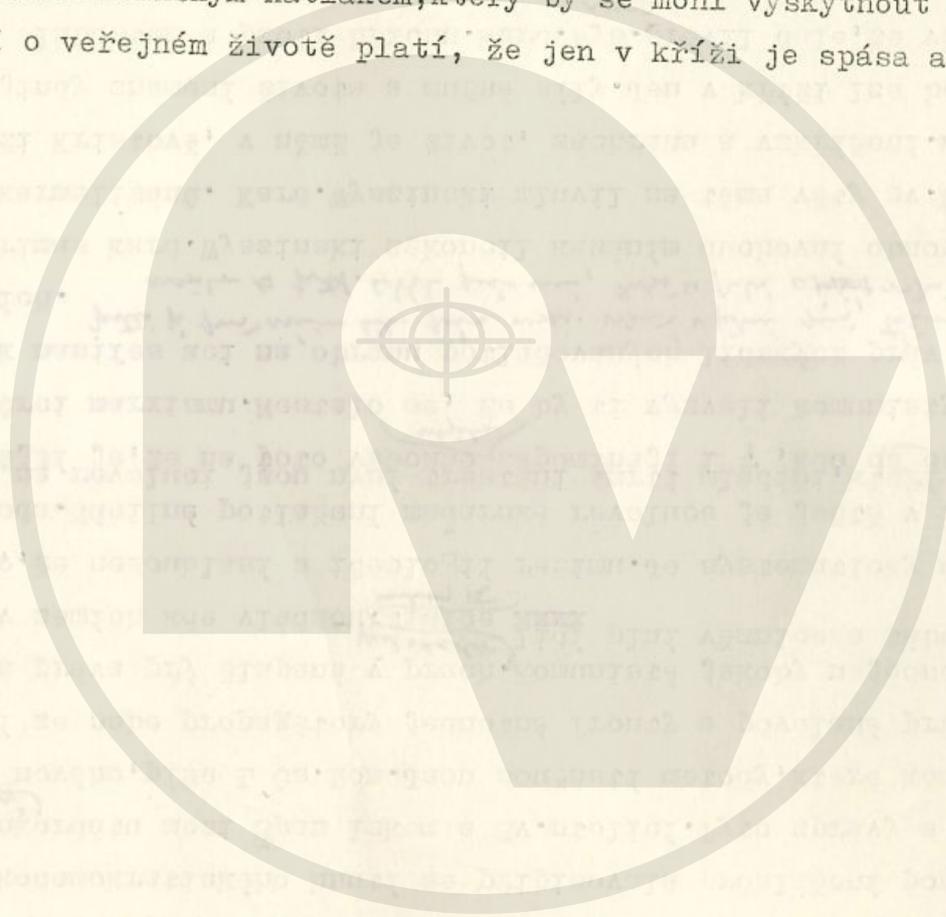
Dnešní L'Os. Romano přináší poznámku ke dni nadepsanou "Konference a amnestie Komunistické deníky a s komunismem sympatisující mnoho psaly v posledních dnech o konferenci, která se konala v Paříži, a jejímž cílem bylo přimět španělskou vládu udělit velkou ^{myšl.} amnestii pro politické vězně a exulanty. Vyzvedala se též účast katolíků na konferenci, a kterému si samozvanému zástupci křesťanskodemokratického hnutí se připisovala prohlášení poněkud zvláštní stran konkordátu mezi Španělskem a Sv. stolicí. Tyto zprávy a prohlášení ^(ve sv. kniž.) nejsou nic nového, píše L'Os. Rom. Jsou součástí metody, které komunisté vždy užívali: činí ze sebe propagátory jednotné fronty a povolané průkopníky boje za lidská práva prý šlapaná v prach. Komunisté jakoby najednou zapomněli na situaci v zemích kde vládnou ^{mil. idarce} tisíce ^{XXVI} lidí plní věznic a tábory nucené práce jen proto, že nesouhlasí s ideologií režimu. Je systematicky upírána náboženská svoboda. Násilné potlačení maďarské revoluce je ještě v živé paměti. Za účast na revoluci jsou nyní trestáni smrtí mladíci, kteří tehdy byli dětmi. ^{nejde} Tim divnější je, že na toto všechno zapomínají i ti, kdo se osměřují, že jsou odpůrci marxismu. Nestalo se, že by ti vyzvali komunisty, aby i oni se přidali k manifestaci na obranu potlačovaných lidských práv v komunistických zemích.

Poslký primas kard. Wyszinski zakončil kázáním duchovní obnovu kat. mužů v kostele karmelitánů. Kard. Wyszinski mluvil na téma věty sv. Palva/Honosíme se v kříži Kristově, v němž je život, záchrana a vzkříšení. Kříž je dnes více než kdy jindy znamením života a mužné síly. Jen v kříži lze bojovat proti vlastním slabostem a proti hříchu. Kard. Wys. pravil dále, že všechna údobí lidského života jsou poznamenána křížem: ani společnost se nemůže oprostít od kříže. Kard. Wys. odoudil ty, kdo vybízejí rodiče aby násilně omezovali počet dětí: Ti kdo staví vlastní sobectví nad ^{hlas} volání Kříže jsou vrahy budoucího

kříž je...

ly 4

Polska.Kard.končil výzvou k věřícím,aby vždy v sobě našli odvahu hlásit seke kříží,aby neustoupili nástrahám/nekapitulovali před nesnázemi a před protikřesťanským nátlakem,který by se mohl vyskytnout ve veřejném životě.I o veřejném životě platí, že jen v kříží je spása a vzkříšení.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Od 28. března do 3. dubna se koná schůzka katolických studentů z Asie a Afriky kteří studují na evropských univerzitách. Větší část porad bude věnována nastávajícímu obecnému sněmu. Už před časem dostali účastníci schůzky dotazník, v němž se žádají, aby podali své mínění stran nadějí ke sjednocení a o stycích s ostatními náboženstvími. Mají též odpovědět, jaké mají zkušenosti ve všem universitním životě vzhledem ke křesťanské jednotě; jaký význam přikládají koncilu, jaký ohlas ~~mělo~~ oznámení sněmu vyvolalo v jejich zemi mezi katolíky a nekatolíky; dále mají odpovědět stran otázkám užívání lidové řeči při bohoslužbě, nedostatku kněží, spolupráce s laiky, sociální akce o poměru Církve a státu. Odpovědi na dotazník budou tvořit předmět diskusí. Též bude řeč o úsilí za sjednocení Evropy a zapojení zámožských území.

Atheny. Všeortodoxní konference na ostrově Rhodu bude se zabývat jen pokusy o sjednocení pravoslavných navzájem a o zastoupení pravoslavných církví při Světové radě církví. Prozatímní pořad jednání, pokud je znám, se nezmiňuje o 2. vatikánském sněmu. Naděje katolíků jsou tedy do jisté míry zklamány. Tyto závěry musíme dělat z prohlášení pravoslavného biskupa z Melu mons. Emiliána před pro řeckopravoslavný časopis Ethnos. Mons. Emilián je stálý zástupce ekumenického patriarchy Atenagorase I. z Konstantinopole při Světové radě církví v Ženevě. V pravoslavných kruzích připisují konferenci na Rhodu velký význam, protože svou účast slíbila též ruská pravoslavná církev, a protože uvnitř pravoslavných církví hárá velká touha po sjednocení mezi sebou rozdělených pravoslavných církví. Rhodská konference bude jednat o mnoha otázkách, pravil mons. Emilián. Nezmínil se ale výslovně o 2. vat. sněmu. Jako přední body jmenoval: sjednocení pravoslavných církví na Blízkém Východě, které co do nauky se málo od sebe liší. Nedávně hlava Syrské církve, Ignác Jakub III. z Antiochie vyzval koptickou a arménskou církev, aby hledali prostředky a cesty po vzájemném sjednocení. Že mons. Emilián se nezmínil o 2. vat. sněmu, je následek dvojího směru uvnitř pravoslavií, které navzájem mezi sebou velmi bojují: Na jedné straně je patriarcha Atenagoras, který stále dává najevo velký zájem o sněm: v rozhovoru s redaktorem italského katolického týdeníku Orizzonti nedávno prohlásil, že čeká na první krok papežův, a že on se postaví v čelo hnutí sjednocení mezi Římem a pravoslavím. Druhý směr je veden moskevským patriarchou Alexijem, který zaujal rozhodný negativní postoj proti sněmu jako příhodnému východisku k sjednocení. Pravil, že papež musí přijít do Moskvy a se připojit k pravoslavné církvi. Uprostřed stojí řecká pravoslavná církev

kteřá jedná vůči koncilu s velkou rezervovaností. Neustálé cesty patriarchy konstantinopolského i moskevského ukazují, že oba chtějí pro svůj směr získat co nejvíc přívrženců. Aby se rhodoská konference už předem neztroskotala, Atenagoras asi požádal mons. Emiliána, aby vynechal z pořadu jednání 2. vat. sněm. Není též vyloučeno, že konference pro mnohé rozdíly uvnitř pravoslavných církví bude odročena.

Účast pravoslavných na obecném sněmu je otázkou pro sebe, prohlásil metropolita Dorotheos, zástupce konstantinopolského patriarchy, když konal cestu NSR. Všichni pravoslavní vzhlížejí s velkými sympatiemi a s bratrskými pocity ke katolické církvi a k papeži Janovi - považují je za své dobré přátele. A co se týče sjednocení, je jasné, že ~~jsm~~ se navzájem k sobě blížíme.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium totalitních režimů

Letos, jako již tolikrát, chceme ve zbožném usebrání doprovázet svého utrpicího Spasitele na pouti, na pohnuté pouti, kterou podstoupil pro naši spásu. Ve svatém městě Jerusalémě ještě dnes kamení nese svědectví jeho hrđinské snášenlivosti a trpělivosti a hlásá slávu jeho vytrvalosti.

Dnes jako jindy vybereme jen část jeho utrpení a navštívíme v duchu mína nichž tím nebo druhým způsobem trpěl.

Kristus Pán byl nakonec odsouzen Pilátem. Ale rozsudek tento nebyl jako každý jiný. Mnoho okolností zvětšovalo bolesti Božského Vězně. Předně tu byli syrští vojáci na žoldu Pilátově. Ti se již postarali, aby jim neunikla tato jidinečná příležitost, měli v ruce člověka, který během procesu tu a tam byl nazýván židovským králem, a s tím si teď mohli dělat co jen chtěli. Každý ví, jak taková soldateska může být zlá a jak může projevit i nejnižší pudy.

Tak našli kdesi větev z nějakého trnového keře, a na ni nasadili Kristu Pánu na hlavu. Pak se mu ještě krvavě posmívali. S nejmoudřejším vládcem a Stvořitelem všehomíra jednali jako s polobláznem.

Pilát jej pak odsoudil na Lithostrotu, či Gabathě, na zvláštní vyvýšeném místě se zvláštním druhem dláždění. Na tomto místě také Kristus Pán vzal na sebe kříž a vydal se na křížovou cestu, tu cestu kterou po něm budou konat statisíce poutníků v Jerusalemě, a kterou budou opakovat miliony křesťanů ve všech katolických chrámech na celém světě.

Nepřátele, židé, velekněží, fariseové, heródiáni se z odsouzení Krista Pána jen radovali, radoval se i nepřítel lidského pokolení, závistivý ďábel. Rmoutili se jeho věrní Krista Pána, rmoutila se jeho svátá Matka a učedníci, pokud o jeho odsouzení věděli. Svým způsobem se rmoutil i Jidáš, který ho zradil. Ta léta, která prožil v blízkosti Krista Pána, zanechala v jeho duši nesmazatelné stopy. Jistě nečekal tak tragické rozuzlení zápletky, kterou sám navázal. Hnulo se v něm svědomí, ale vnitřně byl již tak daleko od Krista Pána, že nelitoval, nešel prosit o prominutí, nýbrž si zoufal. Velekněží za jeho peníze koupili pole Hakeldama na pohřbívání poutníků, prý pole, kde se Jidáš oběsil. Vraťme se k odsouzenému Kristu s křížem na ramenu uprostřed dvou lotrů.

Smutný průvod se spustil po svahu dolů až na křížovatku přímé ulice, jež vychází z Damašské brány a prochází celým městem. . Tam Kristus Pán klesl pod tíží kříže. Jeho týraného, hladového opustily síly. A tam v jeden okamžik se stalo mnoho věcí. Zakusil zlobné jednání vojáků, kteří se ho bitím snažili dostat na nohy. Objevila se tam také Panna Matka a milým pohledem a snad i přívětivým slovením ukázala, jak s ním v srdce spolu trpí. Pak tu byly i ženy jerusalémské, jež o soucitné slovo neměly nouzi. Těm Kristus Pán

připomíná, že ne nad ním, nýbrž nad svými syny mají plakat. Jeho odsouzením na sebe svolali Boží hněv a trest a po staletí jej budou oplakávat pod Jerusalemským zdmi.

Tak jsme zase dnes doprovodili Krista Pána na části jeho křížové cesty, a teď^{se} hledíme v duchu připojit k nepřehlednému zástupu křesťanských poutníků všech staletí, kteří ve zbožném pohnutí procházeli táž místa a zaznamenávali každý kámen, každý úlomek, který měl jen jakousi důležitost.

Právě od těchto poutníků víme, že nedaleko kaple Deir el-Adès, bývalého to domu tetrarchy Heroda a na západ od kaple Bičování stojí čtvercová stavba, 10 m široká a dlouhá, jejíž prostor je rozdělen čtyřmi čtyřhrannými sloupy. Je to t. z. v. kaple odsouzení a vzložení kříže. Kaple ležela ve zručeninách, byla objevena nedávno a r. 1904 restaurována. Až do absidy zasahují poslední bloky charakteristického dláždění Lithostrotos, zachovaného v podzemí vedlejšího kláštera sester Notre Dame. Do nové rekonstrukce byly vtěleny i zbytky obnovy z roku 1187. Zdá se však, že křesťané ztratili tuto obnovenou kapli již r. 1219, muslimané ji tedy proměnili v mešitu poněvadž se našly ještě zbytky kultového výklenku mihrab, jenž ukazuje směr k Mekce a k němuž se věřící mají obrátit, když se modlí. R. 1294 ~~monach~~ poutník Ricolà de Monte Croce již tuto kapličku nezná a v 16 století se ukazují její zbytky. V 19 století se tam se strany ulici koná druhé zastavení a připomíná se, že tam Kristus Pán na sebe vzal kříž. V této kapli se také uchovávala dlaždice na níž Kristus Pán stál během ~~monach~~ vyřčení rozsudku, později však o ni bylo méně zájmu a v 13 století jeden františkánský páter ji koupil a zasadil do tehdy opravovaného oblouku Ecce homo, který se tam nedaleko klene přes cestu a připomíná monumentální vjezd do tvrze Antonia.

Soucitná zbožnost starých poutníků, kteří celými týdny a měsíci dleli na posvátných místech a svatém městě, znala i místo, kde se Kristu Pánu vysmívali. Marně bychom dnes hledali místo samotného výsměchu či improperií existuje v samém chrámě Božího hrobu, za absidou Řeků. Tam se uchovává torso podstavce kamenného sloupu, přeneseného z tvrze Antonia, na kterém prý Kristus Pán stál, když semu vojáci posmívali. To že se podobný kámen v tvrzi našel nemůže nikoho udivit, když víme, že se v ní událo několik vzpour.

Za vzacnou památku se považuje sama trnová koruna, jež se uctívá v městě Jerusalémě ještě v 6. století. R. 1236 císař Balduin II. poslal část této koruny francouzskému králi svatému Ludvíku IX., a ten na její počest postavil ~~zná~~ pověstnou Sainte-Chapelle, jeden ze stavitelských skvostů Paříže, ještě dnes.

Zbožným poutníkům neunikl ani osud nešťastného a zrádného učedníka. Všichni se shodují v tom, že pole Haceldama, které bylo koupeno za žold zrady leží na jih od hory Sion, nedaleko rybníka Siloe, tedy s druhé strany údolí Ge Hinnom. Jedná se o seskupení hrobních výklenků, vytesaných ve skále a hlubokého příkopu. V těchto umělých jeskyních v šestém století bydleli poustevníci, aby je takovým způsobem posvětili. V 12 a 13 století jej získal pohostinný

řád rytířů Johanitů, který vlastnil v Jerusalemě velký hospic, a tehdy se to pole nazývalo Acheldémac či Aceldemac, a sloužilo k pohřbívání křesťanských poutníků. Někdy v té době bylo také pokryto klenbou 24 m dlouhou a 18 m širokou. Dnes di ten prostor možno prohlédnout čtyřmi otvory ce stropě, poněvaď tak vysoko až vastoupila úroveň okolní země. Uvnitř leží asi šestimetrová vrstva kostí a rumu.

Zatím, co nevěrný učedník jde, aby si sáhl na život, Kristus Pán si nese kříž, ale na první křižovatce pod jeho tíží klesá. Podle Nikodémova evangelia právě tam Panna Maria uviděla svého trpícího Syna. Zlomený mramorový sloup tam to setkání připomínal, ležel na cestě a tak po nějaké době Otcové františkáni proň postavili zvláštní kapličku. Tam také na rohu stojí kaple Panny Marie Bolestné Theotokou ton spasmon, jež náleží katolickým arménům. Kaple je nová, ale ukazuje se v ní mosaika z kostela, postaveného na tom místě ve 12. století. Staří poutníci, naši průvodcové tento kostel dobře znají a nazývají jej různými jmény. Musulmané vedlejší klášter zabrali a proměnili ve veřejné lázně.

~~Simon~~ Šimonův Cyrenský, ~~zůstane~~ ^{zůstane vždy} všem křesťanům, poněvaď jediný z veškerého pokolení lidského pomohl Kristu Pánu nést jeho kříž, tento nástroj všeobecné spásy. ~~U~~ Poutníci obdivovali jeho kapli na protější, právě straně křížové cesty.

Poslední na koho při tomto setkání vzpomínáme, jsou dcery jerusalémské. Tehdy snad právě ony dělaly největší hluk, a nikdo si Panny Marie nevšímal. Āistě netušily, že jejich tehďjší nářek nejde odvěkou ozvěnu v témž městě Jerusalemě, i když ne na témž místě.

Po obnovení Aelia Capitolina, hadrián zakázal židům přístup do města, ale po nějaké době se tam dostali za peníze a oplakávali slávu zbořeného chrámu na samém prostranství chrámovém, Konstantin jim to úředně dovolil jedenkrát do roka. Když se tam však vzepjala dnešní kopule Omarovy mešity, židé byli z chrámového prostranství vyhnáni a našli si jiné místo pro svou pobožnost, jižních 30 m vnější západní stěny chrámové, jež ještě dnes je obecně nazývána zdí nářků, i když v naší době sotva který žid se oáváží tam proniknout. Zbožnost židů má na tom místě skutečně solidní základ, poněvaď až do výšky 12 m tam zůstala původní stavba, stejná zeď pokračuje nějakých 20 m do hloubky. R.1929 židé to místo chtěli proměnit na synagogu, ale narazili na rozhodný odpor musulmanů, kteří na tom místě vzpomínají cestu svého proroka na jeho mule el-Burâk.

Fariseové se horšili, když děti volali Kristu Pánu vstříc, Hosanna synu Davidovu. Kristus Pán jim odpověděl, "Budou-li tito mlčet, kamení bude volat." Volání židovských dětí již dávno umlklo, proměnilo se v nářek anebo dnes v Izraeli v bojovnou píseň, ale kamení, po kterém Kristus Pán kráčel, ještě dnes ~~voná~~, a to zvláště ve svatém týdnu, volá ke křesťanskému svědomí a povzbuzuje k rozjímání a modlitbě.

Ústředí mládeže Italské katolické akce vyzvalo své členy, aby xx velký pátek učinili svým dnem obětí. Mají se zříci kouření a jiných věcí, které jim působí radost a více času věnovat modlitbě a rozjímání utrpení Páně. Modlitby a oběti mají obětovat za zdar všeobecného sněmu, a ušetřené peněžním obnosem přispějí na postavení mezinárodního ústavu pro studenty z misijních zemí. Tento ústav bude dar kat. světa sv. Otci k jeho 80tinám.

Více než 5000 vojáků se zúčastnilo pouti ~~xxxxxxx~~ tradiční pouti vojáků pařížského okrsku do Chartres. Pout se konala v noci z úterý na středu. Při noční adoraci hodině 4 vojáci přijali svátost křtu.

Letošní výtěžek sbírky katolíků NSR na fond boje proti hladu a nemocem ve světě převýšil výtěžek loňský a předloňský. Už o velikonocích, tj. dva týdny po konání sbírky, došlo ústředí více než 50 milionů marek.

14. března blízko města San Salvador v Angole byl zákeřně zavražděn italský kapucín P. Lazar ze Sarceda, ve světě Anděl Graziani. Zavraždění se událo za nepokojů v Angole v minulých týdnech, jimž padlo za oběť několik set bělochů i černochů. P. Lazar měl 42 let, v Angole pracoval ani ne 4 roky. Misionářský kříž mu odevzdal benátský patriarcha kard. Anděl Roncalli, nynější sv. Otec, o svatodušních svátcích 1957 v domě v Mestre - spolu s dalšími 9 misionáři kapucíny. O okolnostech zavraždění není nic známo.

Na Zelený čtvrtek večer. Svátý Otec Jan 23. byl přítomen slavné mši svaté v basilice sv. Jana v Lateráně ve své katedrále. Mši svou celebrolal děkan posv. sboru kard. Ebožen Tissirant. Po evangeliu mše svaté Jan 23. vykonal obřad mytí nohou. Po vzoru k. P. při poslední večeři. Na pravou nohu 13 alumnů proslulé římské koleje Capranica nalil poněkud vody, ušušil ji a políbil. Bohoslovci pocházeli z Itálie, Španělska, Spojených států, Holandska a Francie. Po skončení mše svaté Jan 23. (odnesl ciborium s konsekrovanými hostiemi na vedlejší oltář, kde podle římského zvyku) jsou uchovávány až k velkopátečním obřadům. () věřící se u

těchto vedlejších oltářů, zvaných sepolcristi, modlili až do pozdních hodin nocních a po celý Velký pátek. V Římě totiž neznají Boží hrob. V ranních hodinách na Zelený čtvrtek sv. Otec sloužil mši svatou ve své soukromé kapli a udělil svaté přijímání všem členům své domácnosti a nejbližším spolupracovníkům. - Na Velký pátek sv. Otec byl přítomen obřadům v basilice sv. Pavla za hradbami. On první šel uctít odhalený svátý kříž a při obřadu přijímání sám si podal Tělo Páně.

Čestné Vatikánské rozhlasové ústředí pro studium totalitních režimů

1173 ne naj, missonarilor catolici P. Giuseppe parol de venie Tanyala,
stare la o parare kerisity. Bl peyat, missonar de kuter ne parhanti uprosh
venie a 2 dy neru by julle a misse, kuter bl kerant utroala erou.
Vjela uskanti ma bl neru neru' suda'. P. Giuseppe bl par v alu doli som stanti
a kute nite dnuale obredksten.



Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů